

Arany-, Gyémánt-, Vas-, Rubin- és Platinadiplomások

Építészmérnöki Kar

2017

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2017
Építészmérnöki Kar**

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 210 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2017. május 5-én

Összeállította: Földszin Rhea

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Építészmérnöki Kar – 7

A Hazai Korszerű Építészmérnök Képzésért Alapítvány – 191

Pro Progressio Alapítvány – 193

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinaoklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő kötethez hasonló kis könyvet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2017. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt, és az egykori hallgatók által beadott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 illetve 75 évvel ezelőtt építészmérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kötetet hivatásuk szolgálatában eltöltött sokéves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk Önöknek átnyújtani. Lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, „találkozhatnak” régi évfolyamtársaikkal, és segítségével előkerülhetnek a közös emlékek is.

Az Építészmérnöki Kar Tanácsa 2017-ben 1 platina, 15 vas, 56 gyémánt és 105 arany oklevél adományozásáról döntött.

Az a tény, hogy a 2017. évben 177 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, önmagában azt jelzi, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, az Építészmérnöki Karnak. Örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket bizonyítja az is, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találkoztunk olyan sorokkal, amelyekben egyetemi emlékek kerültek elő, hála és köszönet sejlett egykori oktatóik felé, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

A jogelőd József Nádor Műegyetemen 1871-ben kezdődött meg az építészképzés az Építészeti és Mérnöki Osztályon. A kar neve, szervezete a 146 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt, ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, megőrizni szakmánk, hivatásunk egyszerre művészeti és műszaki jellegét. Képzésünk hagyományos erőssége e két terület egyensúlya: a műszaki, mérnöki tudományok elsajátítása mellett a művészi alkotóképesség fejlesztése.

Visszatekintve az elmúlt 50-75 évre számtalan alkotás őrzi jubileumi diplomázóink keze nyomát. Új tereink, épületeink létrehozása, illetve a meglévők – köztük a műemlékek – felújítása és fenntartása; a beruházói tevékenységben, az igazgatásban, az oktatásban és oly széles szakmánk más területén végzett munkájuk mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítékai, amire büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk, karunk hírnevét, ahogy ezt Önök is tették és teszik.

Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedékeknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és annak Építésztechnológiai Karához.

Az Építésztechnológiai Kar Tanácsa nevében tisztelettel köszöntöm Önöket!

Budapest, 2017. május.

Molnár Csaba DLA
dékán

Építésztechnológiai Kar

2017-ben jubilálók betűrendben

Építészmérnöki Kar

Platinadiploma

12 Zoltán László

Vasdiploma

13 Abaváry Mihály
 14 Arnóth Lajos
 15 Bajnay László
 16 Borosjenői Kádár István
 17 Dr. Czenthe Zoltán
 18 Emődy Attila
 19 Erdeős László
 20 Gyalai Imre
 21 Dr. Kőrössi (Kucsera) Tibor
 22 Krivátsy (Szűcs) Ádám
 23 Dr. habil (PhD) Peredy József
 24 Ramotsa Zoltán
 25 Téglás Csaba
 26 Valiskó János
 27 Dr. Vámosy Ferenc

Gyémántdiploma

28 Artner Klára (Kissné)
 29 Balla József
 30 Bertalan Sándor
 31 Besser József
 32 Csikós-Nagy Sándor
 33 Csizmadia Oszkár
 34 Denkinger Róbert
 35 Diamant Anna (Dr. Berkes Istvánné)
 36 Diószeghy Miklós
 37 Dombai László
 38 Fábián Éva (Balogh Istvánné)
 39 Galambosi Tihamér
 40 Gallyas László
 41 Geblusek Éva (Kéry Zoltánné)
 42 Gida Klára (Szendrői Pálné)
 43 Gombár György
 44 Halász Ágnes (Siófalvi Józsefné)
 45 Hernyák Imre
 46 Hoppál Dezső
 47 Horváth Csongor
 48 Iványi László
 49 Ivony Vilmos
 50 Jászi Gizella
 51 Káldy Barna
 52 Karácsony László
 53 Kézdy Anna
 54 Ködmön Klára (Kiss Lászlóné)
 55 Kralj Albin
 56 Kreiss Tamás
 57 Ligeti Gizella
 58 Luda László

59 Mertl Gábor
 60 Mess István
 61 Mihályku Margit (Tomicsné)
 62 Mischl Antal
 63 Móczár Anikó (Ozvald Istvánné)
 64 Mucsy Lajos
 65 Papp Éva (Burger Béláné)
 66 Pártos György
 67 Pethes Imre
 68 Rákóczy Ferenc
 69 Rónai János
 70 Sebestény István
 71 Simoncsics Imre
 72 Somogyi Márta
 (Dr. Korbonits Dezsőné)
 73 Szabó Sándor
 74 Dr. Szederjei Ilona
 (Dr. Dulácska Endréné)
 75 Szeitz Gabriella (Tarczy Sándorné)
 76 Szikora János
 77 Szotyori-Nagy Mihály
 78 Tóth Ferenc
 79 Töreki Ferenc
 80 Vadász György
 81 Dr. Veres Zoltán
 82 Vosits Ferenc
 83 Zsóri József

	Aranydiploma	114	Hadady Enikő	146	Papp Ferenc	178	Tóth Károly Elek
84	Dr. Andrásy Ákos	115	Hainfahrt Márton	147	Pászti Károly	179	Tóth Tamás
85	Asztalos Piroska (Rozgonyiné)	116	Haraszi György Attila	148	Pécsvárady Katalin (Gózon Imréné)	180	Ujsághy Enikő (Domonkosné)
86	Bánhelyi Mária (Seres Béláné)	117	Hatolkay Márta	149	Perczel Anna	181	Újvári István
87	Dr. Baráth Etele	118	Herald László	150	Péterhídy Olga	182	Varga Ferenc
88	Bátor Béla	119	Hingyi József	151	Pogány Jolán (Dr. Váli Istvánné)	183	Varga Judit
89	Benczúr László	120	Hodics István	152	Pongrácz Gábor	184	Varga Sándor
90	Benedicty Gyula	121	Dr. Horváth Katalin	153	Poroszlai Csaba	185	Vasas Julianna (Csépai Jánosné)
91	Boda Csaba	122	Horváthy Judit	154	Dr. Puja Klára	186	Dr. Vass Erzsébet (Dr. Nemesné)
92	Bodonyi Csaba DLA	123	Kangyal Tibor	155	Rozgonyi Miklós	187	Dr. Váli István Csaba
93	Bodrossy Attila DLA	124	Kászonyi András	156	Rubik Ernő	188	Vezse József
94	Borostyánkői Mátyás Rezső DLA	125	Kecskés Csaba	157	Dr. Salát Géza	189	Zádori Attila
95	Borsos Gyula	126	Kisbán Mária	158	Sándor György	190	Zobel Márta
96	Bujtor Éva (Vörös Károlyné)	127	Kiss Rozália	159	Schildmayer Ferenc		
97	Czirják Mihály	128	Kiss Tünde (Gazdag Istvánné dr.)	160	Schulcz Zsuzsanna		
98	Czoch Andrea	129	Dr. Komjáthy Attila István	161	Sikari Kovács Béla		
99	Csepeli László	130	Krasznói András	162	Somlai László		
100	Csorba Julianna (Horváth Béláné)	131	Kuminka István	163	Süveges László		
101	Dávid György	132	Lakatos Ferenc	164	Szabó Eszter		
102	Deák László	133	László László	165	Szabó László		
103	Domonkos Ferenc	134	Lenkei Antal Gábor	166	Szabó Magdolna (Tóthné)		
104	Ducsay Zsuzsanna (Vági Lászlóné)	135	Magyar Péter	167	Szabó (Heim) Zoltán		
105	Egyed Julianna (Kenyeres Sándorné)	136	Mädl Pál	168	Szappanos László		
106	Faluhelyi Eszter	137	Medgyessy Katalin	169	Szekeres Rozália		
107	Dr. Farkas Gábor DLA	138	Mészáros Jenő	170	Szerető Dániel		
108	Ferencz László	139	Müller Mária	171	Szilágyi Antal		
109	Filippinyi Gábor	140	Nagy Balázs	172	Dr. Szily Imre Balázs		
110	Dr. Font Erzsébet (Szendrőné)	141	Nagy Erzsébet	173	Szövényi István		
111	D. Gere József	142	Dr. Nemestóthy Éva	174	Szubi László		
112	Gothár Mária Gertrúd (Dr. Márialigeti Jánosné)	143	Németh Eszter (Horváth Györgyné)	175	Szvoboda József		
113	Gyöngyösi Lajos	144	Orbán János	176	Tompos Csaba		
		145	Pál Gábor	177	Tóth Endre		

Zoltán László

*1919-ben született Lövőn
Építésmérnöki oklevelének száma: 216*

2012-ben rubinoklevelet kapott.

Kezdő építészként a romos budapesti háztetők helyreállítását tervezte. Dolgozott pénzügyi mérnök-szakértőként a Pénzügyi Igazgatóságon. majd Schall József alkalmazottjaként, illetve munkatársaként is. Később a LAKÓTERV-hez került (Komló, Várpalota, Zalaegerszeg, Dunaújváros, Salgótarján), majd Komló tervfőmérnöke is volt, utána pedig a Minisztertanács Titkársága Ipari Osztályán volt építésügyi előadó. Tervező vállalati irodavezetőként végezte munkáját Sopronban, igazgatóként Pécsen. Tagja volt az ENSZ-EGB Lakás Bizottságnak (Genf, New-York) a magyar tagozat titkáráként. Előadásokat tartott, szakmai tanulmányokat írt az időotthonok építése érdekében. A brüsszeli Világkiállítás magyar pavilonjának építésénél műszaki ellenőri munkát végzett. Több éven át Algírban a Sport- és Ifjúsági Minisztérium szakértőjeként dolgozott, az algériai Képzőművészeti Főiskolán pedig meghívott előadóként kamatoztatta tudását, majd a magyar műszaki-szellemi export algíri irodájának (Tesco) vezetőjeként végezte tevékenységét. Műszaki tanácsadó volt az Energiagazdálkodási Intézetben (EGI), ahol a termálvizek hasznosításával foglalkozott. Egyike a Magyar Építőművészek Szövetsége alapító tagjainak. Őstagja az állami tervező irodáknak. Megjelent könyvei: Társasházak (1969), Időotthonok (2007 – társszerzővel), Túl a kilencvenen (2008). Színes bórinterjúival, rajzaival, akvarelljeivel, számítógépes rajzaival, lécsobráival sikeres kiállítása volt Budapesten a HAP galériában és Sopronban. Újabb munkáit is szeretné bemutatni.

Az Egyetem Szenátusa **platinadiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Abaváry Mihály

*1926-ban született Bácsalmáson
Építésmérnöki oklevelének száma: 967*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

Csak második jelentkezésre, a Professzori Kar támogatásával vették fel. A diploma megszerzése után tanársegédnek kérték, de az Építésügyi Minisztérium kivitelezőnek helyezte.1952-ben és 1953-ban építésvezető volt. 1953-ban a II. Középülettervezési Tanszék meghívta tanársegédnek. Oktatói munkáján túl tervezéssel is foglalkozott. Első többlakásos épületének fényképe 1956.október 23-án a sajtóban jelent meg. 1957 tavaszán a Tanszéket feloszlatták. Ezután tervezőirodában dolgozott. Budapesten hét többlakásos épülete közül a Horvát utcai 130 lakásos lakóépülete az általa javasolt beépítés szerint épült. Továbbá hét nagyobb budapesti rendelőintézetek közül a Csepeli Vas- és Fémművek 40 orvosi munkahelyes mentőállomással kombinált rendelőintézet tervezéséért két minisztériumtól is kitüntetést kapott. Osztrák építészekkel közösen tervezte a Budapesti Osztrák Kulturintézetet, amely nem épült meg. Konzulensként működött Hamburgban az NSZK budapesti nagykövetségi épület tervezésénél. 1986-ban ment nyugdíjba. Ezután az nyugat-német építésügyi miniszter megbízásával ennek kivitelezését felügyelte. Közben még egy megbízással a volt NDK Nagykövetség épületét az egyesített Németország igénye szerint áttervezte és a kivitelezését levezette. 1994-ig dolgozott Németországnak eseti megbízásokkal.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Arnóth Lajos

**Ybl Miklós-díjas, c.egyetemi tanár,
a BME tiszteletbeli mestere**

*1929-ben született Gyöngyösön
Építésmérnöki oklevelének száma: 971*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

Kezdő építésmérnökként a Könnyűipari Tervező Irodához került, majd Egyetemünkön volt tanársegéd 1953-tól 1954-ig. 1954-ben az IPARTERV-nél helyezkedett el és itt dolgozott 1990-ig. Fontosabb munkái közé tartozik Miskolc város központi transzformátorállomása, a Standard BHG telefonközpontokat gyártó üzemi épülete és raktára, a Kontakta elektromos kapcsolók gyára, valamint még számos középület tervezése, kivitelezése. Közéleti tevékenysége széles körű. 1973 és 1981 között vezette az UIA Munkahelyek Építészete Munkacsoportot. 1977-ben szervezte és vezette az UIA ipari szemináriumot. 1970-től 1980-ig a MÉSZ Mesteriskolájának építésze. 1988-tól Építésmérnöki Karunkon állami, ill. záróvizsga bizottságokban tag és elnök is volt. 2000-től vezetője az Építész Mester Egylet Mesteriskolájának. Szakirodalmi munkássága is jelentős. Társszerzője a Magyar Építészetünk, a Magyar Építészeti című könyveknek, valamint a Neue Architektur in Ungarn című könyvnek. Szerkeszti az Ipari Építészeti Szemlét.

Számos kitüntetéssel rendelkezik, többek között kapott Ybl Miklós-díjat, Kotsis Iván Érmét. 1992-ben címzetes egyetemi tanári címet, 1999-ben tiszteletbeli mester címet szerzett. Megkapta a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának Kiváló Munkáért kitüntetését (1979), a Munka Érdemrend Ezüst fokozatát (1989), a Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztjét (2001), valamint a Széchenyi-díjat (2010).

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bajnay László

**Ybl Miklós- és Állami díjas, c.egyetemi tanár,
a BME tiszteletbeli mestere**

*1930-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 972*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után Egyetemünk Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékén mint tanársegéd helyezkedett el. Még 1952-ben az Ipari Épülettervező Vállalathoz került és itt dolgozott 1990-ig, nyugállományba vonulásáig, utoljára építész főmérnöki beosztásban. 1990 és 2000 között mint magántervező tevékenykedett. Szakmai munkásságának súlypontját az ipari épületek tervezése jelentette. Foglalkozott az ipari szerkezetek egységesítésével, méretrendjével azért, hogy lehetőséget teremtsen azok iparszerű előállítására. Ez irányú törekvéseinek eredménye a TVK Nitrogénműtrágyagyár együttese, amelynek építészeti tervezését Állami díjjal ismerték el. Gyakorlati tervezői munkájához kapcsolódik elméleti tevékenysége, amelyből az ipari építészeti méretrendjére és az atomerőművek biztonságára vonatkozó eredményei emelhetők ki. Szerepet vállalt az építészoktatásban is. 1970 és 1976 között az Építésmérnöki Kar meghívására államvizsga bizottsági tag, ill. elnök volt. Nemzetközi szakmai rendezvényeken, szemináriumokon, Pekingben, Bécsben, Hamburgban stb. tartott előadásokat. Több tucat szakcikke jelent meg ipari építészeti, épületszerkezettan, vasbeton előregyártás, erőművek, atomerőművek védőburkolata és számítógép-központok tervezése témakörökben.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borosjenői Kádár István

*1930-ban született Egerben
Építészmérnöki oklevelének száma: 949*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

Kezdetben évekig részt vett a műegyetemi oktatásban mint demonstrátor, majd mint külső tanársegéd. 1952-től 1968-ig tervező, irányító tervező, majd osztályvezető mérnök volt a Dunavölgyi Timföldipar, az ALUTERV és a KÖZTI tervező intézetekben. Alumíniumipari, ipari és közösségi épületek szerkezeteinek tervezését és a tervezés irányítását kapta feladatul. 1967-1968-ban az algériai Olimpiai Stadion statikus tervezőjeként a stadion helyszíni művezetését végezte. 1968-ban kiköltözött az Amerikai Egyesült Államokba, ahol 1996-ig a san franciscoi Bechtel cég mérnöke, mérnökspecialistája volt, építmények széles körének szerkezetein dolgozott. Ezek fémipari, atom- és vízerőművek, középületek szerkezetei voltak, amelyeknél háromdimenziós számítógép-analízist is alkalmazott. Munkáiról 40 közleményben számolt be, négy találmánya szabadalmat nyert és számos kitüntetésben, elismerésben részesült. Műszaki munkáján kívül művészettörténeti, numizmatikai, szimbolikai, pszichológiai kutatásokat is végzett, eredményeit könyvekben és tanulmányokban tette közzé. Megkapta a Csonka Pál emlékérmét, 2002-ben a Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagjává fogadta. Ötezer évre kiterjedő ókori művészeti gyűjteményét a nemzetnek adományozta, amely gyűjtemény a Budapesti Hadtörténeti Múzeum állandó kiállítását képezi 2004 óta. Az utolsó öt évben építészeti létesítmények szatellit-vizsgálatait végezte (szaud-arábiai nemzetközi repülőterek, a brunei szultáni palota reprezentációs építményének szerkezete, algériai sportstadion átalakítása, a chilei Chulicamata rézbánya szerkezetei, a fülöp-szigeteki Surigao nikkellételek szerkezetei, stb.).

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Czenthe Zoltán

*1929-ben született Tornalján
Építészmérnöki oklevelének száma: 1018*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

1948-ban kitüntetéssel érettségizett. Egyetemi tanulmányai alatt a Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszéken demonstrátorként tevékenykedett, 1959-ig tanársegéd, 1964-ig másodállásban adjunktus. Később betöltött pozíciói: IPARTERV- másodállásban statikus szakfőmérnöki tanácsadó, MÁV Vasúttervező- statikus szakosztályvezető, KERIPAR-szintén másodállásban szakértő, TIPUSTERVEZŐ- öntöttfalas vb. magasházak témavezető főmérnöke, LAKÓTERV- könnyűszerkezetes építés bevezetésének műszaki vezetője, ÉTI- kutató mérnök, a saját találmányú „C-VÁZ” kidolgozása az ÉVM megbízásból, CSOMIÉP- „C-VÁZ” rendszer ipari bevezetése, AGROBER: 21 tervező vállalatának statikus szakfőmérnöke, CSOMIÉP, DUTÉP, CÉSZER GM- „C-VÁZ”-as épületek tervezése. 1989-től nyugdíjas. Főbb statikus mérnöki alkotásai többek között: Székesfehérvár gőzmozdonyszín, Közlekedési Múzeum átépítés, Székesfehérvár Diesel csarnok, Szombathelyen 3 db MÁV műhelycsarnok, Nyugati pályaudvar Kormányzati különvonatok csarnoka, Keleti pályaudvar perontető. Nevéhez fűződik több öntöttfalas vb. és könnyűszerkezetes (a szabadalmaztatott „C-VÁZ”-akkal (kb. 200)) alkotás. Ezekből a szegedi kiállítási csarnok első díjat nyert. A szabadalmaztatott „VARIA-VÁZ”-zal munkái közé tartozik az alsómocsoládi magtárépület. Díjnyertes pályázatai: Nyugati pályaudvar nagycsarnok rekonstrukciója, tornacsarnok típuserv. Nevéhez fűződik szakkönyvek: 1958. Pelikán-Czenthe: Héjszerkezetek és matematikájuk, 1963. Czenthe-Konrád: Ferdehajlítás és nagykülpontos nyomás, 2004-től hat kötetben saját szöveg- és fotóanyaggal - Gömöri Atlantisz: I. Emberek, II. Fejfák, III., IV., V., VI.: Települések. Több kiállítást, emléktúrát szervezett és kb. 300 Gömör előadása volt saját kutatásai alapján. 250 éves kisnemesi kúriát rekonstruált, saját múzeummal és szabadtári játékok szervezésével. Kitüntetésben nem részesült.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Emődý Attila

Ybl Miklós-díjas

1929-ben született Budapesten
Építész mérnöki oklevelének száma: 975

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

A diploma megszerzése utáni időben kivitelezőként dolgozott Kazincbarcikán, a berentei erőmű építkezésénél. Mint tervező építész több hazai tervezőintézetben, külföldön Vietnámban, Indiában, Angliában, Németországban, Ausztriában, Indonéziában, Kuwaitban és Spanyolországban dolgozott. 1952 és 1957 között mint óraadó előadó tanított építőipari technikumban és Egyetemünk Lakóépülettervezési és Középülettervezési tanszékein. 1989-ben vonult nyugállományba. 1995-ig magántervezőként működött. Több hazai és nemzetközi pályázaton nyert díjat. Építészeti grafikából Magyarországon és külföldön több kiállítást rendezett. Rajzos kiállításáért Rozsnyó város kitüntetett polgára lett.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdeős László

1929-ben született Budapesten
Építész mérnöki oklevelének száma: 946

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a KÖZTI-ben kezdte társtervezői minőségben építész mérnöki pályafutását. 1954 és 1959 között az IPARTERV-ben kapta első önálló feladatait. Itt végezte el a MÉSZ Mesteriskolájának III. ciklusát. Ezt követően 1960-ban a Soproni Tervező Iroda szolgálatába állt, szakosztályvezetői, megbízott irodavezetői beosztásban tevékenykedett. E korszak jelentősebb tervezői munkái a soproni belváros műemléki környezetében lévő foghíjak beépítése és a zalaegerszegi megyei könyvtár voltak. 1968 és 1985 között a Balatoni Intéző Bizottságban, majd a VÁTI balatoni részlegénél dolgozott. Ezt követően ismét tervezői munkakört vállalt kisebb, de aktív beruházóknál. Több üdülési és sportlétesítmény terve fűződik nevéhez, így többek között a Tihanyi Idegenforgalmi Központ. Az ennek részeként megépült Sportkikötő az Építészek Nemzetközi Szövetsége (UIA) sportirányú tagszervezetének (IAKS) 1993. évi pályázatán ezüst fokozatot nyert. (Előzőleg itthon egy zsűri nem tartotta Ybl Miklós-díjra érdemesnek a tervet.) Az általa tervezett és eddig megvalósult 184 épület közül többek (műemléki környezet, középület, lakóház, nyaraló témákból) szakkönyvekben, idegenforgalmi kiadványokban, (részben külföldi) folyóiratokban kaptak publicitást.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyalai Imre

*1930-ban született Kunszentmártonban
Építésmérnöki oklevelének száma: 890*

A diploma megszerzése után a 28/4. sz. Állami Építőipari Vállalatnál, Sajószentpéteren kezdett dolgozni, 1966-ig építésvezető volt a vállalatnál. Ez idő alatt családi házas lakótelep, ipari csarnokok, iskolák, bányászszálló és diákotthon építkezéseit vezette. Ezt követően hat évig az ÉM Országos Üvegipari Vállalat Sajószentpéteri Üzemében műszaki osztályvezetői beosztásban beruházói tevékenységet folytatott. 1972-től az Észak-magyarországi Vízmű és Vízgazdálkodási Vállalatnál, Kazincbarcikán helyezkedett el, ahol 1990-ig, nyugdíjazásáig építési osztályvezetői beosztásban dolgozott. Itteni tevékenysége vízvezeték-hálózatok, telephely, illetve víztisztítómű-bővítés létesítményeinek kivitelezését jelentette. 1992-ben a vállalat kft-jénél - nyugdíjasként - versenytárgyalásokra való felkészüléssel foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kőrössi (Kucsera) Tibor

ny. egyetemi adjunktus

*1930-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 985*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után Egyetemünk Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékére került tanársegédnek. 1962-ben kinevezték egyetemi adjunktussá. A Tanszék valamennyi oktatott tárgyából tartott gyakorlatokat, évekig előadója volt a Szilárdságtan I. és II. tantárgyaknak. A műszaki doktori címet 1978-ban szerezte meg. Az oktató munka mellett másodállásban, valamint a Tanszék ipari megbízásai keretében jelentős tervezői, illetve szakértői gyakorlatra tett szert. Tartószerkezeti vezető tervező és statikus szakértő. A Szilárdsgátani és Tartószerkezeti Tanszékről vonult nyugállományba 1999-ben, de azóta is részfoglalkozású nyugdíjasként bekapcsolódik az oktató-kutató munkába.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Krivátsy (Szűcs) Ádám

*1930-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 984*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

1956 októberében még a Budapesti Műszaki Egyetem Városépítési Tanszékének tanársegédje és a BUVATI Kismarty Lechner Gyula által vezetett műtermének alkalmazottja volt. Az '56-os forradalom leverése után nem maradhatott Magyarországon. November második hetében már Bécsben, a Porr Akziengesellschaft statikusaként tervezett vasbeton alapozásokat. A december már New Yorkban találta, ahol nemzetközi vitorlázó kapcsolatai révén hamarosan mint tervező építészmérnök dolgozhatott. 1961-ig az I. M. Pei and Partners városrendező tervezője volt, ahol megtanulta a kapitalista szanalási tervek készítését. Munkái Philadelphia, Washington D.C., Pittsburgh, Boston, Toronto, Montreal, Los Angeles városokban épültek meg. Közben a Columbia Egyetem Építészmérnöki Tanszékén szerzett egy amerikai mesterdiplomát és letette az építészeti szakmai államvizsgát. 1961-ben – végre – az Egyesült Államokban is mint építészmérnök mutatkozhatott be. Ekkor megházasodott és New York államban magánpraxist kezdett. 1962-ben a Columbia Egyetem Városrendezési Tanszékén kinevezték tanársegédnek, ott tanított 1965-ig, amikor “egy évre” Honoluluba költözött, hogy a városközpont rendezési tervein és Maui szigetének regionális tervén dolgozzék. Ottani munkáján keresztül vált szanalási specialistából üdülővárosok specialistájává. Hawaiion figyeltek fel rá a Walt Disney szervezet igazgatóságának tagjai, akik meghívták, hogy velük Floridában az orlandoi 27 000 holdas Disney World terveinek elkészítésében vegyen részt. 1967-ben két építész kollégájával megalapították a Hart Krivatsy Stubee nevű céget és – mint Disney tanácsadói – rövidesen nemzeti, később nemzetközi várostervezői és városrendezési praxist folytattak. Cégüknek – amely most Hart/Howerton néven kb. 120 alkalmazottal működik – már több éve csak tanácsadója. A Dékáni Hivatal jóvoltából műegyetemi évfolyamtársait ezúton üdvözl.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil (PhD) Peredy József

Professor Emeritus, a műszaki tudományok kandidátusa

*1930-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 998*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

Oktatói pályafutását tanársegédként kezdte Építészmérnöki Karunk Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékén. 1956-tól tudományos munkatárs volt az MTA Szilárdságtani Kutatócsoportjában. 1958-ban az Építőipari Számítástechnikai és Ügyvitelgépesítési Vállalatnál tudományos osztályvezetői kinevezést kapott, majd tudományos igazgatóhelyettes lett. 1972-től a Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszék docense, majd egyetemi tanára. Közben három évig ellátott tanszékvezetői feladatokat is. 1986-ban került egyetemi tanárként a Kar Ábrázoló Geometria Tanszékére. Itt, illetve későbbi nevén az Építészeti Ábrázolás Tanszéken 12 évig mint tanszékvezető is tevékenykedett. Jelenleg a Tanszék Professor Emeritusa. Tudományos kutatómunkát a tartószerkezet tervezése, a matematikai statisztika építőipari alkalmazásai és a számítógépek építészmérnöki felhasználása terén végzett. Ez utóbbi területen belül már közel két évtizede foglalkozik a görbék és görbe felületek számítógépes kezelésének elméleti alapkérdéseivel és az elért elméleti eredmények gyakorlati hasznosításával.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ramotsa Zoltán

c.egyetemi docens

*1930-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 932*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

Kezdetben Egyetemünk Épületszerkezzettani Tanszékén dolgozott mint tanársegéd, de közben másodállásban az IPARTERV-ben tervezőként is tevékenykedett. 1959-től 1960-ig a LAKÓTERV alkalmazásában a Típustervezési Központ Szerkezzettipizálási Osztályán irányító tervezői feladatokat látott el. 1961 és 1988 között a Típustervező Intézetben volt irányító tervező, témafelelős vezető tervező, majd építész csoportvezető és végül főmunkatárs. Az oktató-nevelő munkától azonban nem tudott elszakadni. Egyetemünk Épületszerkezzettani Tanszékén 1962 és 1968 között külsős óraadóként, 1976-tól 1983-ig adjunktusként, 1979 után címzetes egyetemi docensként tevékenykedett. 1988-ban felkérték a „kas” Szigeteléséstechnikai Fejlesztő és Vállalkozó Rt. tudományos igazgatói feladatainak ellátására. Innen vonult nyugállományba 1991-ben, de továbbra is mint tudományos igazgató, illetve 1993-tól az AKVALINE Szigetelőlemezipari Rt. budapesti képviseleti irodájának mint műszaki tanácsadója munkálkodott 2003-ig.

Több kitüntetésben részesült: megkapta az Építőipar Kiváló Dolgozója, a Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés, majd a Munkaérdemrend Bronz Fokozatát és az Eötvös Loránd-díjat.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Téglás Csaba

*1930-ban született Kecskeméten
Építészmérnöki oklevelének száma: 923*

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

Építészmérnöki és várostervezői munkáját 1956 után 10 évig Kanadában, utána pedig az Amerikai Egyesült Államokban végezte. Kanadában a Torontói Egyetemen várostervezői felsőfokú diplomát szerzett, majd Windsor és Torontó várostervezői irodáiban dolgozott öt évig. Ezt követően a Montreáli Világkiállítás (Expo 67) várostervezői osztályának vezetője volt. Amerikában 1967-től 25 éven át az észak-keleti partvidék egyik legnagyobb várostervezői cégénél tevékenykedett. Fő munkaköre a közepes méretű városok belvárosai felújításának, illetve átépítésének tervezése volt. 60 éves korától 15 évig önállóan működött ugyanabban a munkakörben. Munkáit a Canadian Architect és az amerikai Architectural Record lapokban közölték. A New York környéki egyetemek meghívott előadója volt. 2005-ben vonult nyugdíjba. A Texas A&M University kiadásában jelent meg 1998-ban a Budapest Exit című könyve. Több rövid színdarabját adták elő kis színházakban az USA több városában. A sport végigkísérte az életét. Ifjúsági tenisz versenyzőként budapesti páros bajnokságot nyert és a mai napig játszik.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Valiskó János

ny. egyetemi docens

1928-ban született Abasáron

Építésmérnöki oklevelének száma: 913

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

Már diplomája megszerzése előtt, 1951 óta Egyetemünk Mérnöki Karán, a Magasépítési Tanszéken demonstrátorként bekapcsolódott az oktató-nevelő munkába. Később tanársegéd, adjunktus lett, majd egyetemi docenssé nevezték ki. Termelési gyakorlatokat vezetett bel- és külföldön. Hozzávetőleg 20 évig volt a Tanszék oktatási felelőse, több tantárgy előadója, 11 évig tanszékvezető-helyettese. 1991-től 1993-ig ellátta a tanszékvezetői tiszteket. 1994-ben vonult nyugállományba. Szakmai tevékenysége épülettervezési-művezetési, szerkezettervezési tevékenységen túl kutatási-fejlesztési területre összpontosult. Éveken át az ÉTI megbízásából másodállásban intézeti főmérnökként részt vett a műanyagok építőipari felhasználását felölelő kutatási munkákban. Többek között az ÉVM-től, az OMFB-től és az ÉTI-től kapott megbízás révén célprogramokon és iparági terveken belül kutatási-fejlesztési munkákba kapcsolódott be, legtöbb esetben témafelelősként. Több családi és hétvégi házat tervezett. Jegyzeteinek, publikációinak, előadásainak, kutatási jelentéseinek a száma meghaladja a hatvanat. Vázkerámia szerkezetek témakörben társszerzőként elfogadott és hasznosított újítása van. Harmadmagával feltalálója a „KALEVA” hőszigetelt falazati rendszernek.

Munkássága során több kitüntetésben részesült, többek között az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, valamint az ÉVM-től Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vámosy Ferenc

Széchenyi- és Ybl Miklós-díjas Professor Emeritus,
a műszaki tudomány doktora

1930-ban született Szegeden

Építésmérnöki oklevelének száma: 995

2012-ben gyémántoklevelet kapott.

Munkásságát 1952-ben a Középülettervező Irodában kezdte, majd 1957-től Karunk Építészettörténeti Tanszékén akadémiai, később egyetemi kutatói státuszban dolgozott. 1986-tól egyetemi docens, 1989-től egyetemi tanár, 1989 és 1995 között ellátta a Kar tudományos dékánhelyettesi feladatait. 1963-tól a Magyar Iparművészeti Főiskolán is oktat. 1971-től docens, majd 1994-től a Magyar Iparművészeti Főiskolának is egyetemi tanára. Oktató és kutatómunkája mellett széleskörű szerkesztői, kritikai, ismeretterjesztő és szakmai közéleti tevékenységet folytat. Mintegy 240 szacikket, könyvrészt, kritikai és művészeti írást publikált. Korunk építésze c. könyve 1974-ben elnyerte az év legszebb könyve elismerést (1975-ben nívódíjat kapott). Kollár Lajossal közös művük a Mérnöki alkotások esztétikája (1996), e munkájukat 2001-ben a MÉSZ Csonka Pál Éremmel ismerte el. 1998-ban jelent meg az Építészettudomány és Építészettörténet c. tankönyve. Számos mérnöktovábbképző és szabadegyetemi tanfolyam, hazai és külföldi konferencia előadójaként is publikálta kutatási eredményeit. 18 építészeti tervpályázata szerepelt eredményesen, több pályázati lakó-, hétvégi és zártkerti ház tervét ajánlott tervként dolgozták fel. 1995 és 2001 között az Építésmérnöki Kar Építészettudományi PhD programjának vezetője volt. 1997-től 2010-ig a Magyar Akkreditációs Bizottság tagja volt, ezalatt 1998-tól 2006-ig a Művészeti Szakkollégium elnöke, majd 2010-ig a bizottság tagjaként dolgozott.

Az építészeti kultúra terjesztéséért és fejlesztéséért megkapta az Ybl Miklós-díjat, oktató munkájáért az Apáczai Csere János-díjat.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Artner Klára (Kissné)

1932-ben született Nyíregyházán
Építésmérnöki oklevelének száma: 1024/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957 és 1991 között a Postai Tervező Intézetben dolgozott kezdetben tervezőként, később csoportvezetőként, végül osztályvezetői beosztásban. Magyarországon számos posta és távközlési központ tervezése köthető nevéhez, amelyek közül legjelentősebbek: a Pestimrei Posta és Távközlési Központ épület; a Római parton található Postás Üdülő; a badacsonyi, a fonyódi, a vasvári, a leninvárosi és a diósgyőri posta és távbeszélő központ; Solton a Kossuth Rádió rádióállomása, a Petőfi Rádió rádióállomása Marcaliban. Az ő tervei alapján készült Kékesen a TV adóállomás, Vasváron a TV állomás és Budapesten a Száva utcai rádiótelefon állomás. Közben 1969-ben filozófia-esztétika diplomát szerzett. 1960 óta tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének. Munkássága elismeréseként 1977-ben Pro Urbe Díjat és Magyar Rádió Díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balla József

1933-ban született Zalaegerszegen
Építésmérnöki oklevelének száma: 1177/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Már az egyetem végzése közben munkát vállalt az ÉM Városépítési Tervező Vállalatnál mint tervező építész. 1958-tól 1993-ig - Weiner Tibor főépítész munkatársaként - az ÉM Győri Tervező Vállalat Sztálinvárosi (1960. július 2-tól Dunaújvárosi) Tervező Iroda munkatársa volt. A tervező irodában pályája folyamatosan ívelt felfelé: kezdetben beosztott tervező építésztként dolgozott, majd irányító tervező lett. 1963-ban kinevezték az építész csoport vezetőjévé, 1966-ban főmérnöké. 1978-tól az iroda 1993-ban történt megszűnéséig az iroda igazgatói posztját töltötte be. 1986-ban vezető tervezői jogosultságot kapott. 1992-ben felvették a magántervezői névjegyzék építéstervezési osztályába. 1993-ban nyugállományba vonult. Ez után is több éven át tevékenykedett a Fejér megyében működő építéstervezéssel foglalkozó szakértői bíráló bizottságban. Megalakulásától állandó tagja volt a Dunaújvárosi Településrendezési Városképvédelmi és Építészeti Műszaki Tervtanácsnak. Egyik legjelentősebb szakmai tevékenységének a dunaújvárosi körzeti típusú, tömeges nagyeleemes lakásépítési rendszer kialakításában való felelős tervezői közreműködését tartja.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bertalan Sándor

*1934-ben született Kemenesmagasiban
Építésmérnöki oklevelének száma: 1064/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye az UVATERV Magasépítési Irodájában volt. Ezt követően Szombathelyen dolgozott a Vas Megyei Tanács Tervező Vállalatnál. 1962 és 1964 között a BME Épületszerkeztani Tanszékén tanított. 1964-től mintegy harminc éven át a Szegedi Tervező Vállalatnál, a későbbi DÉLTERV-nél tevékenykedett különböző beosztásokban. Kezdetben irányító tervezőként vett részt a téglablokkos tervcsalád tervezésében és alkalmazásában. Később házgyári prototípus tervek készítésével, fejlesztésével foglalkozott. Ezt követően építész szakcsoport vezetőként és létesítményi főmérnökként tevékenykedett a vállalatnál, majd 1975-től 1979-ig osztályvezetői minőségben látta el munkáját. 1979-ben kinevezték a DÉLÉP-DÉLTERV Komplex Fejlesztő Iroda vezetőjévé, családi sorházak és kis társasházak alapterveinek készítésével foglalkozott. Az újabb előléptetések következtében 1983 és 1986 között építész szakosztályvezető, 1986-tól 1994-ig vezető tervező, illetve csoportvezető volt. 1995-től Szeged város főépítésének munkatársaként részt vesz az önkormányzati Tervtanács munkájában is. A Csongrád Megyei Építész Kamarának és a Magyar Építőművészek Szövetségének alapító tagja, illetve a Területi Választmány tagja. 1996-tól 2000-ig a Csongrád Megyei Építész Kamarának bizottsági tagja volt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Besser József

*1932-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 961/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a 42. sz. Állami Építőipari Vállalathoz (a későbbi Budapesti Lakásépítő Vállalat) került beosztott mérnöki, majd építésvezetői munkakörbe. Feladatai közé tartozott a Nagy Lajos király úti lakótelep III. ütemének építése, kb. 200 lakás, egy iskola, egy óvoda, egy bölcsőde és két üzletház generálkivitelezése. 1958-ban az ÉVM 1. sz. Igazgatóságán, majd az Építőipari Főigazgatóság termelési főosztályán folytatta munkáját csoportvezető főmérnöki beosztásban. 1959-ben az országos vasbeton bortároló építési program kormánybiztosa volt. 1967-től az ÉVM Iparfejlesztési Főosztályán három magasépítő-ipari vállalat és két építőanyag-ipari vállalat fejlesztésével, a jóváhagyott beruházások koordinálásával foglalkozott. Később a minisztérium kísérleti építkezéseinek műszaki megvalósítása is bekerült feladatkörébe. Újabb minisztériumi szervezeti korszerűsítés után az ÉVM Építőipari Főosztályára került, ahol az építőipari vállalatok minisztériumi szintű műszaki-gazdasági koordinációját végezte. 1982-től az ÉVM Igazgatási és Jogi Főosztályán a fővárosi irodahelyiség-gazdálkodással összefüggő műszaki és gazdasági feladatokat látta el. 1989-től építésügyi szakértőként tevékenykedett. Közben az AUDIT Könyvszakértő és Tanácsadó Rt. építésügyi szakértőjeként bekapcsolódott a privatizációval kapcsolatos vagyoneértékelések munkájába. Magasépítőipari tervezéssel az egyetem elvégzése óta foglalkozik. 1996-ban vonult nyugállományba, de azóta is folytat szakértői tevékenységet. Megalakulása óta tagja a Budapesti Építész Kamarának és a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamarájának.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csikós-Nagy Sándor

*1931-ben született Tiszalökön
Építészmérnöki oklevelének száma: 1120/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957-1959 között építésvezetőként dolgozott, a Cinkotai lakótelep építését, valamint magas lakóházak és kórházak felújítását irányította. 1960 és 1962 között ugyancsak építésvezetőként a 23. sz. Állami Építőipari Vállalatnál ipari épületek rekonstrukciós munkáit végezte pl. Hárosi farostlemezművek, Szeszgyár. 1962-től műszaki osztályvezetői munkakörben épület-felújítási és -korszerűsítési munkák tervezését és kivitelezését irányította. 1967 és 1973 között vállalati főmérnök, 1974 és 1976 között létesítmény főmérnök volt az Országos Szakipari Vállalatnál kiemelt feladattal (Oremburgi gázprogram indítása). 1977-től a Külügyminisztériumban műszaki igazgatóhelyettesként nagyobb beruházásokat vezetett pl. Gyöngyösi úti építőipari bázis, AEROFLOT székház, külföldi diplomáciai épületek korszerűsítése (Európa, Ázsia, Afrika). 1981-től ugyancsak műszaki igazgatóhelyettesként feladata volt egy 1500 fős vállalat fenntartó tevékenységeinek műszaki irányítása. Nyugállományba vonulása után, 1992-től 2007-ig szakértői, szaktanácsadói és műszaki menedzsmenti feladatokat végzett: 100 milliós nagyságrendű beruházások szervezése pl. Club Tihany, Petneházi Lovasiskola, valamint a Főváros legújabb színházának (2 milliárd forintos) teljes körű műszaki menedzselése.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csizmadia Oszkár

*1931-ben született Egerben
Építészmérnöki oklevelének száma: 1220/1958*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

A családi hagyományokat tiszteletben tartva egyetemi tanulmányai megkezdése előtt kőművesként dolgozott. Az oklevél megszerzése után három egri munkahelyen dolgozott, ahol az alábbi munkaköröket töltötte be. Kezdetben statikus tervező, illetve építész tervező, majd vezető tervező volt. Ezt követően irodavezetőként tevékenykedett, majd kinevezték igazgatóvá, végül MEO vezetői feladatokat látott el. Elsősorban tervezéssel, illetve tervezésszervezéssel foglalkozott. Parádon a „Cifraistálló” átalakítása, Egerben az Egri Minaret felújítása dicsérik keze munkáját. Egerben ő tervezte az egri piac, az Iparitanuló Iskola tanműhely és kollégium, valamint a gépkocsijavító üzem épületeit. Magántervezőként irodaházat, családi házakat, társasházakat tervezett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Denkinger Róbert

1934-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1179/1958

2007-ben aranyoklevelet kapott.

A Budai Járási Épületkarbantartó Vállalatnál kezdte pályafutását építésvezetőként, ahol lakóépületek és középületek felújításával foglalkozott. 1958-ban átkerült a Bányászati Tervező Intézethez statikus szerkesztői, majd tervezői beosztásba. Bányászati magasépítési létesítmények szerkesztői és tervezési feladatait végezte. 1960-tól 1961-ig az Építéstudományi Intézet építésvezetőjeként az intézet saját tervezésű épületeinek kivitelezésével foglalkozott. 1961 és 1962 között az ÉM 26. sz. ÁÉV Százhalombattai Erőmű építkezésén dolgozott mint építésvezető-helyettes. 1962-től az AGROTERV statikus tervező mérnöke, 1963-tól az UVATERV statikus tervezője, majd 1969-től statikus irányító tervezője volt. 1972 és 1975 között a TAURUS Gumiipari Vállalatnál statikus irányító tervezői munkakörben a tröszt gyárainál felmerülő statikai feladatok megoldásával foglalkozott. 1975-től ismét az UVATERV-nél dolgozott statikus irányító tervezőként. Társtervezőként részt vett a Férihegy 2., illetve két algériai repülőtér-tender terveinek elkészítésében. Ezzel kapcsolatban egy hónapot töltött Algériában, ahol a helyszínen módosító statikai tervezést végzett. 1987 és 1994 között a POTIBER-MATÁV-nál távközlési beruházási csoportvezetőként költségelemzéseket végzett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Diamant Anna (Dr. Berkes Istvánné)

1933-ban született Újvidéken
Építészmérnöki oklevelének száma: 966/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Pályafutását az Erőmű- és Hálózattervező Vállalatnál (ERŐTERV) kezdte tervezőként, majd a LAKÓTERV-nél, illetve az Általános Épülettervező Vállalatnál (ÁÉTI) dolgozott. 1965 szeptemberétől Franciaországban él. Négy évig szerkesztői beosztásban nagy építési irodákban tevékenykedett. 1969-ben tanársegéd lett a Lyoni Tudományegyetemen. Építészeti rajzot tanított a felsőfokú technikus képzésben az Institut Universitaire de Technologie tagozaton. 1993-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Diószeghy Miklós

1934-ben született Szegeden

Építészmérnöki oklevelének száma: 1072/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957-től 1967-ig az ÉM 43. sz. ÁÉV-nél részt vett, majd irányította egyházi és középületek helyreállítási munkáit (Vajdahunyad vár, Huba utcai és Mátyás templomok, New York Palota, EMKE), valamint lakótelepek kivitelezési munkáit (Róna utca, Újpest Baross utca, Árpád-híd pesti hídfő), továbbá a házgyári program beindítását. 1967 és 1982 között az ÉVM-ben az építőanyag- és épületszerkezet-gyártó ipar fejlesztését irányította. 1982-től a Beton- és Vasbetonipari Művek Kutató Fejlesztő Tervező Iroda vezetőjeként szervezte az új termékek fejlesztését és licenc-adaptálások bevezetését, végrehajtását. 1992-től az ÉMI Rt-nél az Épületszerkezeti Tudományos Osztályt vezette öt éven keresztül, irányította az építéstechnológiák és épületszerkezetek építőipari alkalmazhatóságával összefüggő vizsgálati munkákat, szakértéseket. 1997 és 2006 között nyugdíjasként az ÉMI Kht-nél a Tudományos Titkárságot vezette. Tudományos és szervező tevékenysége során részt vett az OMFB és az ÉVM különféle rész- és átfogó területeket érintő koncepciók készítésében. Irányította a Perlit Célprogram Bizottságot. Alapító tagja volt az EUROPREFAB (Európai Előregyártók Szövetsége) Magyar Tagozatának. Az Építéstechnika és Építőanyagipar, valamint a Magyar Építőipar szakmai lapok szerkesztőbizottságaiban tevékenykedett, illetve publikált. A BME Építőanyagok Tanszékén, a Mérnöki Továbbképző Intézetben és az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán meghívottként előadásokat tartott és vizsgáztatott. 1958-tól az ÉTE tagja, jelenleg az Építéskivitelezési Szakosztály vezetőségi tagja.

Tudományos munkája elismeréseként 1992-ben Alpár Ignác érem, 2006-ban ÉTE Érdemérem kitüntetést kapott. Tagja a Budapesti Építész Kamarának és a Magyar Mérnöki Kamarának (2006-ig az Építési Tagozat Minősítő Bizottságának elnöke), itteni munkájáért Kardos Andor-díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dombai László

1933-ban született Egerben

Építészmérnöki oklevelének száma: 1021/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az oklevél megszerzése után a Nehézipari Minisztériumban működő Bányászati Építő Vállalatnál kezdte el tervezői munkáját 13 bányászlakás megtervezésével. 1958-ban átkerült az Általános Épülettervező Vállalathoz, ahol több nagyobb projekt tervezésében vett részt, valamint később lakóépületek tervezését, felújítási munkákat, belügy- és honvédelmi minisztériumi megbízások tervezését és művezetését végezte. 1966-ban a VEGYTERV Szál Főosztályán folytatta tervezői tevékenységét. Beruházási programokat tervezett, mint pl. a nyergesújfalui Viscosa gyár polyacrilnitril-szál üzeme, a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat zalaegerszegi telepe. 1969-től az Agrártudományi Egyetem Építészeti Tanszékén dolgozott, állattartási épületek és telepek kialakítását, megtervezését végezte. 1972-től 1985-ben történt nyugállományba vonulásáig a Mezőgazdasági Tervező Vállalat (AGROTERV) Műszaki és Tervezési Irodájában helyezkedett el. Korábbi szakmai tapasztalatai alapján elsősorban állattenyésztéssel kapcsolatos építészeti tervezési munkákban, állattenyésztési épületek és telepek kialakításában vett részt. Külföldön is tevékenykedett, Iránban paradicsomfeldolgozó üzemet, az NDK-ban állatkísérleti laboratóriumot tervezett. Nyugállományba vonulását követően is folytatta tervezői tevékenységét, tervezett lakóépületeket, borpalackozókat, illetve templomot.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fábián Éva (Balogh Istvánné)

*1933-ban született Szolnokon
Építészmérnöki oklevelének száma: 988/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957 és 1959 között a 23. sz. Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott technikusként. 1959-ben a KIPSZER-nél helyezkedett el, ahol előkészítőként, majd szakipari építésvezetőként tevékenykedett. 1966-ban az UVATERV-nél kapott tervezői állást, ahol 1972-ben kinevezték irányító tervezővé, 1981-ben szakosztályvezetővé. 1988-ban vonult nyugállományba, azóta vezető magántervezőként dolgozik. Nevéhez fűződik a Saida (Algir) Mészmű mélyalapozásának organizációs és földmunkaterve; a Ferihegy 2 leszállópálya építéséhez szükséges felvonulási telep tervezése; a recski általános iskola bővítése és új tornaterem tervezése; a Dob utcai KM székház teljes rekonstrukciója. 1981 óta tagja a Budapesti Építész Kamarának. Ma is aktívan dolgozik, kamarai jogosultsága van.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Galambosi Tihamér

*1933-ban született Ungváron
Építészmérnöki oklevelét a Királyi Művészeti Akadémián (Dánia) szerezte meg.*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1956 december 10-én politikai okok miatt kénytelen volt elhagyni az országot. Ausztriába menekült, onnan 1957 áprilisban egy amerikai ösztöndíjjal a Ford Foundation segítségével Dániába került, ahol a Királyi Művészeti Akadémián 1960-ban diplomát szerzett. 1960 és 1974 között Koppenhágában dolgozott, ahol lakóépület- és középület-tervezéssel foglalkozott. 1974-től Dall & Lindhadtsen irodájában, amely akkor Dánia egyik legnagyobb tervező irodája volt, kapott állást, ahol 1977-ben társ lett. Irodájuk főleg középület-tervezéssel foglalkozott, és feladataik nagy részét pályázatokon nyerték. Munkái közül szeretné kiemelni az Aalborgi Egyetemet, a Holstebro-i Városházát és Könyvtárat, valamint a Hewlett-Packard irodaházát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gallyas László

1934-ben született Győrött
Építészmérnöki oklevelének száma: 957/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után az IPARTERV-nél kezdett dolgozni statikus tervező mérnökként és egész szakmai pályafutása alatt az IPARTERV munkatársa volt. 1965-ben vasbetonépítő szakmérnöki oklevelet szerzett. Szakmai tevékenysége keretében részt vett a Pécsi Hőerőmű, a Kelenföldi Kábelgyár, a Berentei Könnyűbetongyár, az Algyői Kőolajfinomító, a debreceni és a szegedi házgyárak és a BKV autóbuszgarázs építési munkiban, illetve a Margitszigeti Stadion tribünlefedésében, az Orosházi Üveggyár és a Pécsi Hőerőmű rekonstrukciójában. Külföldön is végzett tervezési és építési tevékenységet (trencsényi TOS gyár, libereci LIAZ gyár; ludwigsfeldi IFA gyár stb.). Részt vett a többcélú híddarus típuscsarnokok kialakításában, tagja volt az 1986-os Vasbetonszabvány Bizottságnak. Oktatási tevékenysége keretében konzulensként közreműködött diplomatervek készítésénél a TAM Mesteriskolájában. Cikkei jelentek meg a Magyar Építőművész és a Műszaki Tervezés c. folyóiratokban. 1967-ben a Hágai Bíróság mellett szakértőként tevékenykedett, 1972-től magánszakértői engedélye van. Nyugdíjazás után 1997-ig az IPARTERV Rt-nél dolgozott tovább konzulensként. Negyvenéves pályafutása alatt magántervezéssel is foglalkozott, vasbeton és acélszerkezetű épületeknél. Ő tervezte többek között a GLOBUS hűtőházat és 100 m hosszú gyaloghídját, a debreceni „Petfood” hűtőházat és feldolgozó üzemét és a pilisszentiváni Szamos Marcipán Édesipari Művek üzemcsarnokát.

Szakmai munkáját számos kitüntetéssel ismerték el: háromszor kapott vállalati nívódíjat, több alkalommal „Vállalat Kiváló Dolgozója” díjat.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Geblusek Éva (Kéry Zoltánné)

1933-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1116/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után egyéves kivitelezési gyakorlatát a 22. sz. Állami Építőipari Vállalatnál töltötte. 1958-tól a Pest megyei Tanács Tervező Irodájában dolgozott önálló tervezőként. 1968-tól nyugállományba vonulásáig a Középülettervező Vállalatnál volt alkalmazásban. Tagja a Budapesti Építész Kamarának, vezető tervezői jogosultsággal rendelkezik. Szakmai tevékenységéből kiemelendő a Roosevelttéri irodaház Számítóközpontja; a Budapest XII. kerület Óra utcai, amerikaiak részére készült diplomata házak; a Nagymarosi Vízlépcsőnél, osztrákok számára épült, tájba illeszkedő többlakásos borkorházak tervezése, valamint a Kossuth téren az ÉVM Székház és a Bajai Kórház Szülészeti-nőgyógyászati épületének rekonstrukciója. A fentiekén kívül tervezett mozi, szociális otthont, strandot, gyógyszerterületet, családi házakat. A Típustervező Iroda megrendelésére a különböző szintű tanácsolások típusterveivel tervezési segédletet, tanulmányt készített. Több pályázaton eredményesen vett részt, I. díjat kapott (Domonkos Jenővel közösen) a Nagymarosi Vízlépcső parti létesítményeinek tervezéséért és az István Kórház együttes távlati fejlesztési tervének elkészítéséért.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gida Klára (Szendrői Pálné)

1932-ben született Tataházán
Építészmérnöki oklevelének száma: 1631/1959

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után a Fővárosi Tanács VB Városrendezési és Építészeti Főosztályán kezdte pályafutását. Az első évet ösztöndíjasként a Műemlék Felügyelőségen töltötte, majd az Építési Osztályon az építési engedélyek elbírálását végezte. 1962 és 1969 között a VII. kerületi Vendéglátó Vállalat építész műszaki ellenőreként dolgozott. A kerületi vendéglátó egységek átalakítási terveit készítette, valamint az építést ellenőrizte. 1966 és 1967 között a Belkereskedelmi Minisztérium Ruházati Főosztályán volt műszaki főelőadó. Az országban épülő belkereskedelmi nagy raktárak műszaki és beruházási felügyeletét látta el. 1967 és 1988 között a Kereskedelmi Beruházási Vállalat (KERBER) munkatársa volt, ahol létesítményfelelős, majd műszaki osztályvezető beosztásban tevékenykedett. Közreműködött többek között Siófokon a DELTA típusú éttermek prototípusának, a Kútvölgyi úti Központi Állami Kórház Rendelőintézetének, a Fővárosi Vízművek székházának, a KERINFOFG irodaháznak, valamint az Ecseri úti Vendéglátóipari Szakközépiskolának a megvalósításában. Nyugdíjasként 1988 és 1991 között mint az Intereurópa Bank műszaki tanácsadója a Szabadság téri székház belső átalakításának lebonyolítását végezte.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gombár György

1933-ban született Szarvason
Építészmérnöki oklevelének száma: 991/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957-től 1992-ben történt nyugállományba vonulásáig a MÁV-nál dolgozott. Először statikus tervező munkakört látott el. 1960-ban átkerült a MÁV saját építőipari szervezetéhez, ahol kezdetben építésvezetőként, később létesítményi főmérnökként tevékenykedett. 1964 és 1970 között a MÁV beruházó szervezeténél a jelentősebb épület-beruházások előkészítését és a kivitelezés műszaki ellenőrzését végezte. 1970 és 1980 között a Budapesti Főigazgatóságon építész osztályvezetői minőségben tevékeny kezdett. Ebben az időszakban részt vett a Nyugati pályaudvar Eiffel csarnokának felújításában, illetve a MÁV Kórház építésének elindításában. 1981-től nyugállományba vonulásáig, 1992-ig a MÁV Vezérigazgatóság Magasépítési Osztályát vezette mint a MÁV főépítésze. Feladatkörébe tartozott a MÁV teljes épület- és közművagyon kezelése, az épület- és közműjellegű beruházások előkészítése és megvalósításának felügyelete. 1960 óta magántervezőként is dolgozott. Elsősorban lakossági megrendeléseket teljesített, többek között házilagos kivitelezések műszaki irányításával is foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halász Ágnes (Siófalvi Józsefné)

*1932-ben született Szolnokon
Építészmérnöki oklevelének száma: 918/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után a 41/4. sz. Építőipari Vállalatnál építésvezető-helyettesként kezdte pályafutását. Nemsokára az akkor már 41. sz. Állami Építőipari Vállalat tervező részlegéhez helyezték tervező mérnöki munkakörbe. 1961-től egy éven át a Közért Karbantartó és Szolgáltató Vállalatnál dolgozott költségvetés készítő, árelemző munkakörben. 1962 és 1966 között a Fővárosi Tanács Gyógyszertári Központjában műszaki ellenőrként és építész tervezőként tevékenykedett. 1966-tól 1970-ig az ÉM Középületépítő Vállalatnál műszaki előkészítői feladatokat látott el. Közben elvégezte a kétéves felsőfokú munkavédelmi szakmérnöki tanfolyamot. 1970-ben áthelyezték a 31. sz. Állami Építőipari Vállalathoz. 1976-ban középfokú tűzvédelmi képesítő vizsgát tett és 1985-ben történt nyugállományba vonulásáig munka- és tűzvédelmi önálló csoportvezetőként dolgozott.

Szakmai munkáját három alkalommal Kiváló Dolgozó, és két alkalommal az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hernyák Imre

*1934-ben született Szegeden
Építészmérnöki oklevelének száma: 1060/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye a Csongrád Megyei Építőipari Vállalatnál volt, ahol 1959-ig dolgozott. Az első szakmai tapasztalatok megszerzését követően a Szegedi Tervező Vállalathoz került mint önálló építész tervező. A vállalatnál 1961-ben megalakította a városrendezési irodát, amely mellett magasépítési tervezéssel is foglalkozott. 1970-től vezető tervezőként, majd 1972-től egészen 1997-ben történt nyugállományba vonulásáig városrendezési szakfőmérnökként tevékenykedett. Jelenleg is aktív tervezőként dolgozik. Településtervezési munkái közül kiemelendők Szegeden a belváros és öt lakótelep rendezési terve, Szeged és környéke környezetvédelmi feltárási terve, de ugyanígy Orosházán a városközpont rendezési terve, vagy Csongrád, Bács-Kiskun és Békés megyékben mintegy 136 község, illetve nagyközség rendezési terve. Az 1975 és 2005 közötti időszakban több város (Szarvas, Gyula, Makó, Lajosmizse, Szeghalom, Mezőhegyes, Gyomaendrőd) általános rendezési tervét készítette el. Számos köztéri épület az ő terveinek köszönheti fennállását, például bérházak Szegeden, irodaház Tiszakécskén, 120 bérlakás Gyulán és a Vízügyi pavilon az 1964. évi Budapesti Ipari Vásáron. Szakirodalmi tevékenységét több településtervezés témájú cikk megírása jelzi. Tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének, illetve a Csongrád Megyei Építész Kamarának.

Munkássága elismeréseként 1958 és 1981 között 17 városrendezési tervpályázata kapott díjat, öt alkalommal nívódíjban, két alkalommal (1974, 1983) miniszteri kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hoppál Dezső

*1931-ben született Törökszentmiklóson
Építészmérnöki oklevelének száma: 928/1957.*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1955 és 1957 között a budapesti Mélyépítési Tervező Vállalatnál tervezőként dolgozott. Az oklevél megszerzése után sem hagyott fel a tervezői tevékenységgel, először 1957-től 1961-ig a CHINOIN Gyógyszergyárban, majd 1964-ig a Budapesti Városépítési és Tervező Intézetnél (BUVÁTI) volt tervező. 1964 és 1978 között a Veszprémi Tanácsai Tervező Vállalat építési szakosztályának vezetői teendőit látta el. 1978 és 1991 között az Észak-dunántúli Tervező Vállalat (Győr) Építész Szakosztályának vezetésével bízták meg. Ezt követően 1991-től címer- és zászlótervező. Tervezői működését fémjelzik a Győri Vízkivételi Mű, a Keszthelyi Vendéglátóipari Szakközépiskola, a Veszprémi Sportcsarnok, szintén Veszprémben a PATYOLAT üzem, a gyáli autótelep, a padragkúti római katolikus templom, a kónyi sportcsarnok és lakótelep, illetve egyéb lakóépületek tervezése. A címerek világában való jártasságát, a címerek iránti szeretetét bizonyítja 2000-ben megjelent A történelmi Magyarország vármegyéinek címerei c. könyve, valamint számos heraldikai és történelmi kiállítás, vándorkiállítás megszervezése. A Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság választmányi tagja, és tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének is. Hobbija a címerek, pecsétek, zászlók gyűjtése és tanulmányozása.

Szakmai munkáját több kitüntetéssel ismerték el: 1975-ben megkapta a „Veszprém városáért” kitüntetést, 1987-ben a „Győr városáért” kitüntetést, 1970-ben a „Veszprém városáért” miniszteri kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Csongor

*1934-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1170/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957 és 1963 között az Ipari és Mezőgazdasági Tervező Vállalatnál (IPARTERV) dolgozott mint statikus mérnök. Közreműködött a Szolnoki Kénsavgyár, a Csepeli Csőgyár, a Székesfehérvári Könnyűfémű és a Ganz-Mávag Hajtóműgyár tervezésében. 1963-tól egy éven át tagja volt a Dr. Csonka Pál professzor vezette kutatócsoportnak. 1964 és 1966 között a KOMPLEX Külkereskedelmi Vállalat mérnök üzletkötője volt, majd egy évig az Út- és Vasúttervező Vállalatnál dolgozott. Ezt követően rövid ideig a KÖZTI Tervező Vállalat munkatársa volt. 1968 és 1970 között Algírban az épülő stadion műszaki ellenőri csoportjában a vasbeton munkákat ellenőrizte. 1971-ben Ausztráliába emigrált, ahol előbb a Nicholson and Evans, majd a Bond James Laron and Reid tervező irodákban tevékenykedett. Elsősorban kórházakat, iskolákat, klubokat tervezett. Több terve az Egyesült Arab Emirátusokban valósult meg. 1981-ben Szingapúrba költözött, ahol a Bylander Meinhardt Irodában dolgozott. 1982 és 1984 között a Singapore Polytechnic-nél volt főelőadó. Ezután ismét a Meinhardt Irodában lett műszaki igazgató. Főleg ipari épületeket tervezett. 1993 óta ismét Magyarországon él, azóta kisebb tervezésekben vett részt. Három műszaki cikke jelent meg Magyarországon.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Iványi László

Ybl Miklós-díjas

1933-ban született Szegeden

Építészmérnöki oklevelének száma: 1019/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957 és 1989 között a BVTV-nél dolgozott műteremvezető (1964) és építész osztályvezető (1973) beosztásban vezető tervezőként. 1960-ban elvégezte a MÉSZ Mesteriskolát. Oktatott a Köz- és Lakóépülettervezési Tanszékeken külső munkatársként (1963-1969) és a Fiatal Építészek Körében (1972-től). Megvalósult épületei: Római parton üdülőházak (Fővárosi Tanács és Vasas Szakszervezet üdülője), lakóépületek (Budakeszi úti toronyházak, Gorkij fasori (Liget fasor) diplomata ház, Vízivárosi OTP társasházak), középületek (Örs vezér téri Sugár Üzletközpont, Szeged Nagyáruház, Egri Piac-csarnok, Aquincum Szálló (Kis Alberttel)). 1963-tól engedélyezett „magántervezői” jogosítványa alapján készült tervei révén számtalan teraszház épült meg. 1989 óta a PLANART Kft. Építész Iroda társtulajdonosa (V. ker. Magyar u. 36. irodaház, V. Nádor utcában a Közép-európai Egyetem, XIII. ker. Váci úton a Budapest Bank székháza, VII. ker. Síp utcában a Price Waterhouse Coopers Székház, HVG III. ker. Montevideo utcai Székháza és számtalan vázlatterv). 1997 és 2002 között társtulajdonos volt az S.I. Planbau Kft-ben, ahol ingatlanfejlesztéssel (XI. ker. Dinnye utcai lakóház), telekszabályozással foglalkozott. Az Igazságügyi Szakértői Kamarától elnyerte a gyémántfokozatú Igazságügyi Szakértői címet. A Magyar Építőművészek Szövetsége és a Budapesti Építész Kamara tagja.

Szakmai munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el. VIII. Biennále Sao Paulo (1965), Ybl Miklós-díj (1967), Építőipar Kiváló Dolgozója (1978), Munka Érdemrend (1980), Építésügyi Minisztérium Nívódíja a megépített Egri Piac-csarnok épületéért és a Főváros Nívódíja a Közép-európai Egyetem tervezéséért (1985), FIABCI Nívódíj (1998). A budai lakóépületek tervezéséért Pogány Frigyes díjban részesítették (2106). Országos tervpályázaton több alkalommal nyert díjat.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ivony Vilmos

1934-ben született Ludason

Építészmérnöki oklevelének száma: 1092/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Egyetemi tanulmányai befejezése után a XII. kerületi Tatarozó Vállalatnál helyezkedett el kőműves részlegvezetőként. Kisebb épületek építését, valamint a kerület lakóépületeinek tatarozását vezette. 1959-től a Csemege Kereskedelmi Vállalat Műszaki Osztályán dolgozott beruházási csoportvezetői beosztásban, majd 1965-ben kinevezték a Hálózatfejlesztési és Technikai Osztály vezetőjévé. Feladata volt az üzlethálózat karbantartása, átalakítása és korszerűsítése mellett az ABC áruházak, majd később a bevásárlóközpontok fejlesztése. Közben a kereskedelem elvi kérdéseivel is foglalkozott, valamint szaktanácsadóként dolgozott a Kereskedelmi Tervező Irodánál is. Több kereskedelmi országos tervpályázat bíráló bizottságában vett részt, és lehetősége nyílt külföldi kereskedelmi egységek tanulmányozására is. 1977-ben a Kereskedelmi Beruházási Vállalathoz került osztályvezető-helyettesnek. Feladatkörét a Fórum, a Novotel és a Penta szállodák fejlesztési programjának megvalósítása mellett a korszerű kereskedelmi raktárak építésének előkészítése képezte. 1978-tól az Építéstudományi Intézet Fejlesztési Osztályának vezetőjeként dolgozott. 1981-ben megbízták a Műszaki Főosztály irányításával. 1988-tól a főosztály megszűnése következtében kutatással kezdett foglalkozni az építési munkák szakterületén kutatási főmérnöki beosztásban. 1989 és 1993 között a Külkereskedelmi Vállalatok Beruházási Irodájában irodavezető-helyettesi, majd irodavezetői tevékenységet látott el. Elsősorban lakóházak beruházásával és építésével foglalkozott. Az újszerű megoldásokat keresve a fővárosban először alakítottak ki lakóparkot 20 lakóépülettel és 72 lakással. 1996-ban kérte a nyugdíjazását. Jelenleg a Tervező és Ingatlanfejlesztő Kft-nél tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jászi Gizella

*1934-ben született Szeghalmon
Építészmérnöki oklevelének száma: 1185/1958*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye a Mezőgazdasági Tervező Vállalat (AGROTERV, később AGROBER) volt, ahol beosztott tervezőként Farkasdy Zoltán főmérnök irányításával kezdhette meg a tervezői munkát. Emlékezetes siker volt számára a III. Építészeti Kiállítás, amelyen egy karbantartó műhely sorozattervével vett részt és „dicséretes” minősítést kapott, illetve a műhely több helyen megvalósult. Tervei alapján létesült a Kunbajai Szőlőfeldolgozó és Borkombinát, a Karcagi Phylaxia Oltóanyag- és Tápszergyár, illetve Mongóliában a Songinoi Biokombinát. Tervezett élelmiszerüzemeket is, említésre méltó a Gyulai Tejporgyár, valamint a Martfői Sörgyár. 55 éves korában nyugállományba vonult, de mint magántervező - mivel „vezetői tervezői” jogosultsággal és kamarai tagsággal rendelkezett - folytatta a tervezői tevékenységet. Megkeresés alapján bekapcsolódott az EGI Tervező Kft. és a PI-Hun Mérnöki Tervező Kft. tevékenységébe. 1990 és 2007 között közreműködött a Paksi Atomerőmű Oktatási Központ épülete, a Mátrai Erőmű IV-V. hűtőblokk épületegyüttese, a tiszaujvárosi TVK hűtőtorony épületegyüttese, a budapesti Füredi úti Gázmotoros Erőmű, Dunaújvárosban az EMAPower Kft. épületének tervezésében és megvalósításában. Nyugdíjasként 2010-ig dolgozott. Vallja, hogy az építész hivatás az élet szolgálása az alkotás által, élete eddigi szakaszáig ezt szolgálta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Káldy Barna

*1933-ban született Győrött
Építészmérnöki oklevelének száma: 971/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957-től 1975-ig az ÉM Általános Épülettervező Vállalatnál dolgozott kezdetben szerkesztőként, később a sorozatos előléptetéseknek köszönhetően statikus tervezőként, majd irányító tervezőként, végül statikus osztályvezetőként. Épületek tartószerkezeti tervezését végezte és irányította. A vasbetonépítés területén végzett tervezési tevékenységéből említést érdemel a Kéziszerszámgyár üzemcsarnoka Kecskeméten, a Vegyi Dúsítómű Szürkevasöntödéje Kővágószőlősen, a Mechanikai Művek ipari csarnoképületei, a Zánkai Úttörőváros épületei, valamint a zalaegerszegi és a békéscsabai rendőrkapitányságok. Részt vett a BME acélszerkezeti szakmérnöki képzésében. Az acélszerkezeti tervezés területén kiemelendő a DKV Paraffinüzem és a BM Corvin Kórház diagnosztikai és laborépülete. 1975 és 1987 között a SZÖVTERV-nél tevékenykedett, tartószerkezet-tervezéssel és annak irányításával foglalkozott. Elsősorban kereskedelmi épületeket (siófoki, kapuvári, sátoraljaújhelyi áruházak és a győri Arrabona áruház) és szállásjellegű épületeket (orosházi szálloda, egri SZOT üdülő) tervezett. Acélszerkezeti munkái közül kiemelhető a Csepeli Egyedi Gépgyár 53 Mp-os daruzott csarnoka, a Miskolci Ételgyár, illetve két középiskola Algériában. Jelenleg igazságügyi szakértőként és magántervezőként tevékenykedik. Tagja az Igazságügyi Szakértői Kamarának, valamint a Magyar Mérnöki Kamara Tartószerkezeti Tagozatának.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Karácsony László

*1931-ben született Hatvanban
Építészmérnöki oklevelének száma: 989/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957-től gyakorlati idejét a MÁV Államvasutak Pécsi Igazgatóságán töltötte. Ezután a Dombóvári Pályafenntartási Főnökségre került magasépítményes munkakörbe. 1958-tól a Hatvan Városi Tanács VB műszaki osztályán dolgozott főmérnökként, majd osztályvezetőként. 1977-től 1990-ben történt nyugállományba vonulásáig Hatvanban az Ingatlankezelő, később Városgazdálkodási Vállalatnál tevékenykedett főmérnöki beosztásban. A vállalatnál a magasépítés, a tervezés és kivitelezés, valamint az ingatlanfenntartás, -kezelés tartozott feladatkörébe. Közben alkalmanként a Hatvani ÁFÉSZ és Mezőgazdasági Termelőszövetkezet építő részlegeinek vezetését is ellátta. 1982 és 1986 között a Heves Megyei Tanács VB titkárának megbízásából kisajátítási eljárásokban szakértői működött közre. 2002-től a magántervezői tevékenységgel összhangban műszaki vezetői tevékenységet is végez. 1960-ban felvételt nyert az Országos Tervezési Névjegyzékbe, azóta a mai napig magántervezői tevékenységet folytat. 42 éves pályafutását számos szakmai elismeréssel jutalmazták. 1963-ban az Országos Vízügyi Igazgatóságtól „Belvízvédekezésnél tanúsított helytállásért” dicsérő elismerést kapott. 1967-ben „Hatvan Városi Kórház felépítésénél végzett kiemelkedő munkáért” egészségügyi minisztériumi dicséretben részesült. 1970-ben megkapta az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium „Kiváló munkáért” kitüntető jelvényét, illetve Heves Megye Tanácsa kitüntető jelvényét. 1974-ben „A városi strand építésében kifejtett eredményes munkásságáért” Hatvan Városi Tanács dicséretben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kézdy Anna

*1932-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1004/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után az ÉM 22. sz. Állami Építőipari Vállalatánál helyezkedett el. Itt az első évben gyakorló mérnök volt, majd önálló technikus, később építésvezető-helyettes, illetve önálló építésvezető. 1961 és 1964 között központi építéselőkészítő mérnökként dolgozott. 1964-től két éven keresztül a központ Műszaki Fejlesztési Osztályán tevékenykedett mint műszaki fejlesztési csoportvezető, kutató mérnök, beton- és általános technológus, végül képesített radiológiai anyagvizsgáló. 1966-ban átkerült a 43. sz. Állami Építőipari Vállalathoz, ahol az 1. sz. Házgyárban minőségellenőrzési csoportvezetőként, majd laboratóriumvezetőként tevékenykedett. 1970-től a Központi Műszaki Szabályozási és Ellenőrzési Osztályon volt központi laborvezető, központi minőségtanúsítási csoportvezető, ezt követően osztályvezető-helyettes. A vállalaton belül megalakult Műszaki Szabályozási és Ellenőrzési Főmérnökség, ahol központi laborvezető, majd minőségtanúsítási osztályvezető-helyettes minőségben dolgozott. 1985-ben rokkantnyugdíjas lett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ködmön Klára (Kiss Lászlóné)

1934-ben született Békéscsabán
Építésmérnöki oklevelének száma: 1086/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után a Budapest Fővárosi Tanács Városrendezési és Építészeti Osztályán gyakornokként kezdett dolgozni. 1959-től Budapest I. ker. Tanács VB Építési Osztályán folytatta tevékenységét a Krisztinaváros, a Nap-hegy és a Gellérthegy körzetes mérnökeként. 1969-ben meghívták a Főváros Városrendezési és Építészeti Főosztályára mérnök főelőadónak. Feladat körébe tartozott a főváros V., VI., VII., VIII. és XIV. kerületei műszaki osztályainak felügyelete és építési ügyekben a fellebbezések elbírálása. 1985-ben vonult nyugállományba. 1988 és 1991 között a Fővárosi Tanács VB, majd jogutódja a Fővárosi Önkormányzat Lakásügyi Főosztályán mint szaktanácsadó tevékenykedett. Ezzel párhuzamosan a XI. ker. Tanács VB Műszaki Osztályán működő Tervvéleményező Bizottság elnöki teendőit is ellátta. 1992 és 1999 között (1995. év kihagyásával) az V. ker. Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodáján az új kollégák betanítását, építési engedélyezési eljárások lefolytatását végezte. 2000 és 2006 között Törökbálint Nagyközség Polgármesteri Hivatalának Építési Irodáján tevékenykedett mint nyugdíjas mérnök.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kralj Albin

1927-ben született Mecsekszabolcsban
Építésmérnöki oklevelének száma: 951/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Első munkahelyén a Pécsi Szénbányászati Tröszt Beruházási Osztályán lakásépítések műszaki ellenőrzését végezte. 1968-ban kinevezték a tröszt 400 főt foglalkoztató építési üzemének főmérnökévé. Feladat körébe tartozott a bányászati fejlesztéseken belül a külszíni kiszolgáló létesítmények (pl. Aknatorony, aknaház, szállítógépház, gázlecsapoló, mentőállomás, műhelyek stb.) kivitelezése, továbbá Pécs város fejlesztésében való részvétel. E munkakörben a 20 év alatt az ipari épületeken túl 450 lakást, bölcsődéket, óvodákat, iskolákat, tornatermeket, szociális otthonokat, áruházakat, szállodát, ivóvíz tározókat, orvosi rendelőt, planetáriumot és számos egyéb funkciót ellátó épületet kivitelezett. Innen vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kreiss Tamás

1934-ben született Kassán
Építésmérnöki oklevelének száma: 978/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomájának megszerzése után a Bányászati Tervező Intézetben helyezkedett el statikusként. Ezt követően szintén statikus munkakörben a Könnyűipari Szerelő Vállalat Tervezési Osztályán dolgozott. 1960-tól Németországban él. Statikus tervező volt Karlsruhéban és Stuttgartban, ahol irodák és ipari épületek tervezésével foglalkozott. Ezután egy 25 fős iroda vezetője lett. A stuttgarti földalatti vasút, állomások, hidak és egyéb műtárgyak statikai vizsgálatát végezte. Ezt követően több éven keresztül a Stuttgart ALBERTBAU Magas- és Mélyépítő Vállalat vezetője volt. Az utóbbi 20 évben önálló tanácsadó mérnökként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ligeti Gizella

1934-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 995/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957 és 1994 között a LAKÓTERV-nél dolgozott, először mint építész tervező, később irányító tervező munkakörben, majd 1973 és 1984 között műteremvezetőként tevékenykedett. 1989-ben vonult nyugállományba, de munkáját a Vállalatnál 1994-ig folytatta. 1995 és 2004 között a BÁLINT Kft-nél dolgozott. Szakmai tevékenysége lakóépületek és középületek (egészségügyi, művelődési, oktatási létesítmények), valamint lakótelepek tervezésére irányult. Tervezői tevékenysége igen sokrétű. Tervezési feladatai 1968-ig Vas megyéhez kötődtek. Ő tervezte Szombathelyen a szövetkezeti szolgáltató házat, a zeneiskolát, a MESZÖV székházat, illetve több lakóházat; Sárváron thermál- és kádfürdőt. Közben megbízták a várpalotai Thury vár műemléki helyreállításával. 1970-től behatóan foglalkozott az alagútzsalus technológiával, számos városban, így például Gyöngyösön épültek ilyen szerkezettel épületei. 1972-től a Munkaügyi Minisztérium beruházásában több oktatási intézmény épült fel tervei alapján. Az 1980-as évek elején részt vett a Budapesti Házgyár „E” tervcsalád kidolgozásában. Több lakóépületet és egy nyugdíjasházat tervezett Budapesten. Tervei szerint alagútzsalus technológiával felépült Sopronban a József Attila lakótelep, valamint Győrött a Batthyány tér – Újvilág u. – Liszt Ferenc u. által határolt terület tömblezárásaként egy lakóépület sor. Tagja a Budapesti Építész Kamarának és a Magyar Építőművészek Szövetségének.

Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el. 1965-ben Savaria emlékérmét, 1978-ban a Munka Érdemrend bronz fokozatát és Gyöngyösért kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Luda László

*1933-ban született Ecséden
Építészmérnöki oklevelének száma: 1112/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Nógrád Megyei Állami Építőipari Vállalatnál (NÁÉV) helyezkedett el, ahol építéshelyi technikus (normás művezető), építésvezető, termelési osztályvezető, majd főosztályvezetői beosztásokban dolgozott 1987-ig. 1964-től 1994-ig óraadó tanár volt a Salgótarjáni Építőipari Szakközépiskola nappali és esti tagozatain. 1988 és 1993 között a NÁÉVTERV VGM-nél majd a Palóc Mérnök Irodánál építész vezető tervezői beosztásban folytatta munkáját. Innen vonult nyugdíjba (papíron) 1993-ban. Azóta folyamatosan – jelenleg is – a saját tervező és szolgáltató kft-jének vezető tervezője. Az eltelt 60 év szakmai munkásságát – nagy vonalakban – az alábbiak fémjelzik: A Hild Érmes salgótarjáni városközpont-rekonstrukció és sok más megyei beruházás kivitelezésében végzett termelésirányító tevékenysége 1957 és 1987 között. 1000-nél több építőipari szakközépiskolás és technikus szakmai felkészítése 1964 és 1994 között. Több száz létesítmény terveinek elkészítése (a vandálbiztos buszmegállótól a biomassza erőműig, a családi háztól a kápolnáig, sok-sok szerteágazó rendeltetésű épület). 1978-tól 1984-ig az ÉTE Nógrád megyei titkára volt.

Szakmai elismerései: Alpár Ignác érdemérem az ÉTE-től (1984), Pro Urbe díj a Salgótarjáni Önkormányzattól (2011), Életmű díj a Nógrád Megyei Építész Kamarától (2011), Kodály Zoltán-díj a Salgótarjáni Kodály Zoltán Általános Iskolától az iskola átfogó felújításának és bővítésének vezető tervezői és tervezői művezetéséért (2011).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mertl Gábor

*1933-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelét a Columbia Egyetemen (USA) szerezte meg.*

2016-ban aranyoklevelet kapott.

Kitűnő érettségi után lett az Építészmérnöki Kar hallgatója. Tanulmányai alatt két évig, 1956 októberéig dolgozott részidőben a 1. sz. Építészettörténeti Tanszéken dr. Rados Jenő professzor úr felügyelete alatt felmérő rajzolóként (műemléki épületeket restauráltak). Decemberben elhagyta az országot és Amerikában telepedett le (New York City). Négy évig építészként dolgozott (Vorhees, Walker, Smith, Smith & Haines Architects N.Y.C.), ahol többek között kutató laboratóriumok, irodakomplexumok, egyetemi épületek és lakóházak terveit készítette. 1962-ben Master of Science Degree in Architecture diplomát szerzett a Columbia Egyetemen (New York City). 1967-ig tervező építészként dolgozott (szállodák, bevásárló központok, iroda- és lakóházak). 1966-ban állami vizsgát tett és 1967-ben megalapította a saját irodáját Gabor J. Mertl & Associates Architects néven, amely a mai napig működik (szállodák, irodaházak, bevásárló központok, egészségügyi létesítmények, lakóházak, ipari épületek szerte Amerikában). A Holiday Inn, Staten Island (N.Y.C.) tervezéséért kitüntetést kapott. Jelenleg tagja az Amerikai Építész Szövetségnek (A.I.A.) mint „emeritus”, továbbá a Columbia University Alumni-nak. Szakmai elismerésként megemlíti több kiadványban (International Book of Honor, The Directory of Distinguished Americans, Hungarians in America, stb.).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mess István

1933-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1345/1958

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az abszolutórium megszerzése után a dunájvárosi központú 26. sz. Állami Építőipari Vállalatnál (ÁÉV) helyezkedett el. 1957-től egy éven keresztül a Pécsújhegyi Hőerőmű munkáin dolgozott mint beosztott mérnök. 1958-ban védte meg diplomamunkáját. Ezt követően újra a 26. sz. ÁÉV-nél a meleg- és hideghengermű munkáin dolgozott beosztott mérnökként, majd építésvezetőként. 1964-től központi diszpécserként tevékenykedett. Feladata volt a vállalat összes, a Vasműben végzett munkái tervproblémáinak, alvállalkozói és szállítói szerződéskötéseinek, illetve a beruházókkal való egyeztetéseknek az előkészítése. 1967 és 1973 között választott tanácstagként, később műszaki tanácselnök-helyettesként tevékenykedett a Dunaújvárosi Városi Tanácsnál. A városfejlesztési tervek műszaki előkészítése; a tervezőkkel, kivitelezőkkel történő egyeztetés, valamint a helyi iparvállalatok felügyelete tartozott hatáskörébe. 1973-tól a Dunaújvárosi Városi Tanács VB Terv- és Beruházási Osztályának főmérnökeként a városi beruházások műszaki előkészítésében, egyeztetésekben, műszaki ellenőrzésben vett részt. 1990-ben korengedménnyel nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mihályku Margit (Tomicsné)

1932-ben született Nyírbátorban
Építészmérnöki oklevelének száma: 1014/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után a Kereskedelmi Tervező Iroda tervezőjeként részt vett a Royal Szálloda felújításában, valamint 1959-től 1969-ig hazánk különböző településein a vendéglátó és kereskedelmi egységek tervezésében tevékenykedett. Ezt követően a HUNGARHOTELS és a Danubius Szálloda és Étterem Vállalatnál helyezkedett el, ahol feladatkörébe tartozott egyrészt az új szállodák (Margitszigeti, Hévízi Thermál, Hilton, Alba Regia) beruházásának irányítása, másrészt a régi szállodák felújítása. Szállodaipari vállalatok munkatársaként, illetve tervezői munkája elismeréseként magyar éttermek tervezésére kapott felkérést Tokióban, valamint Amszterdamban. A felkérést elfogadva részt vett a magyar éttermek tervezésében és a tervek megvalósításában. Keszthelyen az ő tervezésében valósult meg az első Gösser söröző, amelyet sok másik követett. 1985-től 1988-ban történt nyugállományba vonulásáig a Művelődési Beruházó Vállalatnál a Fővárosi Tanács Középiskolai programjában dolgozott (Bp. XI. Mechatronikai Szakközépiskola, III. Veres Péter Gimnázium, XVI. Postaforgalmi Szakközépiskola, XII. Városmajori Gimnázium). A Művelődési Minisztérium megbízásából a Vasarely Múzeum megtervezésében és megnyitásában is tevékeny részt vállalt.

Munkája elismeréseként számos kitüntetést, kiváló mérnök oklevelet, miniszteri dicséretet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mischl Antal

1933-ban született Pécsen
Építészmérnöki oklevelének száma: 1013/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után három évig tervezőintézetekben (IPARTERV, KÖZTI) dolgozott. Bekapcsolódott a TVK igazgatósági épületegyüttes pallérterveinek kidolgozásába. 1958-ban az Építésügyi Minisztérium által a 15 éves lakásépítési programra kiírt tervpályázaton II. díjat nyert. Ennek köszönhetően meghívták a BME Épületszerkezet-tani Tanszékére, ahová 1960-ban lépett be tanársegédként és 1995-ben onnan vonult nyugállományba adjunktusként. Egyetemünkön sokrétű oktatói tevékenységet végzett, gyakorlatvezetőként, a komplex és diplomatervezés korrektoraként, a szigetelő szakmérnök képzésben társelőadóként vett részt a Tanszék munkájában. Tagja volt felvételi és államvizsga bizottságnak is. 1985-től a BME Mérnök-továbbképző Intézet által szervezett tanfolyamokon tartott előadásokat. Szakirodalmi tevékenységét jelzi, hogy belső munkatársként közreműködött a dr. Gábor László: Épületszerkezet-tan c. tankönyv II., III., és IV. köteteinek megírásában; társszerzője volt a NEOACID és HUNGISOL műanyag-lemezek alkalmazástechnikai kézikönyvnek; valamint kilenc szakcikket, illetve tanulmányt írt. Szintén megemlíteném, hogy több mint 70 szakvéleményt készített el önállóan vagy társszerzőként. Több mint 20 rekonstrukciós tervezésben vett részt (Dunaújvárosi I.sz. víztorony tetőrekonstrukciója, a BME Út-Vasút Labor épületének és a Vásárhelyi Pál Kollégium tetőrekonstrukciója). A Pesti Vigadó főhomlokzat ablakszerkezeteinek szakértése és kijavításainak tervezése is nevéhez köthető. Tervezési munkái közül kiemelendők a Budapesten a Palánta u. 10-12. sz. alatt megépült 9 lakásos társasház, és Balatonszemesen a saját családi háza.

Méltán büszke lehet rá, hogy két, országosan elterjedt szolgálati szabadalom társszerzője, amelynek elismeréseként 1990-ben megkapta a Kiváló Feltaláló kitüntetés ezüst fokozatát az Országos Találmányi Hivataltól, illetve az oktatási minisztertől.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Móczár Anikó (Ozvald Istvánné)

1934-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1643/1959

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957-től 1966-ig államigazgatási munkaköröket töltött be: 1963-ig a Szentendrei Városi Tanács VB Építési Osztályán dolgozott. Ezt követően 1965-ig a Pest Megyei Tanács VB ÉKV Osztály munkatársa volt, majd 1966-ig a Szentendrei Járási Tanács ÉK Osztály csoportvezetője. Közben 1962-ben felvették a Tervezői Névjegyzékbe, ezután kisebb lakóépületek tervezését, műszaki ellenőrzését is ellátta. 1968-ig főépítész-helyettesként Pest, Nógrád és Komárom megyékben tevékenykedett. 1968 és 1972 között az Építésgazdasági és Szervezési Intézetben tudományos munkatársként kutatási munkákban vett részt. 1972 és 1989 közötti időszakban a Városépítési Tervező Intézetben (VÁTI) különböző területeken dolgozott: kezdetben a „Magyarországi termálvíz-hasznosítás országos koncepciója” címet viselő munka irányító tervezője volt, majd regionális tervezéssel, műszaki fejlesztéssel, az intézeti munkák propaganda tevékenységével, kiállításokkal foglalkozott, valamint műszaki ellenőrzési feladatokat látott el. 1989-ben történt nyugállományba vonulását követően még néhány évig a VÁTI Termálinform Osztályán dolgozott szakértőként.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mucsy Lajos

*1931-ben született Görbeházán
Építészmérnöki oklevelének száma: 1128/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az oklevél megszerzése után a HŐTERV-nél helyezkedett el tervező mérnökként. 1957 végétől az Építésügyi Minisztériumban a miniszter első helyettesének titkáráként részt vett a kivitelező építőipar felügyeleti tevékenységét érintő döntés-előkészítő munkában, valamint az Építőipari Főigazgatóság szervezésében. 1965-től részese volt a paneles lakásépítési program előkészítésének. 1966-tól a 43. sz. ÁÉV-nál az 1., 2., 3. és 4. sz. Házgyárak termékeinek tervezését és kísérleteit szervezte és irányította. 1971-től másodállásban dolgozott az ÉGSZI-nél, vizsgálatokat végzett a panelgyártás és építéshelyi szerelés gazdaságosságáról. 1973 és 1981 között az ÉTI-ben tudományos munkatársként – másodállásban - közreműködött a hazai könnyűszerkezetes program fejlesztésében. 1970-től az MSZMP Budapesti Bizottságában a főváros kiemelt beruházásainak koordinátoraként irányította többek között a Volga Szálló, a Szovjet Kultúra és Tudomány Háza, a Skála Áruház, a Fehérvári úti piac munkáit. 1981-től a FÖLDGÉP Vállalatnál műszaki igazgatóként megszervezte a műszaki tervező részleget, irányította a vállalat hosszútávú fejlesztésének, tevékenységének, valamint vállalkozás-politikájának kidolgozását. Megszervezte a számítógépes betontervezést és -termelést. Kialakította a minőségbiztosítás új, korszerű szervezetét. 1986-ban kidolgozta a FÖLDGÉP ÁMV új vállalatirányítási rendszerét, valamint az új SZMSZ-t. A Mélyépítő Vállalatok Innovációs Egyesületének igazgató tanácsi tagjaként közreműködött több mélyépítő-ipari technológia kifejlesztésében. 1990-től építésügyi szakértőként, illetve igazságügyi szakértőként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Éva (Burger Béláné)

*1934-ben született Szolnokon
Építészmérnöki oklevelének száma: 1047/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Egyetemi tanulmányai befejeztével az Út-Vasúttervező Vállalat (UVATERV) Magasépítési Irodájába nyert felvételt. Ott dolgozott nyugállományba vonulásáig. Pályája szépen ívelt felfelé a vállalatnál. Pályáját tervezőként kezdte, majd 1964-ben irányító tervező lett. 1973-ban kinevezték osztályvezető-helyettesé, 1979-től mint osztályvezető tevékenykedett. Munkája mellett tovább képezte magát, 1964-ben a BME Gazdaságmérnöki Kar építési szakán gazdaságmérnöki diplomát szerzett. A Vállalatnál feladatkörébe tartozott az autóközlekedési létesítmények tervezése, ezen kívül Volán vállalatok központi forgalmi és főnökségi telepeinek tervezését irányította.

Munkásságát több alkalommal vállalati Nívódíjjal és vállalati Kiváló Terv díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pártos György

1934-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1527/1959

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után az ÉM 45. sz. Állami Építőipari Vállalat tervezési osztályára került, majd az osztály megszűnésekor átirányították a 43. sz. Vállalathoz. 1977-ig dolgozott itt technológus, építésvezető, főépítésvezető, termelőegység-vezető munkakörökben. A Lágymányosi, a Kelenföldi, az Óbudai, és a Békásmegyeri lakótelepek kivitelezését irányította. Szintén feladatkörébe tartozott a Tétényi úti kórház, a Volga és az Aero szállók, valamint rendelők, óvodák, bölcsődék és iskolák építése. Közben - 1964/1965-ben - a Frankfurt am Main székhelyű Nassauische Heimstatte cég tervező irodájában önálló tervezőként várostervezéssel, valamint lakóházak és toronyházak tervezésével foglalkozott. Az 1970-es években a Csalogány utcai Vezetőképzőben és a BME Építéskivitelezési Tanszékén szervezést oktatott. 1977 és 1994 között a Vízügyi Építő Vállalatnál dolgozott először műszaki igazgatóként, később ügyvezető igazgatóként. Megszervezte az Építész Tervező Irodát, ahol társasházat, illetve kezelő épületeket tervezett és technológiai tervek készített. Részt vett a Kondorosi úti uszoda, víztornyok, szennyvíztisztító telep, Forum és Hyatt szállodák mélygarázsainak kivitelezésében. 1961-től szakértői és műszaki tanácsadói tevékenységet is végez. 1995-ben vonult nyugállományba. Tagja a Budapesti Építész Kamarának és az Országos Tervezői Névjegyzéknek.

Kitüntetései: „Legjobb lakóház” nívódíj (1968), Kiváló Dolgozó (hét alkalommal), A Belkereskedelem Kiváló Dolgozója (1971), „Óbudáért” Emlékérem (1972), Centenárium Emlékplakett (1973), Munka Érdemrend Bronz fokozata (1976), Kiváló Munkáért érdemérem (1983).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pethes Imre

1933-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1130/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Bács-Kiskun Megyei Építési és Szerelőipari Vállalatnál volt gyakornok, illetve beosztott mérnök a vállalat tervezési csoportjánál. Még 1957-ben a Könnyűipari Minisztérium Ruhaipari Igazgatóságához került beruházási előadónak, ahol építész műszaki ellenőri feladatokat is ellátott. 1961 és 1963 között a Magyar Posta Épület-karbantartó Üzemében mint előkészítő organizátor, illetve építésvezető mérnök a vidéki postahivatalok átalakítását és bővítését irányította. 1963-tól 1991-ben történt nyugállományba vonulásáig az ÉM Budapesti Mélyépítő Vállalat, majd jogutódja a Mélyépítő Vállalat előkészítő mérnöke, illetve vezető technológusa volt. E munkakörben foglalkozott normatechnológiával, illetve a közműépítés folyamatos termelésszervezési kérdéseivel. Belső átszervezés folytán áthelyezték a műszaki előkészítési osztályra, ahol a százhalombattai Dunai Kőolajipari Vállalat állami nagyberuházás előkészítését végezte. Közben 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetem gazdasági mérnöki szakán építési gazdasági mérnök oklevelet szerzett. 1978-tól vezető technológusként közreműködött a fővárosi közműhálózat felújításában, a Budapest Sportcsarnok közműépítésében, a 3-as metróvonal járműtelepének mélyépítésében. Nyugállományba vonulását követően 1996-ig mint egyéni vállalkozó tevékenykedett. Részt vett a MÜBER-INVECON Kft. menedzsereként többek között a Külkereskedelmi Főiskola és kollégiuma építési munkáiban, illetve a Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága Donát utcai székházának belső átépítésében. 1997-től a Metro-Kereskedelmi Kft-nél a METRO áruházak üzemeltetésével, karbantartásával kapcsolatos munkákat szervezi.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rákóczy Ferenc

*1933-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1031/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az oklevél megszerzése után a Budapesti Építőipari Szövetkezetek Szövetségénél helyezkedett el technikusként. 1959-től két éven keresztül az Agrártudományi Egyetem Gödöllőre való költöztetésének beruházási és műszaki ellenőrzési munkáiban vett részt. Feladatkörét a tanszékek kialakítása, diákszállók építése, állattartó épületek, virág- és növényházak, valamint víztorony létesítése képezte. 1961-től az ÉVITERV-nél dolgozott tervezőként, ahol szerelőipari tervezésekkel foglalkozott. Elsősorban transzformátorházakat tervezett Budapesten és vidéken. Ezt követően a Fővárosi Felvonójavító Vállalatnál helyezkedett el tervezőként, ahol később a tervező csoport vezetője lett. 1970 és 1979 között a Mezőgazdasági Tervező és Beruházási Vállalatnál a Műszaki Fejlesztési Osztályon tevékenykedett először tervezőként, később osztályvezetőként. Itt dolgozták ki a MEZŐPANEL rendszerű előregyártott vasbeton szerkezeteket és az ezekből kialakítható típusépületeket. 1978-tól a Naszályvölgye MGTSZ-nél volt tervező, beruházó, műszaki ellenőr. 1984-től a Fővárosi V. kerületi IKV-nál a belvárosi rekonstrukció munkálatainak első ütemében osztályvezető-helyettesként és műszaki ellenőrként vett részt. 1988 januárjától 1989 júniusáig a IV. kerületi Tanács VB Intézményeinek Gazdasági Igazgatóságán iskolák, óvodák, bölcsődék felújításának műszaki ellenőrzését végezte. 1989-től 1992-ben történt nyugállományba vonulásáig a Közép-magyarországi TÜZÉP-nél fejlesztési és üzemeltetési osztályvezetői feladatokat látott el. Pest, Fejér és Komárom megyék területén felügyelte az építési, üzemeltetési és felújítási munkákat. Nyugállományba vonulása óta néhány vállalatnál kisebb tervezéseket vállal, valamint társasházak közös képviselőinek műszaki ügyekben ad tanácsot. Szakmai munkája elismeréseként a „Mezőgazdaság kiváló dolgozója” érdemrendet kapta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rónai János

*1930-ban született Kecskeméten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1203/1958*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után a 23. sz. Állami Építőipari Vállalatnál építésvezető-helyettesként kezdett dolgozni. 1960-tól a VII. kerületi Tanács műszaki ellenőre lett, ahol a Kertész utcai iskola bővítésének, illetve a Szabó Ervin Könyvtár felújításának tervezési munkáit végezte. 1961-től az ÉM Középülettervező Vállalatánál a Frankel Leó úti kórház felújítási tervein dolgozott. 1964 és 1966 között a Bács-Kiskun Megyei Tanács Vállalatnál műszaki tervezői minőségében tevékenykedett. 1966-ban az ÉM Út- és Vasútépítő Vállalatnál Miskolcon a Szent Péteri kapu mélyépítését vezette. 1972 és 1974 között a XIII. kerületi Tanács VB főépítésze volt. 1974-től a Budapesti Lakásépítő Vállalat főépítésvezetőjeként az Őrmezei lakótelepen a kommunális beruházási munkálatokat irányította. 1977-ben átkerült a Közlekedési és Metró Építő Vállalathoz beruházási osztályvezetőnek. 1979-ben a Duna-menti Regionális Vízmű és Vízgazdálkodási Vállalat osztályvezetője lett, ahol előregyártott elemekből létesített fürdők építésével foglalkozott. 1981-től a Fővárosi 4. sz. Építő Vállalat Műszaki Osztályát vezette. 1983-ban baleset miatt leszázalékolták, azóta III. fokozatú rokkantnyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sebestény István

1933-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1101/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1959-ben az IPARTERV 8. sz. Irodájában kezdett dolgozni tervezőként, ahol a sorozatos előléptetéseknek köszönhetően irányító tervező, majd csoportvezető főmérnök, végül irodavezető főmérnök lett. Szakterületét a mezőgazdasági (élelmiszer- és hűtőipari), illetve a gyógyszeripari létesítmények tervezése alkotta, de emellett tervezett egyéb épületeket (irodaházakat, raktárakat stb.) is. Tervezői tevékenységéből említésre méltó a Lepsényi és Káli Magtisztító, a Rákospalotai Déligyümölcs-érlelő és Tároló, a Székesfehérvári Könnyűfémmű egyes létesítményei, a CHINOIN Gyógyszergyár egyes létesítményei, a TRIÁL Játékraktár Kőbányán, az Óbudai Kenyérgyár, hűtőházak, a Kapuvári Húsüzem. 1991-ben az IPARTERV állami tervezővállalat átalakulásakor korengedménnyel nyugállományba vonult és az IPARTERV-Béta Kft. ügyvezetőjeként a mai napig tervezőként tevékenykedik. Elkészítette az UNILEVER és a PEPSI COLA raktárbázisát, a Bajai Hűtőház rekonstrukcióját, a Bajnok Center irodaház, a Törökszentmiklósi Malom tervezését. Az elmúlt időszakban gázturbinás és biomassza erőművek tervezésében vett részt. Több alkalommal sikerrel vett részt országos tervpályázatokon. Tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének és a Budapesti Építész Kamarának. 1973 óta építésügyi szakértői engedéllyel rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simoncsics Imre

1933-ban született Linzben
Építészmérnöki oklevelét a Bécsi Műszaki Egyetemen szerezte meg.

1956-ban elhagyta az országot. A Bécsi Műszaki Egyetem a Budapesten letett vizsgáinak csak a felét ismerte el, így 1959-ben szerzett diplomát a Rockefeller ösztöndíj segítségével. 1964-től 1967-ig japán ösztöndíjjal a Tokiói Egyetem Építészmérnöki Karán Kenzo Tange professzornál részt vett Skopje újjáépítésének pályázatában, és anyagot gyűjtött doktori munkájához. Karl Schwanzer meghívására visszatért Bécsbe, ahol 1972-ben ledoktorált. 1976-ban Fumihiko Maki professzorral dolgozva az Osztrák Nagykövetség új épületének tervezését és kivitelezését végezte. 1979-ben felkérték japán nyelv tanítására mérnökök részére. Két évvel később elősegítette, hogy tudományos együttműködési szerződést kössenek a bécsi és a tokiói egyetem műszaki karai. 1984-ben habilitált, docens lett Alkalmazott esztétika témában. 1987-ben egy dinamikus táncpozíciót alapul véve toronyépületek (120 m-nél magasabb, karcsú) esetére egy földrengésbiztos szerkezet elvéről tartott előadást Tokióban, amelynek az alkalmazhatóságát öt évi kísérletezés után Takuji Kabori professzor igazolta, aki ezután javasolta őt a Császári Háznak, hogy ezért a találmányáért tüntessék ki. 1996-ban megjelent az általa szerkesztett 80 000 szócikket tartalmazó japán-angol szótára. 2000-től részt vesz egy közös kutatásban Japánnal a természeti katasztrófák hatásának csillapítása témájában. 2014-ben a Bécsi Műszaki Egyetemen egy kutató intézet vezetését kapta (Japan-Austria Science Exchange Center – JASEC) öt tanársegéddel.

1997-ben megkapta a japán császártól A Felkelő Nap Érdemrendje kitüntetését.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somogyi Márta (Dr. Korbonits Dezsőné)

Ybl Miklós-díjas

1934-ben született Budapesten

Építésmérnöki oklevelének száma: 994/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957-től 1989-ben történt nyugállományba vonulásáig dolgozott a Városépítési Tervező Intézetnél mint tervező, majd mint műteremvezető. Kezdetben épülettervezéssel, 1959-től településtervezéssel foglalkozott. Városközpontok, lakóterületek, üdülőterületek részletes rendezési tervét, községek és városok általános rendezési tervét, komplex táj- és településrendezési terveket készített. Részt vett városrendezési tervtanácsok, tervpályázati bíráló bizottságok munkájában. Külső munkatársként évekig dolgozott a BME Városrendezési Tanszékén. Két évig Kiskunfélegyháza főépítészeként városrendezési művezetéssel is foglalkozott. Munkái közül jelentősebbnek a megvalósult vagy a több éves szakmai kapcsolatra épülő munkáit és a komplex tájrendezéssel összefüggő munkáit tartja. Említést érdemelnek Zalaegerszeg-Landorhegy és Eger-Felnémet-Pásztorvölgy lakóterületek; Szekszárd és Kalocsa városok városközpontjai; Kecskemét és Tata városok általános rendezési tervei; Pilis tájegység kísérleti programterve; valamint Tihany és Badacsony tájrendezési tervei. 1990-től 2004-ig nyugdíjasként továbbra is tervezőként tevékenykedett. Több alkalommal publikált szakmai folyóiratokban. Tervismertetéseket, szakcikkeket írt, tördelő szerkesztői munkát végzett. Országos tervpályázatokon tizennégy alkalommal kapott díjat.

Szakmai tevékenysége elismeréseként 1965-ben Ybl Miklós-díjat, 1984-ben Hild János emlékérmét kapott. 1981-ben Kecskemét városért aranyéremmel jutalmazták, 1983-ban pedig OKTH Emberi környezetért kitüntetéssel. 1973-ban megkapta a DIB Emlékplakettjét.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Sándor

1933-ban született Sarkadon

Építésmérnöki oklevelének száma: 1161/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Oklevelének megszerzése után a Budapest XIV. kerületi Tanács Építési Osztályán építési előadóként helyezkedett el. 1958 és 1959 között a KERAVILL Vállalat műszaki ellenőreként dolgozott. Innen a Finomkerámia Ipari Művekhez került, ahol 1960-tól 1983-ig kezdetben beruházási előadóként, majd létesítmény-főmérnökként, később a főmérnökség vezetőjeként tevékenykedett. 1972 és 1982 között a Budapest Sportcsarnok Operatív Bizottságának titkári posztját is ellátta. 1982-ben kinevezték a Fővárosi Tanács Magánlakásépítési Irodájának vezetőjévé. 1983-tól egy éven keresztül a Líbiai-Magyar Építő Vállalat igazgatója volt. 1984-től a Technika Építő Szövetkezet elnöki teendőit látta el. 1986-ban vonult nyugállományba.

Munkája elismeréseként megkapta a Munka Érdemrend arany fokozatát, valamint háromszor a Kiváló Újító kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szederjei Ilona (Dr. Dulácska Endréné)

*1933-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 1044/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957 és 1962 között a Budapesti Városépítési Tervező Vállalatnál (BUVÁTI) volt statikus tervező. Ezen időszak alatt kórházi épületek, OTP lakóépületek, épület-felújítások és átalakítások tartószerkezeti tervezését végezte, valamint számos statikai szakvéleményt készített. 1962-től 1973-ig - Dr. Csonka Pál meghívására - az MTA Műszaki Mechanikai Munkaközösség keretében működő Szilárdságtani Kutatócsoportnál tevékenykedett. Csonka Pál kutatásai, cikkei, könyvei, szakértései számítástechnikai feldolgozása mellett saját témáin, a vasbetonlemezek törésméletének és repedéstágasságának számítási módszerein dolgozott. 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen tartószerkezet-matematika szakágból műszaki doktori címet szerzett. 1971 őszén - párizsi ösztöndíjjal - a CEBTP Saint Rémy des Chevreuses vasbeton laboratóriumában dolgozott. 1973 és 1983 között a Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézetben (TTI) statikus irányító tervező, majd 1976-tól a Műszaki Fejlesztési Főosztály vasbeton osztályának osztályvezetője volt. Közben az Intézet NDK-beli vasbeton fejlesztési együttműködését vezette. Emellett 1978 és 1982 között az ÉVM mellett működő Tartószerkezeti Tanács titkári feladatait is ellátta. 1983-tól 1988-ig a TTI-ben műszaki tanácsadó volt. 1978 óta a Fővárosi Bíróság mellé kirendelt igazságügyi szakértő. Jelenleg a SÁMSON Építés-Statikai Kft. egyik ügyvezető igazgatója. Legbüszkébb két gyermekétől kapott kilenc unokájára.

Szakmai munkáját 1977-ben a Vállalat Kiváló Dolgozója, 1978-ban az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szeitz Gabriella (Tarczy Sándorné)

*1934-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 1100/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a 21. sz. ÁÉV-nél helyezkedett el, ahol kivitelezéssel, előkészítéssel foglalkozott. Később kinevezték építésvezető-helyettesé. 1962 és 1964 között a VEGYTERV-nél dolgozott, ahol többek között a Borsodi Vegyi Kombínát generáltervezésével bízták meg. 1964-től a KGMTI-ben folytatta a munkát, ahol a Magyar Kábel Művek, a Kismotor és Gépgyár, az Óbudai Hajógyár genreáltervezését végezte. 1967-ben átkerült a Magyar Kábel Művekhez, ahol 1973-ig beruházói és műszaki ellenőri feladatokat végzett. 1973-ban a Pest Megyei Beruházási Vállalathoz került, ahol beruházási, műszaki ellenőri tevékenységet folytatott, illetve a mérnökséget vezette. A vállalatnál eltöltött évek alatt részt vett a szentendrei múzeumok, lakótelepek, óvodák, iskolák, valamint a Kistarcsai és Rókus Kórházak felújításában. 1982-től a Pest Megyei Tanács VB Művelődési Osztályán a megyei fenntartású intézmények nagyfelújítási, bővítési, beruházási és műszaki munkáit látta el. Ezenfelül a megyében lévő oktatási és művelődési intézmények létesítésénél, bővítésénél, illetve felújításánál szakmai segítséget nyújtott. 1989-ben vonult nyugállományba, ezt követően 1995-ig egy magánvállalkozónál dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szikora János

*1927-ben született Békéscsabán
Építésmérnöki oklevelének száma: 896/1956*

2006-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után tervező vállalatnál dolgozott. Pályáján iroda-, lakó- és középületeket, iskolákat és egyéb kulturális intézményeknek helyet adó épületeket tervezett Békéscsabán (Jókai Színház, a Víz- és Csatornamű, valamint a Téglá- és Cserépipari Vállalatok irodaházai, szakmunkásképző iskola, MOKRY lakótelep, Kner Nyomda), Orosházán (városi tanácsháza és házasságkötő terem), Békésben (DÉMÁSZ irodaház, fürdő bővítése), Mezőberényben (általános iskola), Köröstarcsán (tornaterem), Szeghalmon (általános iskola), Dombegyházán (kulturterem), Bucsán (pártház), Szarvason (lakások), Gyulán (sorházak), valamint megyei szinten magtárak. Jelenleg nyugdíjasként éli napjait.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szotyori-Nagy Mihály

*1933-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 969/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után az IPARTERV-nél helyezkedett el. Tervezési munkái közül említést érdemel a miskolci és a szegedi Házépítő Kombinát, az ALKALOIDA mákgubó tároló Tiszavasváriban, a RAVILL raktár Budaörsön és a BKV autóbusz forgalmi telepe Cinkotán. Az NDK-ban az ő tervei alapján készült az IFA teherautógyár, illetve a BUMA magasraktár épülete, Szlovákiában pedig a LIAZ teherautógyár épülete. 1974-től a Kereskedelmi Tervező Vállalat tervezési osztályvezetője volt. Budaörsön az AMFORA raktártelepe, Budapesten a METALLOGLÓBUSZ raktártelepe épült meg tervei alapján. 1984-től az MTA beruházási osztályvezetőjeként tevékenykedett. Irányításával valósult meg az MTA székház rekonstrukciója, illetve épült fel a MTA lakótelep. 1994-ben az Architektinvest Kft. ügyvezetője, műszaki ellenőre lett. Közreműködött a HAPIMAG szálloda, a Krausz Palota rekonstrukciójában és az INFOPARK C épületének tervezésében. 2001-ben építési műszaki ellenőr I. képesítést szerzett a Szent István Egyetemen, amely képesítéssel 2013-ig dolgozott. Ezt a munkát végezte többek között a Budapest Váci út 76. sz. alatti irodaház (2009), valamint a IX. ker. Gubacsi úti Mester Part irodakomplexumnál (2007). Tagja a Budapesti Építész Kamarának és a Magyar Építőművészek Szövetségének.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Ferenc

*1930-ban született Tiszacsegén
Építészmérnöki oklevelének száma: 1173/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után ösztöndíjasként az AGROTERV-nél építész és statikus tervezőként két évig dolgozott. 1959-ben – a jeles diplomának köszönhetően – dr. Gábor László tanszékvezető meghívására karunk Épületszerkeztani Tanszékén kezdte meg oktatói munkáját. A tanszéken 1959-től 1996-ig oktatóként feladatkörébe tartozott a tanszéki laboratórium és berendezésének megtervezése, létesítése és vezetése. Tovább 2012-ig óraadóként, összesen 53 évig dolgozott. Szakirodalmi tevékenysége jelentős: Épületszerkeztan c. tankönyv megírásában munkatárs, Burkolópaneles építés (1967), Építőanyagokban és épülethatároló szerkezetekben a hő és nedvesség vándorlásának vizsgálata (1968, akadémiai jutalom); Könnyű falszerkezetek (1971). 15 évig volt külső munkatársa az Építéstudományi Intézetnek. Számos szakvéleményt és igazságügyi véleményt készített. Vezető tervezőként az ország különböző településein tervezett épületeket. Szlovéniában földrengésbiztos szerkezeti tervek készítésével bízták meg. Számos pályázaton 1. díjat kapott (társszerzőként a blokkos lakóépület tervcsalád, 1976, Tiszacsege üdülőterület rendezése, 1992).

Elismerései: Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1977), Rektori Dicséret (1991, 1996), Az Építészmérnöki Kar tiszteletbeli oktatója (2004), címzetes egyetemi docens (2008).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tőreki Ferenc

*1933-ban született Iharosberényben
Építészmérnöki oklevelének száma: 1067/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után mint ösztöndíjas gyakornok az Építéstechnikai és Gazdasági Iroda Munkatudományi Osztályán kezdett dolgozni, ahol építési, építésszervezési és gazdaságossági kérdésekkel foglalkozott. Egy év után az Építéstudományi Intézet Szerkezettervezési Osztályán folytatta tevékenységét. Az intézet kísérleti munkáinak tervezésében munkatársként, majd intézeti mérnökként tevékenykedett. 1960-ban meghívták oktatónak a BME Lakóépülettervezési Tanszékére. 1961-től gyakorlatvezetőként, évfolyamfelelősként és tárgyfelelősként vett részt az oktatásban. Nyugállományba vonulása után vezető tervezőként 2014-ig végzett tervezési munkát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vadász György

**Kossuth-, Ybl Miklós-, Steindl Imre-
és Prima Primissima díjas építész, a Nemzet Művésze,**
Édesapja a Bauhaus egyik magyar alkotója, megteremtője

1933-ban született Budapesten. Építésmérnöki oklevelének száma: 1036/1957

2007-ben aranyoklevelet kapott. 1957-ben a BVTV építész. 1958 és 1964 között az IPARTERV csoportvezető tervezője. 1964 és 1985 között a BVTV osztályvezető építész. 1960-ban elvégzi a MÉSZ Mesteriskolát, majd 1978-tól 1982-ig tanára, 1990 óta újra. 1983-ban a Budapesti Városvédő Egyesület vezetőségi tagja. 1983-tól 1987-ig Baja főépítész. 1984-ben a Velencei Biennálén ő képviseli a Magyar Építészetet. 1985-ben címzetes egyetemi tanári címet kap. 1986 és 1998 között Pásztó főépítész. 1989-től egy éven keresztül vezeti a PÉCSITERV budapesti irodáját. 1991-ben megalapítja a Vadász és Társai Építőművész Kft-t (Mohácson a Nemzeti Sírkert, a MEDOSZ székház, a Gellért pezsgőfürdő, a Gellérthegy Víztároló, Zalaegerszegen a Városház és a Dísz tér, Pásztó városközpontja, számos lakóház és irodaház, 2000-ben a Hannoverben megrendezésre kerülő EXPO-n a Magyar Pavilon, a sényei Ökumenikus kápolna). Számos képzőművészeti alkotás fűződik a nevéhez (Mezőtúron a Dózsa emlékmű, József Attila szobra Budapesten, I. Béla szobra Szekszárdon, Szt. István szobor Kalocsán, a Muhi Csata emlékműve, a mohácsi Millenniumi Emlékmű, a Királyok tere Gyöngyösön). 1999-ben doktori címet szerzett. 1985-ben film készült munkásságáról (Bódy Gábor alkotása). Életművét könyvben is megőrizték a jövő nemzedéknek („Vallomások”, „Vadász György I.-II.-III.-IV.”). Szakmai munkáit számos kitüntetéssel ismerték el: Ybl Miklós-díj (1972), Pro Urbe (1979) és Pro Arte díj (1984), a Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje (1993), 1996-ban három díj (Pro Architectura díj, Építészeti Nívódíj, „Az Év Háza” fődíj), Kossuth-díj (1998), építészeti nívódíj és „Pro Dioecesi Vaciensi” arany fokozata (2000), a Magyar Tudományos Akadémia Steindl Imre-díja és a Pollack Mihály-díj arany fokozata (2002), Prima Primissima díj (2011), a Nemzet Művésze (2014). „A legfontosabb volt a Hitem! Istenben, Hazámban, Szüleimben, Feleségeimben, Építészetemben, Barátaimban, a Szépségben, Szeretetben és Szerelmemben. A Többi? Meg jött magától.” Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Veres Zoltán

*1933-ban született Besenyőtelken
Építésmérnöki oklevelének száma: 950/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

1957 és 1992 között a Heves Megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál dolgozott. 12 évig a vállalat főmérnöke volt. Munkássága alatt tevékenykedett statikusként, építész tervezőként és településrendezőként. Számos családi házat, lakótelepet, középületet tervezett. Heves megyében 42 település rendezési tervét készítette el. Megvalósult alkotásai közül említésre méltók Noszvajon a De la Motte kastély bővítése, Tarnamérán az Almássy kastély bővítése, Besenyőtelken a nevelési központ és a ravatalozó épülete, Egerben a Vörös Csillag Mozi és számos sorház épülete. 1987 és 2006 között Füzesabony város főépítész volt. 1987-ben műszaki doktori címet szerzett a Budapesti Műszaki egyetemen. A Heves Megyei Építész Kamara tagjaként ma is foglalkozik tervezéssel. Tagja a Magyar Építőművészek Szövetségnek és az Építőipari Tudományos Egyesületnek.

Munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó oklevéllel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vosits Ferenc

*1934-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 981/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Az oklevél megszerzése után a Pest Megyei Állami Építőipari Vállalatnál helyezkedett el építésvezetőként. Az ott eltöltött hét év alatt építésvezetőként felügyelte Csepelen és Szentendrén lakóházak és iskolák építését. Ebből az időszakból kiemelendő a Szentendrei Papírgyár építése, valamint Vácott a Híradástechnikai Gyár beruházási munkái. 1964 és 1968 között a HUNGEXPO-nál volt beruházó mérnök, elsősorban székházberuházások bonyolítását végezte. 1968-tól 1974-ig az ISV-ben (Iparszerű Sertéstartó Termelőszövetkezetek Közös Vállalkozása) területi főépítésként dolgozott. 1974-től tíz éven át a Csepeli Duna MGTSZ építőipari ágazatvezetőjeként építés-szerelési munkák kivitelezését, beruházási és rekonstrukciós munkákat (Csepelen iskolák, óvodák, orvosi rendelők, ABC áruház; Budafokon kultúrközpont) bonyolított le. Irakban és az NSZK-ban generál-kivitelezéssel, az NDK-ban technológia-szereléssel bízták meg. 1984-től a Ganz Épszer Leányvállalatnál főmérnökként tevékenykedett. 1986 és 1991 között a Pest Megyei Víz- és Csatornamű Vállalat termelési főmérnöki munkakörében vízművek, víztározók, víznyomóvezetékek, csatornahálózatok, szennyvíztelepek építését végezte. 1991-től a Nemzetközi Vagyonértékelő Rt. ágazati igazgatója, ingatlanszakértője volt. A rendszerváltás utáni privatizációhoz kapcsolódó ingatlanértékelési feladatokat látott el. 1994-től a Gordius Consulting zRt. igazgatója, vezető szakértőként dolgozik az ingatlan értébecslés területén. Magántervezőként Budapesten 18 társasház, a Balaton környékén és Pápán kb. 30 családi ház tervezése és művezetése bizonyítja szakértelmét. Rendelkezik építésügyi szakértő, magántervező, ingatlanértékelő, mediátor képesítéssel. A Pest Megyei Építész Kamara tagja.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsóri József

*1933-ban született Ózdon
Építésmérnöki oklevelének száma: 1085/1957*

2007-ben aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye az Ózdi Kohászatnál volt, majd az Városi Tanácsnál helyezkedett el. Ezt követően az Építőipari Szövetkezethél kivitelezői feladatokat látott el műszaki vezetői beosztásban. Feladatkörébe tartozott középületek (kórház, járásbíróság, határőr laktanyák) felújítása, illetve új épületek építése. 1960-ban a MISKOLCTERV-nél majd – átszervezés folytán - a BORSODTERV-nél dolgozott mint tervező, műteremvezető. Műemlék épületek felújítását és ipari létesítmények tervezését végezte. Az általa irányított felújítások közül kiemelendő a Satai, a Sályi és az Edelényi Kastélyok, valamint a Sátoraljaúj helyi Városi Tanács műemléképületének felújítása. Ő tervezte a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Vízmű és Tanács Építőipari Vállalat telephelyeit. Innen az AGROBER miskolci kirendeltségére került főmérnöki beosztásba. Mezőgazdasági, ipari és kommunális létesítmények tervezésével foglalkozott. Munkáját a VEGYTERV miskolci kirendeltségén folytatta műteremvezetőként. Feladatkörébe ipari létesítmények, számítógépközpontok tervezése tartozott. Az ő tervei alapján készültek a Miskolci Egyetem és a Diósgyőri Kohászat ipari létesítményei, illetve számítógépközpontja, a Hatvani Cukorgyár ipari csarnoka és a Tiszavasvári Alkaloida raktárépülete. Ezután az Észak-magyarországi ÁÉV-nél tevékenykedett tervező és fővállalkozó főmérnöki munkakörben. Továbbra is ipari létesítmények tervezésében és építtetésében működött közre. Részt vett a megye összes ipari épületének tervezési és építési munkáiban, így például a Gagarin Hőerőmű és a Visontai Épületelemgyár tervezésében, valamint építtetésében. 1993-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Andrásy Ákos

*1943-ban született Kecskeméten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2783/1967*

1967-től 1986-ig a Bács-Kiskun megyei Állami Építőipari Vállalatnál (DUTÉP) dolgozott végigjárva a ranglétrát a gyakornoktól a termelési igazgatóig. 1986-87-ben a Veszprém Megyei ÁÉV igazgatója (az első választott vállalatvezetők egyike), amelyet megalapozatlanul felszámoltak 1987-ben. 1975-ben elvégezte a BME Gazdasági Mérnök szakot, 1986-ban az Építéskivitelezési Tanszéken megvédte doktori disszertációját. A DUTÉP-nél az építésszervezés terén vezetett be új módszereket (1968: előregyártott csarnokszerkezetek építése elemfektetési tervvel megalapozva; 1969: egy. elemekből lovas kocsis szállítással foghíjbeépítés; 1973: szegedi házgyári elemekből trailerről szerelt 1000 lakás Kecskeméten, Batimetal alagútzsalu beindítása, GFT III könnyűszerkezetes hűtőház építése). Részt vett a Paksi Atomerőmű segédépületének építésében, Bács-Kiskun megye ipari, mezőgazdasági és középületeinek és 20 000 lakás kivitelezésének megszervezésében. 1987-ben megalapította a PIRAMIS Kiszövetkezetet, amely kft-ként majd zrt-ként folytatta tevékenységét 30 évig. Jelentős része volt a külföldi ipari vállalatok Kecskemétre telepítésében, üzemeik megépítésében, saját beruházásban a városközpont megújításában, korszerű lakópark létrehozásában, az ország első nagyüzemi kecsketelepének és a hozzá kapcsolódó sajtüzem tervezésében, építésében, működtetésében. 1980-98 között Kecskemét város közgyűlésében képviselőként tevékenykedett. 1987-ben a kecskeméti MDF szervezet alapítója, majd 1991-98 között a VOSZ országos elnökség tagja volt. Megalakulásától tagja a Bács-Kiskun megyei Kereskedelmi és Iparkamarának, illetve Építész Kamarának.

1970-ben Munka Érdemrendet kapott a Tisza-Szamos árvízi újjáépítésben Magyarban öt hónap alatt felépített 119 lakóházért, valamint 1982-ben Kiváló Munkáért hat darab 8 tantermes CLASP iskola hat hónap alatti felépítéséért Budapesten.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Asztalos Piroska (Rozgonyiné)

*1936-ban született Hódmezővásárhelyen
Építésmérnöki oklevelének száma: 2416/1965*

1957-ben félbehagyta egyetemi tanulmányait, a LAKÓTERV-ben helyezkedett el mint statikus rajzoló, később szerkesztő. Férjhez ment, 1958-ban megszületett az első gyermeke. Az 1961/1962-es tanévben esti tagozaton folytatta tanulmányait, és 1965-ben kapta meg építésmérnöki diplomáját. Ezután statikus tervezőként folytatta munkáját a LAKÓTERV-ben. 1971. január 1-jétől az Építésgazdasági és Szervezési Intézet tudományos munkatársaként dolgozott, ahol az építőipar teljes keresztmetszetét láthatta és vizsgálhatta. 1975-től ismét a LAKÓTERV-ben folytatta statikus tervezői munkáját. 1980-ban családi okok miatt munkaviszonyát megszüntette. Ekkor szeretett volna a kedvenc szakterületével, a családi házak tervezésével foglalkozni, de az akkori jogszabályok értelmében csak munkaviszony mellett lehetett magántervezést folytatni. 1984 végétől nyugdíjazásáig a XIV. Ker. Tanács (1991-től Budapest-Zugló Polgármesteri Hivatala) Műszaki Osztályán főelőadóként dolgozott. Élete során az épületek szerkezetétől, az építésgazdaság szervezésén, tanulmányozásán át a hatósági munkáig az építőipar sokrétűségét ismerhette meg. Nyugdíjba vonulása után építésztervezői tevékenységet is folytatott. Kedvenc területe változatlanul a családi házak, lakások tervezése maradt. Igyekezett személyre szólón kialakítani azokat. Számára a legnagyobb dicséret az volt, amikor a megrendelő kijelentette: „Már az első éjszakán úgy éreztük, mintha mindig itt laktunk volna.”

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bánhelyi Mária (Seres Béláné)

*1943-ban született Esztergomban
Építésmérnöki oklevelének száma: 2789/1967*

A Pollack Mihály Építőipari Technikum (Pécs) elvégzése után került az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karára, ahol 1967-ben diplomázott. Az egyetem elvégzése után a Komárom-Esztergom Megyei Építőipari Vállalat (KOMÉP) tervező irodájában építész szerkesztőként, majd önálló tervezőként dolgozott. 1978-tól a Környei Mezőgazdasági Kombinát újonnan megalakult tervező irodában építész irányító tervezőként vállalt munkát. 1987-ben vezető tervező jogosultságot szerzett. 1993 tavaszán került a Komárom-Esztergom Megyei Önkormányzati Hivatal Műszaki Osztályára, innen 2001 évben megyei főépítészként ment nyugdíjba. Az egyetem elvégzése óta magántervezőként is dolgozik, főleg családi házak tervezését és felelős műszaki vezetését vállalja. Tagja a Komárom-Esztergom Megyei Építész Kamarának. A Családi Ház című folyóiratban két tervezett családi háza jelent meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Baráth Etele

*1942-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 82/1968*

Pályája első részében az építészet, a városépítészet és a regionalizmus területén végzett tervezői, és tudományos, kutatói munkát. Megvalósult több lakóház- és városrendezési terve (Zalaegerszeg, Pesterzsébet, Margitsziget), dolgozott városi főépítészként és vezetett tervező irodát. Tervező vállalatoknál volt műteremvezető, regionális irodavezető és igazgató. A 90-es években a magánszektorban a beruházás és kivitelezés területén felső vezetői pozíciókat töltött be. Ezzel párhuzamosan a kezdetektől oktatói munkát is végzett a területfejlesztés és az urbanisztika témákban, 1985-ig a BME-n, az ELTE-n, majd egy évig a Paul Valéry Egyetemen (Montpellier), 2010-től a Budapesti Corvinus Egyetemen. A rendszerváltás előtt a közlekedéssel és építésüggyel foglalkozó minisztérium államtitkára volt, majd az Osztrák-Magyar Világkiállítás magyarországi kormánybiztosa, amelynek infrastrukturális tervei meg is valósultak. Később volt államtitkár, az európai ügyért felelős miniszter. Jelölték főpolgármesternek, 16 évig volt országgyűlési képviselő (MSZP), közben a Magyar Országgyűlés Környezetvédelmi és Területfejlesztési Bizottságának elnökeként több új törvény létrejöttét segítette elő, majd az építésügy területén kialakult válság elhárítására létrejött parlamenti bizottság vezetője volt. Több, a területfejlesztés és urbanisztika, valamint a társadalomtudomány tárgykörében végzett országos terv készítésében vett részt. Számos hazai és nemzetközi publikációja jelent meg. Jelenleg az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagja, az Európa 2020 Stratégia Irányító Bizottság elnöke. Tagja a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Választott Bíróságának. Aktív társadalmi szerepet töltött be különböző területeken. 1985-ben a regionális tudományok tárgyában védte meg doktori címét, 2007-ben pedig a Budapesti Corvinus Egyetem címzetes egyetemi tanára lett. 1995 óta sportvezetőként is dolgozott.

Néhány kitüntetése: Köztársasági Elnöki Emlékérem, MUT, ÉTE, MOB érdemérem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bátor Béla

*1943-ban született Szolnokon
Építésmérnöki oklevelének száma: 2790/1967*

Édesanyja korai halála után Jászapátin kezdte meg iskolai tanulmányait. Jeles eredményű érettségi vizsga után (amelyet a Jászapáti Mészáros Lőrinc Gimnáziumban szerzett) került egyetemünk építésmérnöki karára, amelyhez a szakmai indíttatást kőműves édesapjától kapta. Szakmai munkásságát a Szolnok Megyei Állami Építőipari Vállalatnál kezdte, ahol 10 évig, 1977-ig dolgozott. Említésre méltó munkája a szolnoki MÁV állomás előtt lévő „23 emeletes magasház” szerkezeti építése volt. Édesapja halála után visszatért a Jászságba, ahol a LEHEL Hűtőgépgyár Beruházási Főosztályának Építéstervezési Osztályára került, ahol többek között dolgozott a gyár fedett uszodájának tervezésében. Magántervezőként részt vett a jászapáti római katolikus műemlék templom tetőszerkezet- és fedélhéjazat-felújításának irányításában. 2003-tól nyugdíjas, de műszaki ellenőrként a mai napig gyakorolja szakmáját.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Benczúr László

Ybl Miklós- és Prima Primiissima díjas

*1943-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2792/1967*

A diploma megszerzése óta építész tervező. Rövid kivitelezői gyakorlat után 1968-tól a Népstadion és Intézményei Tervező Csoport tagja volt, 1975-től pedig az IPARTERV vezető építész tervezője. 1996-tól saját irodát alapított Benczúr & Partner Építész Kft. néven és a mai napig mint vezető építész tervező itt végzi tevékenységét. Jelentősebb megvalósult munkái: BHSE Dózsa György úti zsinagóga átalakítása vívócsarnokká, ill. felújítása; MALÉV Uszoda Budapest, Ferihegy; RBZ irodaház (Budapest, Rumbach S. u. 21.); Porsche Hungária Irodaház és központi telephely (Budapest, Fáy u.); Balatonfüredi Evangélikus templom; Porsche Hungária PIA M.5. VW-AUDI-SKODA szalonok; Budahegyvidéki Evangélikus Templom és Gyülekezeti Központ (Kékgolyó u.); Ökumenikus Központ és Egyetemi Lelkészség (Lágymányos); Ganz-Millénáris park Millénáris Teátrum és „D” épület; Porsche Hungária Parts Center Budaörs; Megyeri híd pilonok építészeti tervezése; Budapest XVI. ker. Segesvár u. fedett uszoda; ORIGO RALEIGH filmstúdió; AUDI Terminál Óbudai Autójavító; Bellandor Lovarda Páty; Ákos Stúdió; Kölcsey Ferenc Általános Iskola bővítése és átalakítása. 1985 óta tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének (egy cikluson át elnökségi tag), kezdetektől tagja a Budapesti Építész Kamarának (egy cikluson át elnökségi tag), a FUGA Építészeti Központ Felügyelő Bizottságának elnöke, a Budapesti Építészeti Nívódíj Bizottságának elnöke. A Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Presbitériumának tagja (két cikluson át elnökségi tag), az Egyházi Építési Bizottság elnöke.

Kitüntetései: Ybl Miklós-díj (1989), Budapest Főváros Építészeti Nívódíj (2001), Csonka Pál-díj (2002, 2009), Europa Nostra díj (2003), Prónay Sándor-díj (2012), Magyar Köztársaság Lovagkeresztje (2013), Minőségi Csarnok Nagydíj (2013), Károli Gáspár-díj (2014), Prima Primiissima díj (2015).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Benedicty Gyula

*1942-ben született Békéscsabán
Építésmérnöki oklevelének száma: 2793/1967*

A Békés Megyei Tervező Vállalatnál kezdte szakmai pályafutását tervező építész és statikus munkakörben. Munkái nagyobb részét a statikus tervezési feladatok jelentették. A 70-es években építész-statikus szakmérnöki tanulmányokat folytatott. A statikus tervezés mellett a vállalat statikus szakosztályvezetője, majd statikus főmérnöke lett. 1998-ban kivált a közben BÉKÉSTERV Kft.-vé átalakult tervező vállalattól, és önálló céget (BÉKÉS-ARCHING Bt., majd BENEDICTY-TERV Kft.) alakított. Munkája mellett esetenként felkérést kapott a Műegyetemen, illetve a főiskolákon diplomázó szerkezettervező hallgatók külső (ipari) konzulensi feladatainak ellátására. Az öt évtized statikus tervezési feladatai között tallózva ötletszerűen: Békéscsaba - Andrássy út középmagas lakó- és üzletház, Evangélikus Nagytemplom, Kórház rekonstrukció új I. és II. ütem, Főiskola (ma Szt. István Egyetem), Sportcsarnok alapozás, Jókai Színház-Ibsen Palota, öt- és tízsintes paneles lakóépületek, üzemcsarnokok, egy- és többszintes tárolóépületek, Békés és Doboz - református templomok földrengés (1978.06.22.) utáni szerkezeti megerősítése, Orosháza - Síküveggyár silók cölöpalapozása és földemjei, Gyula - Megyei Kórház Központi Ellátó épület földemjei és mentő helikopter tetőleszálló, többszintes és középmagas monolit szerkezetű lakóházak (Békéscsaba, Siófok, Tapolca), Gyula - Várfürdő 50 m-es medence, Szarvas - vízi színpad és létesítményei. Természetesen számos statikus szakértő vélemény is készült a tervezési munkák mellett. Építész és egyben statikus tervezési feladatok közül: Békés - Baptista Imaház, Telekgerendás - evangélikus templom, Bélmegyer - református templom, Békéscsaba - Luther utcai és Erzsébethelyi Evangélikus Gyülekezeti Ház, Békéscsaba - Temetőkápolna. Sok családi lakóház tervét is elkészítette, elsősorban Békés megyében.

Elismerései: Az Év Lakóháza (1984), Tartószerkezeti Életmű Díj (2014), Építészeti Életmű Díj (2016).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Boda Csaba

*1940-ben született Pécsen
Építésmérnöki oklevelének száma: 2796/1967*

A diploma megszerzése után az első két évet kivitelezéssel töltötte. Többszintes üdülőépületek mellett építésvezetője volt a kútalapozással készült balatonboglári Minisztertanács üdülőnek. 1969-től az IPARTERV-ből kivált Általános Géptervező Intézetnél társtervezőként és önálló tervezőként elsősorban ipari létesítményeket tervezett. Utána a MÁV Tervező Intézet Déli Műtermében Kővári György mellett dolgozott, többek között az akkori Marx téri Skála Áruházon és a MÁV Kórház rekonstrukcióján. Önálló tervezője volt a balatonboglári Vasutas Üdülő három új hotelépületének. 1979 és 1981 között Algériában az ETAU (Etudes de Travaux Publics d'Architecture et d'Urbanisme) tervező cégnél a Turisztikai Minisztérium tervét készítette. Magántervezőként több társasházat és családi házat tervezett. Többek között zárt beépítésű övezetben egy hétszintes 23 lakásos épületet, ahol a lakása is van, amely házilagos kivitelezésben az ő felelős műszaki vezetésével 1972-ben készült el. 1983-tól kivitelező cégeknél előkészítési és vállalkozási munkákkal foglalkozott. 1997-től a VEGYÉPSZER zRt-nél a közbeszerzési és eu-s pályázatokon dolgozott. 2007. évben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodonyi Csaba DLA

Széchenyi- és Ybl Miklós-díjas

1943-ban született Nyíregyházán
Építésmérnöki oklevelének száma: 2798/1967

Pályakezdésétől tervező építéssként dolgozik. 1970-től 1989-ig az ÉSZAKTERV-nél volt tervező, főépítész, majd főmérnök. Közben elvégezte a Mesteriskolát Plesz Antal mellett. 1989 és 1998 között az Interplan Kft-nél folytatta a munkát. 1990 óta Bodonyi Építész Kft. néven saját műtermében dolgozik. Tagságai: Magyar Építőművészek Szövetsége (vezetőségi tag, alelnök), Magyar Építész Kamara (alelnök, elnökségi tag), B-A-Z Megyei Építész Kamara (elnök, elnökségi tag), Kós Károly Egyesülés (KKE), Magyar Művészeti Akadémia (alapító, elnökségi, jelenleg rendes tag), 1985 és 1990 között pedig országgyűlési képviselő volt (javaslatot tett a kamarai törvényre). Tervei alapján számos középület (színház, iskola, egészségügyi intézmény, templom, borászat, szálloda, kultúrház, stb.) és lakóépület valósult meg. Kísérletező település tervezési módszereit több nemzetközi pályázaton fejlesztette. 1987-től Tokaj, jelenleg Felsőzsolca főépítésze. Oktatói tevékenysége során 1977 és 1988 között a Miskolci Építész Műhely vezetője volt, 1980 és 1984 között pedig a Mesteriskola mestere. 1990-ben a Pollack Mihály Főiskola címz. tanára, 1992-ben pedig a BME címzetes egyetemi tanára lett, ahol 1998-ban DLA fokozatot nyert. 1994 óta a KKE Vándoriskola mestere.

Díjai: Ybl Miklós-díj (1979), Széchenyi-díj (1991), Pro Urbe Tokaj és Miskolc (1997), Miskolc város alkotói díja (1999 és 2001), Kotsis Iván Érem (1993), B-A-Z Megye Alkotói Díja (2000), Építőipari Nívódíj (2002), Az Év Főépítésze (2003), Pro Architectura díj (2004), Prima díj (2006), Miskolc díszpolgára (2011), B-A-Z megyei Prima díj (2015), Főépítési Életmű díj (2015).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodrossy Attila DLA

Ybl Miklós-díjas

1943-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2994/1967

1968-tól 1986-ig a GYŐRITERV építész tervezője, majd építész szakfőmérnöke volt. 1986-tól a DIMENZIÓ Tervező Kft. tervezője, 2009-ig ügyvezetője volt. 1970-től 1972-ig végezte a MÉSZ Mesteriskoláját. 1998-ban a BME DLA fokozatát szerezte meg. 1992-től a Széchenyi István Főiskola, 2001-től a Széchenyi István Egyetem docense, 2008-ig tanszékvezetője is volt. Fontosabb munkái: Thermál Hotel Aqua, Hévíz 1982; Thermál Hotel Bük 1984; Hévízi Tófürdő „A” tömb 1989; OTP Regionális Központ, Győr 1999; Élmeny- és Termálfürdő, Győr 2001; Labdarugó Stadion, Győr 2001; ÁRKÁD Üzletközpont, Győr 2003; Építész műteremház, Győr 2007; Fedett uszoda, Győr 2015. Kiemelt pályázatok: Miskolc Bodótető lakóegyüttes I. díj 2002; Széchenyi István Egyetem, Tudáspark, Győr I. díj 2006; Dunakaputér, Győr I. díj 2007.

Kitüntetései: Ybl Miklós-díj (1985); Média építészeti díja, I. díj (2009); Kotsis Iván-díj (2013); Megyei Prima díj (2015).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borostyánkői Mátyás Rezső DLA

*1942-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2801/1967*

1969-től az IPARTERV tervezője, 1990-től igazgatója, majd elnök-vezérigazgatója volt. Innen ment nyugdíjba 2013-ban. Főbb munkái: Bajnay László építész mesterével, társtervezőként tervezte a budapesti Csalogány utcai Infelör Központot, amely ma a Szerencsejáték zRt. székháza; a budapesti Iskola utcai Számítástechnikai Koordinációs Intézet épülete, amely ma az Alkotmánybíróságnak ad otthont. Zömében ipari épületeket tervezett, többek között a Tiszai Vegyi Kombinát és a Mitsubitsi gyár műanyag-feldolgozó üzemét. Részt vett a Füge utcai Holland Nagykövetség épületének tervezésében. A magyarországi Fédération Internationale des Ingénieurs-Conseils (FIDIC) szervezet, a Magyar Tanácsadó Mérnökök és Építészek Szövetsége (TMSZ) elnöke 1998 és 2003 között, továbbá a European Federation of Engineering Consultancy Associations (EFCA) igazgatótanácsának tagja volt. A Magyar Építőművészek Szövetségének tagja, a BME Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszék külső oktatója, valamint diplomabizottsági tagja és elnöke is volt. Publikációs tevékenységet is folytat (cikkek, oktatási segédletek, szakértői vélemények, grafikák). Túrák és Karikatúrák című rajzos könyve a Terc Kiadó gondozásában 2015-ben jelent meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borsos Gyula

*1942-ben született Horvátnádalján
Építésmérnöki oklevelének száma: 2802/1967*

Társadalmi ösztöndíjasként a Vas Megyei Állami Építőipari Vállalatnál kezdett dolgozni. Kőműves szakemberként eltekintettek a gyakornoki időtől, és azonnal mérnökként foglalkoztatták. Körmenden Schmall Gyula legendás főépítésvezető bizalmát élvezve önálló feladatokat kapott. Sikeres évek után válaszút elé került: maradjon-e kivitelezői vonalon és a vállalat szombathelyi központjában dolgozzék tovább vagy Körmend Város vezetőinek felkérését válassza. A tervezés mindig is vonzotta, diplomamunkája is éppen szülővárosa, Körmend Városközpont részletes rendezési terveinek elkészítése volt, vonzó volt a feladat. Döntésével hosszú távra elkötelezte magát az építésigazgatás és településtervezés, valamint a városüzemeltetés összetett feladatai mellett. A település vezetőitől szabad kezet kapott, és lebonyolíthatott egy országos, meghívásos tervpályázatot Körmend Város központ és Rába part beépítésére vonatkozóan. Körmend szakmai irányítása, a környező megyék tervező irodáival való gyümölcsöző együttműködés jó hatással volt a saját magántervezői tevékenységére is. A Körmenden eltöltött 15 év vezetői gyakorlatnak később Szombathelyen vette hasznát. Körmenden arra a legbüszkébb, hogy a kisvárost sikerült megóvnia a 10 emeletes házgyári épületektől. A paneles korszak és egyéb típustervek erőltetése miatt beosztása csak ajánlott tervek adaptálását engedte meg, ezért 1983-ban alapított egy tervezői kollektívát és főállású tervezőként ténykedett további 10 évig. 1993-ban Szombathely vezetői keresték meg és a városüzemeltetési osztály élére hívták. Nem könnyen határozta el magát az „átigazolás” mellett, de miután garantálták, hogy felelős tervezői tevékenységét továbbra is gyakorolhatja, elvállalta a vezetői megbízást. Nem bánta meg döntését, hiszen 2004-ben történt nyugdíjazásáig szakmailag és emberileg 11 sikeres évet mondhat magáénak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bujtor Éva (Vörös Károlyné)

*1944-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2804/1967*

Az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karát a Mélyépítő Vállalat tanulmányi ösztöndíjasaként végezte. Ennél a vállalatnál egyetlen tervező építésmérnökként 25 évig dolgozott. Ebben az időben kezdődtek a vállalat nagy saját beruházásai (központi telepek, Észak-pesti és Dél-pesti Betongyárak, Viacolor és Siome csőgyártáshoz kapcsolódó csarnokok), amelyeket később már mint tervező csoportvezető tervezett. Rendkívül változatos feladatokat kapott. Ezek közül kiemelkedett a 10 emeletesnél magasabb házgyári épületek dobozalapjainak nagytáblás acélzsáuzata, amelyért 1970-ben szabadalmat kapott. Ez volt Magyarországon az első nagytáblás zsáuzat, amellyel a Kelenföldi és a Füredi úti lakótelep alapozása készült. A tervezés mellett a kivitelezések tervezői művezetését és irányítását is végezte. 1980-ban elvégezte a Műszaki Egyetem Gazdaságmérnöki Szakát. Vállalati munkája mellett magántervezést is folytatott. Fedett uszodát, szállodákat, családi és társasházakat tervezett, főleg Zuglóban, az I., XI. és XII. kerületekben, valamint Szigetszentmiklóson és környékén. 1991-től műszaki és szakértői tevékenységet is végzett. Ebben a minőségben több nagy állami vállalat vagyonértékelésében vett részt. 1995-ben férjével kft-t alapítottak és ebben folytatta tervezői tevékenységét, amelyet építésmérnök fia és mérnök lánya folytat, ő pedig 9 unokát dédelget és kertészkedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czirják Mihály

*1943-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2807/1967*

A diploma megszerzése után Kaposvárott kezdett dolgozni építésvezetői, műszaki osztályvezetői, majd vezető tervezői beosztásban, ahol társasházakat, általános iskolákat, mezőgazdasági és ipari épületeket tervezett. 1974 és 1990 között Budapesten az Építéstudományi Intézetben folytatta munkáját tudományos főmunkatársként. Feladatai a különböző nyugati és hazai könnyűszerkezetes építési rendszerek hazai adaptációi voltak. 1978 és 1982 között Etiópiában, Addis Abebában az ottani Építésügyi Minisztérium Tervezési Főosztályának építész tervezője volt (lakóépületek, lakónegyedek, irodaépületek és közösségi gyűléstermek). 1985-től 1990-ig pedig Jemenben, Adenben dolgozott mint építész tervező. Lakóépületeket, lakónegyedeket, orvosi rendelőket, a különböző helyi háborúk utáni építési helyreállításokat tervezte. 1990-ben a Külügyminisztérium Építési és Beruházási Főosztályára került, ahol a Magyar Állam külföldi, angol nyelvterületen lévő ingatlanainak fenntartása és építése volt a feladata. Így dolgozott New York-ban (Magyar ENSZ Misszió és Főkonzulátus), Washingtonban (Magyar Nagykövetség felújítása), Kanadában (ottawai új Magyar Nagykövetség). További feladata volt a Vatikán melletti Magyar Nagykövetség létesítése és a Római Magyar Nagykövetségi épület felújításának szervezése. A rendszerváltás követően a magyar külkapcsolatok sokirányúvá váltak, így dolgozott a Dél-Afrikai Köztársaságban (Magyar Nagykövetség kialakítása) és Észak-Koreában is (Phenjanban a Magyar Nagykövetség áttervezése és átköltöztetése). 1996-ban a Budapest XII. kerületi Önkormányzat Vagyongazdálkodási Irodájának vezetője lett. Feladata az önkormányzat vagyonának kezelése és fenntartása volt. 2000-ben kinevezték a New York-i Magyar ENSZ Misszió és Főkonzulátus gazdasági vezetőjének. Külszolgálat 2004 januárjáig, nyugdíjba vonulásáig tartott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czoch Andrea

*1944-ben született Balatonszabadiban
Építésmérnöki oklevelének száma: 2808/1967*

1967 szeptemberétől az IPARTERV „C” irodáján Szabó Árpád építész irányítása mellett azonnal tervezési munkát kapott (Fővárosi Vízművek, Gázművek Izotóp irodaépület, konzervgyár almalényerő csarnok, KKK-i nagytisztaságú labor és Trafó). 1970-ben házasságot kötött évfolyamtársával, Szövényi Istvánnal. Saját lakásukat Sámsondi Kiss Béla szövetszerkezetes építési mód találmánya szerint – saját kezűleg építették fel. Dermesztett beton szabadalmát továbbfejlesztve - „Eljárás vékony keresztmetszetű teherhordó vasbeton szerkezetek előállítására” - szabadalmat szereztek (1993-ban Európai szabadalom lett). Ezzel építették, tervezték az MNM tömör raktárát, Pécsen a Dóm kőtár épületét, a Földhivatal Térképtárát és még sok épületet. 1972-től 1979-ig megszületett 4 gyermekük. Ekkor bekövetkezett az „Egyet kavarok, egyet rajzolok.” - Szabó Árpád megjósolta – korszak, sok otthon dolgozással, jóakarató, segítőkész kollégákkal. Időközben Eszter lányuk építésmérnök lett. Erasmus ösztöndíjasként pályázatot nyert szociális lakások tervezésére Anizy-le-Château-ban. Péter biológus kutató diplomát szerzett, Áron borászként végzett, Anna is építésmérnök lett. Azóta éli az építésznők „Egyet kavarok, egyet rajzolok.” életét. 1995-ben önálló kft-t alapítottak Gipsz-Lak Építésziroda néven, Szentháromság téri irodákkal, építész alkalmazottakkal. 2001-től tervezték a Mátyás templom felújítását földalatti körüljáróval, a Várkert Bazárt és a Fővárosi Gázművek épületeit. 2013-ban Budafokra költöztek. Itt építettek gipszbetonból egy egyterű lakás-irodát, azóta itt működik a Gipsz-Lak. Munkái során arra törekedett, hogy tervezett épületei a tájba illeszkedjenek, külső és belső terei harmóniát sugározzanak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csepeli László

*1943-ban született Balatonlellén
Építésmérnöki oklevelének száma: 2809/1967*

Egyetemi tanulmányait házasságkötés miatt 1964-ben egy évre megszakította, ekkor a Könnyűipari Tervező Iroda Építész műtermében dolgozott. A diploma megszerzése után az első munkahelye a Csongrád megyei Tanácsai Építőipari Vállalat volt, ahol először szegedi, majd hódmezővásárhelyi székhellyel építésvezetőként dolgozott (a szegedi Konzervgyár egyik üzemi csarnoka, Szeged belvárosában lakóházak felújításai és korszerűsítései, a hódmezővásárhelyi Művésztelep lakóházai, a városi Kórház új szárnyának építése). 1970-ben családjával Budapestre költözött és az V. kerületi Építőipari Szövetkezethöz főépítésvezetőként vállalt munkát (az Állami Artistaiskola, a BKV bentlakásos óvoda, 4-12 lakásos társasházak építése és számos középület részleges vagy teljes felújítása). 1974-ben került a Külügyminisztérium Diplomáciai Testületet Ellátó Igazgatóságához termelési főosztályvezetői munkakörbe. A Budapestre akkreditált diplomáciai képviseletek ingatlanainak építési, felújítási és karbantartási munkálatai tartoztak feladatai közé. 1988-2007 között nyugdíjazásáig a Külügyminisztérium Építési Főosztályát vezette. A magyar külképviseleti hálózat ingatlan és építésügyei tartoztak az irányítása alatt lévő szervezethez. Beruházási, felújítási, karbantartási és belsőépítészeti feladatokat végeztek. Irányítása alatt valósult meg többek között a Külügyminisztérium központi épületeinek bővítése és teljes rekonstrukciója, a New-York-i ENSZ képviselet és Főkonzulátus, a canberrai, a szöuli, a berlini nagykövetség új épületei, a bécsi, brüsszeli, párizsi, kairói, tel-avivi, helsinki, oslói nagykövetségi épületek felújítása. Az Egyetem befejezése óta rendszeresen folytat magántervezői, műszaki ellenőrzési, ingatlan-szakértői, műszaki tanácsadói tevékenységet az 1991-ben alapított CSE-KO Tervező és Fővállalkozó Kft. ügyvezetőjeként. Tagja a Budapesti Építész Kamarának.

2010-2016 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Európai Unió Projektjének projektvezetői feladatait látta el, amely tevékenységéért 2013-ban Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csorba Julianna (Horváth Béláné)

*1944-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2813/1967*

A diploma megszerzésétől 1992-ig a 22. sz. Állami Építőipari Vállalat (ÁÉV) dolgozója volt. Az első nyolc évben a Pétfürdői Kirendeltségen gyakornokként, illetve termelési előadóként vett részt a Péti Nitrogénművek rekonstrukciójában, valamint az új Nagykapacitású Műtrágyagyár létrehozásában. Magas- és mélyépítési feladatok (ipari épületek, lakótelep, infrastruktúra) kivitelezésében működött közre. 1976 és 1979 között a Szovjetunióban, az Orenburgi Gázvezeték építésének magyar szakaszán, a Guszjatyini Kompresszorállomás építésén dolgozott. Termelési előadóként, illetve építésvezető-helyettesként főként szociális létesítmények kivitelezésében vett részt. A külszolgálat után a vállalat budapesti területén műszaki előkészítő csoportvezető volt 1992-ig. Ezután az EXPO 96 Kft. építész főmérnökeként a Világkiállítás előkészítésében, az infrastruktúra, valamint egyes létesítmények megvalósításán dolgozott. A kft. név- és profilváltása után (KIVING Ingatlangazdálkodó és Beruházásszervező Kft.) létesítményi főmérnökként állami beruházások, rekonstrukciók megvalósításának szervezésében tevékenykedett, amely feladatok ellátását nyugállományba vonulása után is folytatta. 2003-tól szerepelt a Felelős Műszaki Vezetők és Műszaki Ellenőr Névjegyzékben a magasépítési területen.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dávid György

*1944-ben született Döbröközben
Építészmérnöki oklevelének száma: 2814/1967*

A Nógrád Megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál építész tervezőként kezdett dolgozni. Alig egy évvel később Budapesten az AGROTERV statikus tervezője lett. Ezt a munkahelyet – egy lakás ígéretéért – a Komlói Városi Tanács Műszaki Osztály főmérnöki állására cserélte. Elvárásai nem váltak valóra. Átmenetileg a Pécsi Tervező Vállalat főmérnöki osztályán folytatta a munkát. Ismereteit a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem külkereskedelmi mérnök-közgazdász szakán bővítette. Mérnök-közgazdászként diplomát 1974-ben kapott, de akkor már a Pécs Megyei Jogú Város Tervezési Osztály főmérnöke volt. Ezt a munkahelyet 1982-ig töltötte be, és féléves kihagyással az Országos Műemléki Felügyelőség Tervosztály vezetője lett. Ebben a minőségében a tervtanács tagja volt. Pár éves munka után visszaköltözött Pécsre és elvállalta az Országos Műemléki Felügyelőség Pécsi Kirendeltség vezetését 1986 és 1992 között. A szakma válságos helyzetében a bérek messze elmaradtak a teljesítmény-orientált munkahelyektől. Ezért munkáját a MÉRTÉK STÚDIÓ Kft-nél folytatta építész tervezőként és kiviteli tervkoordinátorként. Nagyobb tervezési munkái erre az időre estek, de ez a munka időben is nagy megterhelést jelentett. Elfáradt. A hajtást kipihenni ismét Pécsre ment vissza. Saját kft-je vezetőjeként dolgozott tovább. Minden munkahely mellett volt több-kevesebb épülettervezési munkája is. Az engedélytől a kivitelig két munkát lehetne kiemelni: Budapesten a Kossuth Nyomda Jászberény utcai színes nyomda üzem- és irodaépülete, a Pécsi Tudományegyetem uszoda és tornacsarnoka. 2000 körül egészsége megromlott - munkanélküli, majd rokkant nyugdíjas lett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Deák László

1943-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2815/1967

Művészeti középiskola után végezte el az egyetemet. Első munkahelyei a Szolnok Megyei ÁÉV, majd a BUVÁTI voltak. 1969-ben Pécsre költözött, ahol előbb a BARANYATERV-nél, majd a Pécsi Tervező Vállalatnál dolgozott építész tervezőként. Tagja volt a Pécs Csoportként ismert, Csete György vezette alkotóműhelynek, a Pécsi Ifjúsági Irodának. 1978-tól Szolnokon élt, ahol először a SZOLNOKTERV, majd az Építőipari Szövetkezet építész tervező munkatársa volt. Az 1980-as évek végén lett a Kós Károly Egyesülést alapító PROFIL kiszövetkezet, majd részvénytársaság építész tervezője és tervezési főmérnöke. 1991-92-ben a MAKONA alkalmazottjaként a sevillai pavilon helyszíni létesítményi főmérnökeként dolgozott. 1993-tól 2000-ig feleségével, Blazsek Gyöngyvér építész, Munkácsy-díjas belsőépítésszel alapított B&D Műteremben végzett építészeti, belsőépítészeti és grafikai tervezőmunkákat. 2000-től nyugdíjazásáig Keszthelyen a Forma-Formaterv Tervezőiroda munkatársaként dolgozott. Munkahelyein mindvégig építészeti tervezéssel foglalkozott, 1974-től különböző szintű vezetői beosztásban, 1992 óta magánvállalkozásokban. Tervezői gyakorlata során az építészeti tervezés minden szakterületével találkozott a városrendezéstől, a műemléki tervezésen, típustervezésen át, a belsőépítészeti és építészeti grafikai tervezésig. Feladatai között csaknem minden elképzelhető építményfajtaival találkozott, de legszélesebb gyakorlatra a könyvtár, a művelődési, a banki és irodai, a vendéglátó, a szálloda, a fürdő-gyógyfürdő és kapcsolódó wellness-fitness létesítmények tervezésében tett szert. A tervei alapján országszerte megvalósult épületek száma megközelíti a százat. Legismertebb munkái a zalaszentgróti fürdő, a zalakarosi Mendán Hotel fürdő-wellness egysége, a Tapolcán álló Hotel Pelion és a Jankovics Tiborral és Rácz Tamással együtt tervezett fürdő szálloda együttes Egerszalókon.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Domonkos Ferenc

1944-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2820/1967

A diploma megszerzése után 1972-ig a Középületépítő Vállalatnál mint műszaki előkészítő, ezt követően a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem szerkezetépítésén mint építésvezető helyettes, majd a Főépítésvezetőségen a BME épületek rekonstrukciójának területén dolgozott. 1972-től az Interag Rt-nél a Shell üzemanyagtöltő állomások és kiszolgáló létesítményeik tervezésében és beruházás-bonyolításában vett részt, majd 1979-től az előbbi tevékenységeket koordináló Fejlesztési Főosztályt vezette. 1989-től a Shell és Interag Kft. műszaki igazgatói munkakörét látta el. 1992-93-ban a Shell International Petroleum Co. Ltd-nél a Shell hálózat új dizájnjának kialakításában és mérnöki megvalósításának megszervezésében, a nemzeti mintaállomások megépítésének egyik koordinátoraként vett részt. 1994-től a Shell Gas Hungary zRt. projektmenedzsereként a székesfehérvári PB-gáz töltőüzem és kereskedelmi ellátó hálózat kiépítését irányította, majd a cég igazgatótanácsi tagjaként a hatósági kapcsolatokért volt felelős. 2008-ban nyugdíjba vonult, de még megbízási szerződéssel tanácsadóként az Igazgatótanács tagja maradt a Shell Gas Hungary, majd jogutódja a Flaga Hungary zRt.-nél 2012 év végéig. 1968-óta a tervezői névjegyzéknek, 1980 óta a szakértői névjegyzéknek és alakulásától kezdve a Budapesti Építész Kamarának a tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ducsay Zsuzsanna (Vági Lászlóné)

1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2999/1967

A diploma megszerzése után egy évet a Budapesti Lakásépítő Vállalatnál dolgozott mint gyakornok, majd az Országos Szakipari Vállalatnál töltött szintén egy évet műszaki fejlesztési mérnökként. 1969-től 1991-ig a Fővárosi Építőipari Beruházási Vállalatnál a kiemelt beruházások létesítményfelelőse volt. 1991-től a Ruházati Boltok Kereskedelmi Rt.-nél műszaki osztályvezetőként folytatta a munkát. 1996 és 2001 között a Magyar Posta Rt. Budapesti Igazgatóságának beruházási osztályvezetőjeként, majd a Magyar Posta ingatlangazdálkodási igazgatójaként tevékenykedett. 2002-től 2008-ig az RKB Építő Kft. vállalkozói igazgatójaként a cég kiviteli munkáinak megszerzése, szervezése és bonyolítása volt a feladata. Munkája mellett elvégezte az Ingatlanközvetítői és értékecslő szaktanfolyamot (FÜTI-OMEGA Kft.), az Építési Műszaki ellenőr I. szaktanfolyamot (TERC Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.) és közbeszerzési referens képzésen is részt vett (Kodolányi János Főiskola). Felelős Műszaki Vezetői jogosultsággal rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Egyed Julianna (Kenyeres Sándorné)

1943-ban született Gyöngyösön
Építészmérnöki oklevelének száma: 2822/1967

Szakmai pályafutását a diploma megszerzése után Gyöngyösön a Heves Megyei Állami Építőipari Vállalatnál kezdte. A beosztott mérnöki gyakorlati év után két nagy gyöngyösi létesítmény építésvezetője, majd a cég által vállalt munkák kivitelezési dokumentációinak felülvizsgálatát, szerződéseinek előkészítését végző műszaki előadó volt. Később a termelési osztályon a kivitelezés-szervezéssel foglalkozó központi főépítésvezetői pozíciót töltötte be. A vállalati központ Egerbe költözése után a gyöngyösi főépítésvezető helyetteseként dolgozott 1980-ig. E feladatok ellátását nagyban segítették a BME Építészmérnöki Kar gazdasági mérnöki szakán 1974-76 között folytatott tanulmányai. Öt évet műszaki előkészítőként, tervezőként a Mátravidéki Építő- és Szakipari Szövetkezetnél töltött. 1985-től három évig a Könnyűbeton- és Szigetelőanyagipari Vállalat akkor indult halmajugrai Mátra Gázbeton Gyára alkalmazta termékfejlesztő csoportvezetőként, ahol többek között feladata volt az új falazó anyag műszaki alkalmazástechnikai megismertetése országszerte tartott bemutatókon. A pályaút visszakanyarodott a Heves Megyei Állami Építőipari Vállalathoz. A gyöngyösi Ipari Főüzemben az asztalos, lakatos és vasbeton előregyártó üzemek termék-előállításának műszaki előkészítését irányította a vállalat privatizációjáig. A kivitelező vállalat megszűnése után új kihívás volt számára az építésügyi igazgatási terület: Gyöngyös Város Önkormányzat Hivatalában építésügyi hatósági ügyekkel foglalkozott, a nyugdíj igénybevételeig. 1997-től a Heves Megyei Építész Kamara tagja, 2000-től a területi szakmai kamara titkára.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Faluhelyi Eszter

*1943-ban született Zalaegerszegen
Építésmérnöki oklevelének száma: 2826/1967*

A diploma megszerzése után öt évig a Kohó- és Gépipari Minisztérium Tervező Irodájában dolgozott építész tervezőként, ipari csarnokokat, öltöző- és irodaépületeket tervezett. Közben fél évet töltött Lipcsében, Lipcse Város Várostervezői Osztályán, ahol tervet készített a belváros fejlesztésére és bővítésére új középületek, parkok és egy föld alatti üzletközpont javaslatával. 1972-től négy évig az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Épületszerkeztani Tanszékén tanársegédként az oktatás mellett épületszerkezeti szakértői munkát is végzett. Az ezt követő három évben a MÉLYÉPTERV-nél Drezda város megbízására ipari-, öltöző-, iroda- és közjóléti épületeket tervezett, amelyeket Drezdában és környékén építettek meg. 1980-ban az Agárdi Agrokomplex Budapesti Épülettervező Osztályának vezetője lett, ahol a vállalat által gyártott ragasztott rétegelt faszerkezetű épületeket és termálfürdőt tervezett, majd a TETA Tanácsadó Kisszövetkezetben kifejlesztett egy acélszerkezetet sportcsarnokok és ipari épületek számára, ezen kívül szakértői munkát végzett a pesti belváros leszakadó fafödémeinek megjavítására. 1989-ben elkísérte férjét tanulmányútjára az USA-ba, ahol ő is állást vállalt. New Orleansban a Morton-Verges, valamint a Sizeler és Wink építészeti irodákban építészként, majd felelős építész tervezőként iskolákat, műemlék épületek felújítását, iskolai tornatermeket és egy wellness centert tervezett, ez utóbbi megkapta "Az év épülete" díjat. A Katrina hurrikán után Miami-ban folytatta munkásságát, a Cubellis Architects Corporation-nél felelős tervezőként a város megbízásából rendőrségi, tűzoltósági és a vízművek épületeinek tervezését, felújítását, bővítését, majd egy városháza tervezését végezte. 1991 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Farkas Gábor DLA

Ybl Miklós-díjas

*1944-ben született Kiskunfélegyházán
Építésmérnöki oklevelének száma: 2828/1967*

Ösztöndíjas szerződése alapján Bács-Kiskun megye legnagyobb kivitelező vállalatánál, Kecskeméten kezdte el szakmai pályafutását, ahol két évig építésvezető-helyettesként, majd öt évig a tervező csoport vezetőjeként dolgozott. 1972-ben megszerezte második, építési-gazdasági mérnöki diplomáját. A nemesebb és szebb építészeti feladatok vonzásának hatására 1975-ben a megyei Tervező Vállalathoz került, ahol osztályvezetőként, szakági főmérnökként és választott igazgatóként tevékenykedett 15 évig. Első munkája a Kiskunsági Nemzeti Park székházának tervezése volt, amelyre 1979-ben Ybl Miklós-díjat kapott. 1990-ben Farkas Építésziroda névvel saját céget alapított, amelynek keretein belül ma is aktívan tervez. Az 1980-as évek második felétől a pécsi Pollack Mihály Főiskolán, majd a Pécsi Tudományegyetem Építésmérnöki Karán külső előadóként, konzulensként, c. főiskolai-egyetemi tanárként, tudományos tanácsadóként, valamint a Breuer Marcell Doktori Iskola törzstagjaként vett részt az oktatásban. 1997-ben DLA, 2006-ban pedig habilitált doktori fokozatot szerzett. Több településen volt főépítész, Cegléden (25 év), Dabason (24 év), Jászfényszarun, Táborfalván, Újhartyánban. 2014-ben Főépítészeti Életmű díj elismerésben részesítették. A szakmai közéletben több területen szolgálta szeretett szakmája ügyét, a bizottsági és kuratóriumi tagságok mellett ki lehet emelni az ÉTE főtitkárságot, és a MÉSZ alelnöki tisztségeket. 2015-ben jelent meg 420 oldalas életmű albuma „Örömvonalak” címmel. Szabadidejében az „örömvonalak szaporítására” építészeti grafikákat rajzol.

Építészeti munkássága elismeréseként Alpár Ignác érmet (1977); Ybl Miklós-díjat (1979); Podmaniczky-díjat (1985); Pro Architectura díjat (1994) és regionális Prima díjakat (Bács-Kiskun és Pest megye) kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ferencz László

*1943-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2832/1967*

A diplomázást követően a VÁTI-ban (Városépítési Tudományos és Tervező Intézet) kezdett dolgozni. Üdülőterületek beépítési terveinek készítésében vett részt, Tiszafüred rendezési tervének volt felelős tervezője. 1971-től a TTI-nél (Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézet) Callmeyer Ferenc vezetésével hazai fejlesztésű könnyűszerkezetes építési rendszerek fejlesztésében és az ezekkel megvalósuló kereskedelmi-szolgáltató létesítmények terezésében működött közre. 1974-ben településgazdasági mérnök diplomát szerzett. 1975-től az ÉVM Számgép vállalatnál a CLASP építési rendszer számítógépes tervezési-termelésirányítási adatbázisának kialakításáért volt felelős. A nagyszámítógépes rendszer távadat-feldolgozási lehetőségeinek gyakorlati megvalósítása sajnos nem sikerült. Az ÉVM Számgép később beolvadt az ÉGSZI-be (Építésgazdasági és Szervező Intézet). Itt tudományos munkatársként építészeti tervezést támogató személyi számítógépes (CAD), Mesterséges Intelligencia (MI), továbbá építőipari költségvetés-készítő rendszerek fejlesztésének volt témafelelőse. 1990-től a FÜTI-nél (Fővárosi Építőipari Üzemgazdasági és Ügyviteltechnikai Iroda) településtervezést segítő térinformatikai rendszerek fejlesztéséért felelt. 1993-tól a Fővárosi Önkormányzat ingatlanvagyon-katasztere számítógépes adatbázisának felépítéséért, karbantartásáért, folyamatos továbbfejlesztéséért volt – főtanácsosi rangban - felelős. 2000-től a Főváros XV. kerületi Önkormányzatánál folytatta ugyanezt a tevékenységet 2002-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig. Közben felújította település- és építésztervezői tevékenységeit és ezeket nyugdíjazása után is folytatta. Néhány budaörsi családi ház építészeti, valamint Ipolytölgyes, Kóspallag, Rád, Isaszeg stb. településrendezési terve tanúskodik erről. A tervezéssel kapcsolatos bürokrácia megnövekedése miatt az utóbbi években fokozatosan visszavonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Filippinyi Gábor

*1942-ben született Békéscsabán
Építésmérnöki oklevelének száma: 2833/1967*

Az építésmérnöki diploma megszerzését követően a Békés megyei Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott, ahová ösztöndíj kötötte. A műszaki osztály feladatai nem elégítették ki, így befejezhette még egyetemi hallgató korában elkezdett Békéscsaba népi építészetről írt dolgozatát. Letöltve a katona idejét 1969-ben Debrecenbe költözött, ahol azóta is él. Debrecenben a HAJDUTERV-nél és a Debreceni Tervező Vállalatnál, későbbi nevén a KELETTERV-nél dolgozott tervezőként különböző beosztásokban. Időközben városépítés-városgazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán. Az állami tervezés széthullását követően néhány kollegájával társulva tervező vállalkozást hozott létre. 1992-ben elnyerte Debrecen Város főépítési tisztségére szóló megbízását, amelyet 1993 januárjától tíz éven át töltött be. Több éven át konzulens volt az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán, majd a Debreceni Egyetem Főiskolai Karán településmérnököket oktatott. Címzetes egyetemi docens. Főépítési munkájához kötődik a város azóta többször módosított, de ma is hatályos rendezési tervének kidolgozása és elfogadása, a belváros rehabilitációs szemléletű rendezési tervének megalkotása, több tervpályázat lebonyolítása (a város gyalogos főterének megvalósítását megalapozó tervpályázat). Két cikluson keresztül tagja volt az Országos Főépítési Kollégiumnak, tevőleges részvételével a város rendezhette meg 1997-ben a II. Főépítési Konferenciát. Tevékenységéért 2005-ben Főépítési Életmű díjban részesült. Tagja a Magyar Urbanisztikai Társaságnak (több éven át a területi csoport vezetője volt), a Hajdú-Bihar Megyei Építész Kamarának (az elnökségnek több ciklusban volt tagja). Azonos nevű fia építésmérnök, leánya tanárnő.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Font Erzsébet (Szendrőné)

*1943-ban született Soltvadkerten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2835/1967*

Városépítészeti témában védte meg diplomáját. Először a VÁTI-ban várostervezőként, majd a BVTV-ben magasépítési tervezőként dolgozott, de visszatért az urbanisztikához, és a PTTV-ben a budapesti agglomeráció első programtervében felelős tervező lett. E munka révén hívták be az ÉVM-be, ahol 10 évet töltött el nagy feladatokkal (a Ferihegyi reptér légifolyosóinak városon kívülre terelése, a lakótelep-építés leállítása, a Bős-Nagymarosi gát elleni küzdelem). Megszerezte a városépítési szakmérnöki diplomát és doktorált a városi közterületek környezetpszichológiai problémáiból. 1980-ban fél évet töltött Brüsszelben ösztöndíjasként. 1981-ben férjhez ment, és megszületett a fia, aki belsőépítész lett. 1984-től az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán tanszékvezetőként megszervezte a település-mérnöki képzést. Közben megtervezte a „budai Grinczinget”, Budafok város-rehabilitációját. 1992-ben behívták a KTM-be, ahol 1998-ig a Regionális Tervezési Főosztályt vezette (Alföld-program, Tisza-terv, Balatoni térség, Budapesti agglomeráció regionális terve). Itt konfliktusba került az akkori vezetéssel, leváltották, de fél év múlva kinevezték a Vidékfejlesztési Főosztály élére az FVM-be. Szakmai élete legizgalmasabb része volt ez 2002-ig (a magyar vidék új lehetőségeinek feltárása, felkészülés az EU csatlakozásra, a magyar tanyavilág újraélesztése), de a nagy tervek sajnos abbamaradtak. Leváltották, majd nyugdíjazták 2006-ban. Maradt a tanítás (Sopronban a Sorbonne kihelyezett tagozata, a Gyöngyösi és Szarvasi Főiskolák, Szegeden a Néprajzi Tanszék). És elkezdett tanulni az „újrakezdéshez”. Szőnyeg-, bútor- és műtárgybecsüs vizsgát tett, szőni és bőrizni tanult. Végül jött a kerámia, amely azóta is sok örömet ad. A szakmai élettől visszavonult, olvas, könyvet ír és kerámiát készít. Családja szeretettel veszi körül, és ez a legfontosabb.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

D. Gere József

*1936-ban született Szigetszentmiklóson
Építészmérnöki oklevelének száma: 2840/1967*

A diploma kézhezvétele után az addigi munkahelyén, ahol 1958-tól belsőépítészként, majd építész tervezőként dolgozott, a Fővárosi Faipari és Kiállítás Kivitelező Vállalat Tervező Osztályának vezetője lett. Itt építész, belsőépítész és szakági tervezők munkáját szervezte és irányította, majd főépítési megbízással a cég beruházásait is tervezte, terveztette és azok kivitelezését irányította. Számos hazai vállalati, állami és nemzetközi kiállítás, különleges belsőépítészeti feladat (színház, hangversenyterem, konferenciaközpont, gyógyszertár) és hozzá kapcsolódó épületek tervezésében (könnyűszerkezetes kiállítási épületek, gyermeküdülők, ABC áruházak, hétvégi faházak) vett részt. Magántervezőként lakóépületek és kisegyházak építészeti tervezési feladatait végezte. 1980-tól a Budapesti Nemzetközi Vásárközpont (BNV) főmérnöke volt, majd az rt. műszaki igazgatója, később műszaki vezérigazgatója. 1997-ig, nyugdíjazásáig a cég műszaki fejlesztését, építészeti és épületgépészeti megújítását és üzemeltetését irányította. Munkája során engedélyezte és felügyelte a Vásárközpontban megjelenő hazai és nemzetközi vállalatok építészeti tervezési és kivitelezési tevékenységét. Számos nemzetközi vásárterülettel tartott szakmai kapcsolatot a kiállítás-építészet és a kiállítási és vásárterületek üzemeltetése témakörében. E témákban több publikációja is megjelent a szaksajtókban. A Hungexponál, majd 1997-től 2010-ig a Gazdasági Minisztériumban műszaki tanácsadóként több világkiállítás magyar részvételének és kiállítási épületének előkészítésében, terveztetésében és kivitelezésében, majd műszaki igazgatóként azok üzemeltetésében vett részt (Sevilla 1992, Lisszabon 1998, Hannover 2000, Sanghaj 2010).

Munkája elismeréséül több miniszteri kitüntetésben és elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gothár Mária Gertrúd (Dr. Márialigeti Jánosné)

1943-ban született Pécsen
Építésmérnöki oklevelének száma: 2844/1967

A diploma megszerzése után a BVTB-ben tervezőként vett részt a budapesti Belváros felmérésében, rekonstrukciójának tervezésében, portál-átalakítások megvalósításában. Más irányú feladatot jelentett az egészségügyi épületek tervezése, majd az egészségügyi épületállomány kataszterének létrehozása, validálása. Az Egészségügyi Minisztérium háttérintézetében kórháztervezés volt a fő feladat, ahol mint orvostechnológus és belsőépítész, koordinálta a tervezést. Vezetésével kidolgozásra került a kórháztervezés segédlete kiadvány sorozat. Közben éveket töltött vezető oktatóként az oráni (Algéria) Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán, ahol sikerült a hallgatók térlátását és szakmai „alázatát” fejleszteni. 1983-tól folytatta az egészségügyi épületek tervezését, tervbírálatát, az ezzel összefüggő tervezési követelmények, minimumfeltételek kidolgozásának orvos szakmai koordinálását. Oktatott az Egészségügyi Főiskolán. Pályafutása során több műszaki és minőségbiztosítási témájú szakmai továbbképző tanfolyamon vett részt, s mint vezető auditor több egészségügyi, szociális intézményt auditált. 1998-2012-ig az Orvostechnikai Eszközök Tanúsító Intézet tanúsító testületének elnöke volt. 1982-től 1998-ig az Építéstudományi Egyesület (ÉTE) Egészségügyi Szakosztályának vezetőségi tagjaként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyöngyösi Lajos

1943-ban született Bánfalván
Építésmérnöki oklevelének száma: 2846/1967

Egyetemi tanulmányait a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Állami Építőipari Vállalat (BÁÉV) ösztöndíj-támogatásával végezte, ezért a diplomázást követően itt kezdte szakmai pályafutását. A magasépítőipari kivitelezés területén az 1989-ig tartó, több mint két évtizedes időszakban, különböző vezető beosztásokban jelentős és felelősségteljes szerepet vállalt a térség lakó- és középületeinek építésében: szakmai irányításával épült fel több ezer paneles lakás Ózdon, Kazincbarcikán, Miskolcon; a középületek közül kiemelhető a kazincbarcikai Művelődési Központ, valamint a miskolci Műszaki Egyetem és a Városi Sportcsarnok kivitelezése. A rendszerváltozás után 1990-től 1992-ig egy miskolci építő részvénytársaság vezetőjeként a lakásépítések mellett közreműködött a Miskolc-Avas római katolikus templom és iskolakomplexum megvalósításában is. 1993-tól az OTP Ingatlan Rt. egri és miskolci igazgatóságán dolgozott területi főmérnök és projekt manager beosztásokban. Nyugállományba vonulásáig több, jelentős projekt létrejöttét segítette szakmai tudásával, tapasztalataival a régióban: egri városi sportuszoda; sárospataki belvárosi lakások.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hadady Enikő

1942-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2848/1967

Az egyetemen ismerkedett meg Kapsza Miklóssal, akivel 1969-ben házasságot kötöttek. Végzés után a MÁV Magasépítési Főnökségen dolgozott két évig. Ágnes és Katalin leányaik születése után 1973 augusztusában tudott ismét munkát vállalni. Az Egészségügyi Minisztérium Orvosi Műszerügyi Intézet Technológiai Osztályán kezdett dolgozni, ahol kórházak és rendelőintézetek műszer-, illetve bútor-berendezéseit tervezték. 1975-ben áthelyezték a Fővárosi Tanács VB Egészségügyi Ellátó Szolgálat Műszaki Osztályára. Itt feladata a tervezések előkészítése, tervezési programok összeállítása és a tervbírálatok megtartása volt. Itt szembesült azzal, hogy a gazdaságosságot korszerűtlenül – a legolcsóbb a legjobb elv alapján – értelmezik. 1977-ben megszületett Enikő lányuk, a GYES évei után jelentkezett a BME Építésmérnöki Kar Gazdasági Mérnöki Szakára, amelyet 1983-ban fejezett be. Ezután a tervezési programok előkészítéseként egy több változatot bemutató és elemző módszert alakított ki. 1987-ben felkérték, hogy kapcsolódjék be irányító tervezőként az IPARTERV „H”-kórház irodán tervezés alatt lévő Honvéd Kórház (ma Országos Gyógyintézeti Központ) bővítési munkáiba. Részt vett az ÉTE Egészségügyi Szakosztály konferencia-szervező munkájában (Szeged, Kecskemét, Sopron). Nyugdíjasként az Országos Haematológiai Intézet Műszaki Osztályán műszaki ellenőri és kisebb tervezési feladatokat látott el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hainfahrt Márton

1943-ban született Gyomán
Építésmérnöki oklevelének száma: 2849/1967

Pályáját Szegeden a CSOMITERV-nél kezdte, ahol 1975-ig építész tervezőként dolgozott. Szülészettől ravatalozóig mindent tervezett, ami a megyei cég profiljába beilleszthető volt (kórházi osztályok, óvodák, iskolák, kollégium, konyhák, sokféle más középület, gépjárműtelepek szerte az országban, egészségügyi gyermekotthon, szociális otthon, katonai létesítmények, sok száz OTP lakás, lakó- és középület rekonstrukciók, kisebb rendezési és beépítési tervek). Miután megnyert egy szolnoki tervpályázatot, felkérést kapott a SZOLNOKTERV műszaki igazgatóhelyettesi pozíciójára, így 1975-től - a cég megszűnéséig, 1991-ig, ebben a munkakörben dolgozott. A vállalat tervezéssel, komplex iroda szervezetekkel tervezéssel, lebonyolítással, műszaki ellenőrzéssel foglalkozott, végül beruházási fővállalkozásokat is végzett, fénykorában 240 fős létszámmal. Főmérnöki munkája mellett elnöke, titkára vagy tagja volt a megyei MSZB-nek, ÉSZB-nek, a területrendezési bizottságnak. 1991-ben alakították meg a TERVBER Kft-t, amely 2008-ig folyamatosan működött. Itt építésztervező és ügyvezető volt (több mint tíz budapesti és kelet-magyarországi OMV benzinkút, a BONDUELLE konzervgyár mintegy 40000 m² alapterületű ipari és raktárépületei, a szolnoki olasz ruhagyár, a jászberényi ferences kolostor tetőtér-beépítése, fogytékos otthon, irodaházak, városi bíróságok, iskolák, társasházak, családi házak). Két éven át műszaki ellenőre volt nagy mezőgazdasági beruházásoknak. Delegálták a debreceni területi tervtanácsba. 2009-től magántervezőként dolgozik, e mellett több éven át a FŐBER tervellenőre volt és vett részt a STADLER szolnoki nagyberuházásának megvalósításában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Haraszti György Attila

1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2851/1967

Az 1968 és 1984 között eltelt 17 év alatt a Lakó- és Kommunális Épületeket Tervező Vállalatnál (LAKÓTERV) végigjárta a tervezői „szamárlétrát”. Fokozatosan emelkedő rangban és minőségben döntően kereskedelmi épületek tervezésében vett részt (zalaegerszegi, kaposvári, óbudai, békásmegyeri kereskedelmi együttesek, üzletközpontok). A témakörben való elmélyedésben és a szakmai előmenetelben jelentős szerepet játszott 1974-ben egy háromnapos UNESCO ösztöndíj. A tervezőirodai munka mellett a tervpályázatokon való részvételt is fontosnak tartotta (1970. Eger, belvárosi üzletközpont - II. díj, 1971. Könnyűszerkezetes üzletközpontok – megvétel, 1979. Rákoskeresztúri üzletközpont – II. díj, 1985. Dunaújvárosi üzletközpont – IV. díj, 1987. Csepeli üzletközpont – IV. díj.). 1984-től kezdődően a legkülönbözőbb formákban dolgozott osztrák cégeknek és cégekkel itthon és külföldön. Az együttműködés végülis 30 éven át tartott. Felölelt helyszíni engedélyezési (Budapest, City Center) és kiviteli (Budapest, Kongresszusi Központ; Prága, Hotel Diplomat) tervezési, illetve 1990-től ausztriai tervezőirodai alkalmazotti munkát. 25 éves ausztriai tervezőirodai munkája során (St. Pöltenben, Purkersdorfban és Bécsben) lakó-, iroda-, igazgatási épületek, illetve együttesek engedélyezési, kiviteli és részlettervein dolgozott. A Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett diplomáját a Bécsi Műszaki Egyetem minden további nélkül honosította, ennek ellenére a napi munka során folyamatosan bizonyítania kellett. Ennek része volt az állandó továbbképzés is („CAD a tervezésben” szaktanfolyam; „Építésökológia” 2 féléves szaktanfolyam; „Megújuló energiák” 6 féléves szaktanfolyam).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hatolkay Márta

1942-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2853/1967

Az Egyetem elvégzése után a Kőfaragó Vállalatnál helyezkedett el. Pár hónappal később találkozott Pelikán József professzor úrral, aki felvetette, hogy miért nem választja a statikusi szakmát. Ezen elgondolkozva segítségével az IPARTERV-be került. Nagy hasznát vette, hogy az Építészmérnöki Karon végzett. Megtanították térben látni, mi is az az épület, és megtanulta, hogy nem szabad mindjárt az első konzultáción belegyalogolni az építész partner legféltettebb design kompozíciójába. Hamarosan azonban érezte, szüksége van az építőménökök által tanított tartószerkezeti tudásra is. Így elvégezte az Acélszerkezetek Szakmérnöki továbbképzést cum laude eredménnyel, növelve az építészek nem létező tekintélyét. Ha valaki statikus tervező akart lenni, az IPARTERV-ben meg lehetett tanulni a szakmát, de nagyon keserves volt. 20 évet dolgozott ott. A rendszerváltás hajnalán a Mérték Építészeti Stúdióba ment át. Akkor hatalmas fellendülés indult meg az építőiparban, csodálatos időszak volt a számára. Gomba módra szaporodtak a 10-12 szintes épületei: Ybl Palota, (Károlyi Mihály u.); Egyetemi Sportközpont (Tüskecsarnok); Art’ Otel (Bem rkp. 16.); Magyar Nemzeti Bank (Hold u.); Business Center (Váci út); OTP Bank Székház (XIII. Babér u.); First Site, most Európa Hotel (Kossuth Lajos utca); Budavári Önkormányzat (Kapisztrán tér); Andrássy Palota (Andrássy út 59.); Általános Értékforgalmi Bank (Vároligeti út 34.) Szentendrei Művésztelep; HUNGARORING Szupergold fedett lelátó. 1996-ban saját céget alakított (Hatolkay és Tsai. Kft.), amelyben a mai napig dolgozik. Sok fiatalot próbált bevezetni a szakma rejtelmeibe, legtöbbször sikerrel. Nagyon szereti a szakmáját, csodálatos dolog alkotni. Családja és a szakmája tölti ki még mindig napjait. Munkája megkoronázásaként 2015-ben a Magyar Mérnöki Kamara Tartószerkezeti Tagozata Életműdíjjal tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Herald László

1944-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2854/1967

1967-ben első munkahelyén, az Egyesült Vegyiművek Tervező Irodájában ipari épületek rekonstrukcióját végezte. 1968-ban a Középülettervező Vállalathoz került, ahol kezdetben beosztott tervezőként német export tervezési munkákon dolgozott. (neubrandenburgi szálloda, magdeburgi városközpont.) Későbbi megvalósult nagyobb munkái: Budapesten a Boráros téri Angyal Irodaház és a Hungária körúti Hermina Irodaház, a budaörsi Magyar Posta Szerviz központ (Tolnai Lajossal), a veszprémi Gyermekvédő Intézet. 15-ször szerepelt sikeresen építészeti pályázatokon (I.-IV. díj, megvétel). 1981-84 között a nigériai Tesco-KÖZTI Ltd. műszaki igazgatója, vezető tervezője volt. Legfőbb munkája az új főváros, Abuja I-P városközpont tervezésének menedzselése (részben tervezése), irodaház, villák tervezése voltak. 1985-től a KÖZTI vezető tervezője, majd műteremvezetőjeként folytatta a munkát (fóti nyugdíjas falu, Budapesti Ifjúsági Sportközpont, budaörsi bevásárló központ, Monimpex lakópark-nem valósultak meg, megépült munkák: tihanyi Habsburg üdülőkastély műemléki rekonstrukció, az első Burger King étterem és igazgatósági irodák). 1994-ben üzleti partnerrel tervező céget alapított (Radiáns Pest Megyei Területfejlesztő Kft.). Főbb munkái: Óbudai Hajógyári szigeten Svéd Kereskedelmi Központ, ócsai irodaház, állati gyógyszergyártó üzem, Börgöndi Repülő múzeum, társasházak, iskolák bővítése és rekonstrukciója, villaépületek, megvalósítási tanulmányok és tanulmánytervek. Területfejlesztési munkái: Érd Város üzleti potenciáljának fejlesztési terve, Datourway nemzetközi turisztikai fejlesztési terv, Donauregionen+ nemzetközi területfejlesztési terv (szakértő és tervezőtársként). 1990 és 2011 között A BME Építészmérnöki Kar Lakóépülettervezési Tanszékén angol nyelvű oktatás keretében meghívott előadó volt. A Budapesti Építész Kamara és a Területfejlesztési Tudományos Egyesület tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hingyi József

1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2856/1967

A diplomázást követően 1967-ben Budapesten ösztöndíjasként az Országos Szakipari Vállalatnál helyezkedett el. Végigjárta a ranglétrát gyakornok, technikus, fejlesztő mérnök, előregyártó telepvezető, létesítményi főmérnök, vállalkozási és műszaki előkészítési osztályvezető. munkakörökben. Volt alkalma megismerni a legújabb, legkorszerűbb anyagokat, technológiákat, részt vett ezek hazai bevezetésében (gipszkarton, hőszigetelő üveg, könnyűszerkezetes épületek, szerelhető homlokzatburkolatok, álmennyezetek, speciális festékbevonatok, burkolatok, stb.). Számos külföldi cégnél tanulmányutak keretében bővítette ismereteit. Közreműködött kiemelt beruházások (METRO, Paksi Atomerőmű, több húskombinát, stb.) szakipari munkáinak kivitelezésében, valamint hazai és külföldi szakkiállítások szervezésében, lebonyolításában is. Több szakmai elismerésben részesült. A cég LAKOR Leányvállalatának alapításakor, 1985-ben műszaki igazgatóhelyettségévé nevezték ki, a lakásépítési programban épülő lakások szakipari munkáit irányította. Az állami építőipar hanyatlásakor még rövid ideig (1988-1991) a Duna-Tisza közti Állami Építőipari Vállalat DUTÉPSZER Leányvállalatánál ellátási osztályvezetőként dolgozott. A cég felszámolását követően keresték meg a privatizált Kőfaragó és Épületszobrászipari Vállalat maradványának rendbetételére; a felesleges vagyonelemek értékesítésének, a tetemes adósság rendezésének megszervezésével, lebonyolításával főmunkatársi (válságmenedzser) munkakörben. Ennek sikeres elvégzése után a vállalatból alakult Reneszánsz Részvénytársaságnál lett értékesítési vezető. Innen hívták az akkor felfutóban lévő PROFORM Ingatlanbefektetési zRt.-hez 1995-ben, ahol az ügyvezető igazgatók (tulajdonosok) közvetlen irányítása alatt főmunkatársként, értékesítési vezetőként dolgozott 1999-ig. Ekkor nyugdíjba ment és vidékre költözött.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hodics István

*1943-ban született Kaposváron
Építészmérnöki oklevelének száma: 2857/1967*

A Lakóépülettervezési Tanszéken diplomázott, majd a Somogy Megyei ÁÉV-nél kezdett dolgozni. Építésvezetőként a kaposvári „Északnyugati lakótelep” 3.000 panel lakásának építését, emellett kereskedelmi és ipari létesítmények megvalósítását irányította. 1971-től főtechnológus, majd a 400 fővel működő Somogy Megyei Szövetkezeti Építőipari Közös Vállalat igazgatója volt (mezőgazdasági és ipari létesítmények kivitelezése). 1976-tól a Kaposvári Húskombinát kiemelt állami nagyberuházásának létesítményi főmérnökeként egyszemélyi felelősként az általa létrehozott apparátussal egy exportra termelő sonka-konzerv üzem és kisegítő létesítményei megvalósítása volt a feladata (külföldi tender kiírás, tervezési és kivitelezési munkák irányítása, beruházás teljes üzembe helyezése). A kivitelezésben 152 külföldi és 42 magyar cég, valamint egy 120 fős saját építésvezetőség vett részt. Mai értéke kb. 300 milliárd Ft. 1980 és 1983 között a Somogy Megyei Tanácsi Magas- és Mélyépítő Vállalat műszaki igazgatójaként ipari létesítmények, iskolák, valamint kb. 2.000 lakás megvalósítását irányította. Ebben az időben két kollégájával közösen találmányt fejlesztettek ki régi fa födémek megerősítésére „fa-beton öszvérszerkezet” néven, amelyre 1985-ben Delta Edicoi nemzetközi innovációs elismerő oklevelet, majd 1986-ban az Országos Találmányi Hivataltól „kiváló feltaláló” kitüntetést kapott. 1983-tól 2000-ig a GENERÁL Építőipari Szolgáltató Kft., majd jogutódja, a Kapos Konzol Építőipari és Kereskedelmi Kft. tulajdonos-ügyvezető igazgatója volt. 1995 és 2000 között a Kincstári Vagyoni Igazgatóság Somogy megyei vezetőjeként dolgozott, ezt követően alapította a Hodics Mérnöki Iroda Kft-t, amelynek mai napig tulajdonosa és ügyvezetője. A cég tervezési és generál kivitelezési tevékenységet végez. A szakmai szervezeteken kívül sem politikai pártnak, sem politikai szervezetnek nem tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Horváth Katalin

*1941-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2861/1967*

Kivitelezőként kezdett dolgozni a 26. sz. ÁÉV-nél (budapesti többlakásos lakóház, a MOM sportház és néhány vidéki kis üzletház). 1969-ben a BVTV-hez került, ahol kezdetben neves építészek mellett dolgozott irodaházak, többlakásos házak tervein. Önállóan iskolát, strandot tervezett Zamárdiban. 1972-től a VEGYTERV-nél ipari épületeket, az NDK számára Karlsruhe-ban magasraktárat, iroda- és szociális épülettömböt, Mohsdorf-ban pedig szennyvíztisztító-telepet tervezett. 1975-től az ÁÉTV-nél dolgozott (Rókus Kórház átépítése, Kecskeméten óvoda, SZMT székház, városrendezési tervhez középületek). 1981-től a fővárosi 2. sz. Kivitelező Vállalathoz került. Lakóépületek, köztük műemlékek kivitelezésének előkészítését végezte. 1983-tól a FIMŰV Műemléki Tervező Osztályán dolgozott vezető tervezői jogosultsággal (óbudai Vasmacska étterem, tahitótfalui vállalati üdülőtelep és több lakóház áttervezése, szakvélemények készítése). 1989-től szellemi szabadfoglalkozású tervezőként, szakértőként működött (lakó- és családi házak, üdülők, szakvélemények, tihanyi XII. századi apáti romtemplom felújítása). Terveinek nagy része megépült. A tervezői munka mellett szakértői, igazságügyi szakértői tevékenységet is folytatott tervezési-kivitelezői műemlékvédelmi területen (bíróságok, a rendőrség, és a KEHI, magánszemélyek). Tovább képezte magát, 1982-ben szerzett másoddiplomát a BME Műemlékvédelmi és Konzerválási szakán. 1984-ben szerzett egyetemi műszaki doktori címet (Budapest összes védett bérházának közlekedési egységének – kapu, kapualj, lépcsőház, udvar, függőfolyosó – elemzése). Szaktárgyakat tanított építőipari szakközépiskolában, publikált szakmai lapban, nyert kivitelezési, munkaszervezési, tervezési és építészeti tanulmány pályázaton. Tagja volt a MÉSZ-nek, a Budapesti Építész Kamarának, az ICOMOS-nak, az Igazságügyi Szakértői Kamarának. 2011 óta szakmai tevékenységet nem végez.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváthy Judit

*1942-ben született Miskolcon
Építésmérnöki oklevelének száma: 3001/1967*

Középiskolai tanulmányait a „kis Képző”-ben ötvös szakon végezte. A diploma megszerzése után az 1973-74-es években a Magyar Iparművészeti Főiskola Elméleti Továbbképző Intézetében belsőépítészeti tanulmányokat folytatott. 1973 és 1985 között tervező irodában (SZÖVTERV) belsőépítészként dolgozott (Budapest-Egészségügyi Főiskola; Székesfehérvár-Tiszti Klub; Dabas-motel, szálloda; Gárdonyi-Tanácsháza, OTP; Zalaegerszeg-Göcsej Áruház; Letenye-szálloda, étterem; Keszthely-önkiszolgáló étterem; Kecskemét-TOT Székház; Veszprém-Tégla Múzeum). Elismerésként négyszer kapott Nívódíjat és 1984-ben Kiváló Munkáért díjat. 1985 és 2001 között építészként az Országos Műemléki Felügyelőségen rekonstrukciókon dolgozott (Egri, Sárospataki, Hollókői várak, Edelényi kastély), majd Nógrád megyei felügyelő volt (Bács-Kiskun, Csongrád, Jász-Nagykun és Szolnok megye népi műemlékei). Ezen feladatokról publikációk is készültek (Népi műemlékek, nemzeti örökségünk 1999, Network of Rural Heritage Buildings of Hungary 2000). 1982 óta a Művészeti Alap (később MAOE) és 2004 óta a Magyar Belsőépítészeti Egyesület tagja. Jelenleg szabadfoglalkozású keramikusként dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kangyal Tibor

*1942-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2864/1967*

Az Ybl Miklós Építőipari Technikum után nyert felvételt az Építésmérnöki Karra, ráadásként a magyar kosárlabda válogatott tagja lett. Az egyetemi tanulmányi időszak párhuzamosan haladt a válogatottban, illetve a MAFC csapatában folytatott sporttevékenységével. Az egyetemi kötelezettségek teljesítése mellett egy Magyar Bajnoki cím, három Európa Bajnokság, három Universiade és a tokyoi olimpia jelentette a szorgalmi időszak teljes kihasználtságát. (Reischl prof. úr az olimpiai részvételt dicséretesnek ítélte, csak a leckekönyvet nem írta alá, így az aranydiploma 2016-ról '17-re áthelyezve!) A diploma megvédése után a Ganz-Mávag-nál kezdett dolgozni tervezőként (ipari csarnokok és sporttelepek átalakítása). Hamarosan a Népstadion és Intézményei Tervező Iroda lett a munkahelye (társterezőként: agárdi kajak-kenu, tatai és mátraházi edzőtáborok, Velencei-tavi Intézőbizottság irodaháza, Vácrátóti Botanikus Kert laborépülete, salgótarjáni sportcsarnok). Az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán 15 éven keresztül rajz-ábrázológeometriát tanított. Ez alatt tervezéssel is foglalkozott (anya- és csecsemővédő intézet, családi házak, beremendi II. Világháborús Jugoszláv Katonai Emlékmű és temető). 1990-ben fivérével megalakította a Kangyal Kft-t, ahol tervezés és reklámgrafika volt a cég tevékenységi köre (Biserba Mérleggyár szervizépülete, Kristály Üzletház Sopron, társasházak a Rózsadombon). Tanya 2000 Bt. néven önálló irodát alapított Rissdörfer Mariann építész feleségével. A Generál Electric magyarországi megjelenésével lehetőség nyílt ipari épületek tervezésére (Ózd, Veresegyház, Budaörs, Szentpétervár, egyéb tervek: Debrecen TUPLASZT tubusgyár, Szombathely PANNONPLASZT dobozgyár, családi házak). Sikeres pályázatai: Rácfürdő-megvétele, Harkány gyógyszálló-megvétele.

Munkája elismeréseként Nívódíjat kapott a Beremnedi Emlékműért, az Oktatási Minisztertől pedig Miniszteri Dicséretet. A sport még mindig szerves része az életének.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kászonyi András

*1943-ban született Kolozsváron
Építésmérnöki oklevelének száma: 3002/1967*

Budapesten az ÉVM 23. sz. Építőipari Vállalat Főépítésvezetőségének Kőbányai Gázgyár kivitelezésén kezdte mérnöki pályafutását gyakorló mérnökként. 1968-tól 1970-ig a Budapesti Postaigazgatóság műszaki ellenőreként dolgozott. 1970 és 1975 között a Fővárosi 2. sz. Építőipari Vállalat műszaki osztályán lett építésztervező. Ezután 1989-ig az Országos Testnevelési és Sporthivatal, illetve az Állami Ifjúsági és Sporthivatal, majd a Gyermek-, Ifjúsági és Sportminisztérium mérnökeként dolgozott. Feladatai közé tartozott az intézmények beruházási és felújítási feladatainak előkészítése és a végrehajtás ellenőrzése, a kiemelt sportegyesületek műszaki felügyelete, a területi sportszervek műszaki felügyelete, a megvalósuló sportlétesítményekkel kapcsolatos sporttechnológiai konzultációk. Ennek során részt vett a Budapest Sportcsarnok és a szegedi evezőspálya előkészítésében. 1989 és 1990 között a Testnevelési Egyetemen műszaki vezető volt. 1990-től 1999-ig a Művelődési Beruházási Vállalat, illetve az MTK Sportlétesítményeket Ellátó Intézmény műszaki ellenőreként dolgozott. 1999 és 2003 között a Gyermek-, Ifjúsági és Sportminisztérium főtanácsosaként az éves beruházási és felújítási feladatok előkészítése és lebonyolítása volt a feladata.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kecskés Csaba

*1940-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2869/1967*

Első jelentősebb tervezési munkáit a Beton- és Vasbetonipari Művek (BVM) Budapesti Vezérigazgatósági irodájában irányító építész tervezőként a gyár előregyártott vasbeton szerkezeteiből tervezte (a kunszentmártoni gyár részére 400 férőhelyes iroda-öltöző és központi kazánház, a honvédség részére pedig 1000 és 2000 m²-es raktárak). Az ERŐTERV-nél transzformátorházak terveit készítette (Sajószöged és Martonvásár). 1972-ben került be a Fővárosi Tervezői Névjegyzékbe, így lehetősége nyílt lakóépületek tervezésére is (budai családi, iker- és társasházak, valamint 28 szobás panzió és vendéglátóipari egység). 1975-ben a MÁVTI-nál a Törekvés SE Bihari úti sportcsarnokát, valamint a Keleti pályaudvar központi gázkazánházát tervezte. Az ISV Hústermelést Szervező zRt. gödöllői Humán Oltóanyag és Kutató Intézet raktárainak (1600 és 900 m²) és a HERMES ÁFÉSZ budakalászi áruházának és raktárának (4500 m²) terveit készítette. Részt vett az ISV 9-24 m fesztávú könnyűszerkezetes MEZŐVÁZ acélszerkezetének építészeti kialakításában. 2003-ban a Budapest XV. kerületi Önkormányzattól műszaki szakértői főtanácsosként vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kisbán Mária

*1943-ban született Szegeden
Építészmérnöki oklevelének száma: 2878/1967*

A diplomázást követően a Bp. XI. ker. Tanács Építési Osztályán műszaki előadói ügyintézői munkakörben kezdett dolgozni. Az 1970-es évektől nagy állami tervezőirodák beosztott tervezőjeként folytatta a munkát (IPARTERV, SZÖVTERV, AGROBER). 1984-ben Ungár Péter építésszel közösen csatlakozott az ÉPINVEST vállalati cégcsoport tervező részlegéhez. Itt néhány beosztott építésszel önálló építésztervezői munkát végeztek (pályázatok, beépítési és koncepciótervek, Szilvás teraszház Dunaújvárosban). Szakmai és személyes élete társát 1988-ban elveszítette, ami évekre lebénította. 1991-ben Kisbán Építész Iroda Bt. néven néhány fős tervezői társaságot alapított. Az elmúlt 25 év alatt közösségi épületek (Szirák, Kastélyszálló átépítése; Piliscsaba, Siló csoportos otthonház; Budapest, VI. tüdőgondozó és tüdőszűrő állomás), magánépületek (lakások, belsőépítészet, kerttervezés az egész országban), valamint egyházi és szociális épületek terveit készítette (ökomenikus imaház, hajléktalanszálló, egyházi központ kialakítása, idősek otthona). 1997-ben tanulmányúton vett részt az Egyesült Államokban (USAID World Learning programban való részvétel, Washington DC., Minneapolis, San Francisco, Chicago városokban építészirodák látogatása). Szakértői tevékenységet végzett alapítványok (Kézenfogva Alapítvány-építészeti innováció a magyarországi sérültek gondozásában), a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (szakértői ellenőrzés épületek állagfelmérésére belvízkárosultak számára), valamint minisztériumi megbízásból (oktatási projektek értékelése építészeti szempontok szerint). Tervezési munkái 90%-ban megépültek, megvalósításukat végigkísérte. Alkalomszerűen külső munkatársakkal cégében jelenleg is végez tervezői munkát. Három gyermeke és hat unokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Rozália

*1943-ban született Tiszatarjánban
Építészmérnöki oklevelének száma: 2876/1967*

Az egyetem elvégzése után a Középépület-tervező Vállalathoz került, ahol egészségügyi, idegenforgalmi, oktatási és sportlétesítmények tervezésében vett részt munkatársként, önálló tervezőként, később műterem- majd osztályvezetőként. Munkája során nemcsak hazai, hanem külföldi megrendelésre is dolgozhatott. Több tervpályázaton ért el eredményeket és felvételt nyert a FÉK Zc (Fiatal Építészek Köre mesteriskola) továbbképzésre, amelyet a Magyar Építőművészek Szövetsége szervezett. Néhány évet eltöltött az államigazgatásban az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium, illetve a jogutód KÖHÉM munkatársaként. Lehetősége adódott a Műcsarnok rekonstrukciójának tervezésére, és ezért a Középületépítő Vállalat Pro Domo Kft-nél helyezkedett el. Ettől kezdve csak a tervezés volt a fő tevékenysége. 1992 és 2015 között saját vállalkozását vezette, amely során döntően iskolák, óvodák, egészségügyi, kulturális és sportlétesítmények felelős tervezőjeként alkotott. Ezek között eredményes európai uniós pályázatban is közreműködött. Magánmegrendelésre párhuzamosan sok-sok társasház, lakó- és üdülő épület készült el tervei alapján. Számos szakmai publikációja jelent meg, és éveken keresztül felkérést kapott érettségi elnöki teendők ellátására építőipari szakközépiskolákban. Több szakmai továbbképzésen vett részt, valamint több szakmai szervezetnek volt, illetve most is aktív tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Tünde (Gazdag Istvánné dr.)

*1944-ben született Főton
Építésmérnöki oklevelének száma: 2877/*

A diploma megszerzése után a Budapesti Lakásépítő Vállalatnál dolgozott mint gyakorló mérnök, 1970-ig. 1970-72 között a Vági István Szakközépiskolában mérnök tanárként épületszerkezetant tanított. 1972-től az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetben vizsgáló mérnökként, majd tudományos munkatársként dolgozott, szakterülete a tetőszigetelés volt, műszaki alkalmassági vizsgálatokat és kutatási munkákat végzett. Szakcikkei jelentek meg a Szakipari technikában. Tagja a Tetőszigetelők és Bádogosok Szövetségének. 1983-ban egyetemi doktori címet szerzett, dolgozata a tetők épületfizikájával foglalkozott. 1984 óta igazságügyi szakértő, az Igazságügyi Műszaki Szakértői Intézetben főállású szakértőként, bírósági ügyekben szakipari ügyeket látott el. Főtanácsosi címet kapott, megszerezte az ingatlanforgalmi szakértői jogosultságot is. Jelenleg a Magyar Mérnöki Kamara és az Igazságügyi Szakértői Kamara tagja. 2005-ben nyugdíjba vonult az Intézetből, jelenleg is szakértőként tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Komjáthy Attila István

*1944-ben született Gutatöttösön
Építésmérnöki oklevelének száma: 2880/1967*

Az Ybl Miklós Építőipari Technikum után az évfolyam legfiatalabb tagjaként tanult az Építésmérnöki Karon. Első munkahelyén, az Országos Műemléki Felügyelőség (OMF) Tervezési Osztályán végigjárta a ranglétrát a szerkesztőtől az osztályvezetőig. Ezalatt közel tíz évig óraadóként oktatott a Lakóépülettervezési Tanszéken. Elvégezte a Mesteriskola II. ciklusát, a Marxista-Leninista Esti Egyetem Esztétika Karát, és az ÉVM Továbbképző Központjának vezetőképzőjét. Az OMF-ből 1987-ben mint igazgatóhelyettes lépett ki, és alapította meg barátaival, volt diákjaival a Mérték Építészeti Stúdiót, amely folyamatos fejlődés mellett az ország egyik vezető tervező irodájává vált. Nyugdíjba vonulását követően az irodát részben értékesítette, részben átadta munkatársainak, de jelenleg is dolgozik a szintén általa alapított I+H Ingatlanhasznosító, Építészeti és Mérnökiroda Kft-nél. Nevéhez több jelentős műemléki helyreállítás és építészeti alkotás fűződik (Hollókő, Szalafő, Csaroda, Rudabánya, Budapesten Kapisztrán tér 1., I. kerületi Önkormányzat Városháza, Károlyi Mihály utca 12. ún. Ybl-palota, Váci utca 34., ún. Gozsdu-udvar és Gozsdu Gardens, Bem rakpart 16-19. Corvin téri házak 2-5., Art Hotel). Jelentős munkát végzett az új kereskedelmi központok (Mamut 2, Pécs, Szeged, Miskolc) kialakításában. Több mint húsz publikáció („Hollókői modulor (Rend és harmónia)” című tanulmány), több mint tíz nyertes építészeti pályázat fűződik a nevéhez. 1967 óta tagja a MÉSZ-nek (Diploma díj), a Budapesti Építészet Kamarának, alapító tagja az Építési Vállalkozók Országos Szakszövetségének, amelynek hosszú ideig elnökhelyettese is volt. Feleségével együtt hozták létre az Alapítványt a Honi Művészetért, a Művészképzésért, az Építészeti Kultúra Fejlesztéséért, a Műemlékvédelemért szervezetet, amely többek közt évente adományozza az Ezüst Ácscezuza díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Krasznói András

1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2887/1967

Az építész diploma megszerzése után lengyel felesége révén Varsóban telepedett le. Itt öt éven keresztül a Varsói Városi Tanács Városrendezési Irodáján lakótelepek épületeinek terveit készítette. Magyarországra történt visszatérése után a Fővárosi Tanács BUVATI Városrendezési Irodájának építész tervezőjeként helyezkedett el, ahol hét éven keresztül számos budapesti városrész rendezési tervének, valamint Budapest és az Agglomeráció Általános Rendezési Tervének kidolgozásában vett részt. Közben egy évet a Magyar Urbanisztikai Társaság titkáráként, majd két évet a METESZ Városrendezési Szakosztályának titkáráként tevékenykedett a szakmai közéletben. 1981-től a Budapest VI. kerületi IKV általa létrehozott Építészeti és Városrendezési irodáját vezette. Itt több jelentős budapesti tömbrehabilitációs terv készítésében közreműködő fiatal építészek tervezési munkáját irányította. 1989-ben New Yorkba költözött, ahol egy manhattani építész irodában kapott munkát. Itt több mint 50 új épület, illetve meglévő épület átalakításának, bővítésének, felújításának engedélyezési terveit készítette el. 1999-ben visszatelepedett Magyarországra, hogy megpályázza a Budapest VIII. kerületi főépítési állást. Ennek elnyerése után hat hónapig dolgozott ebben a munkakörben, majd pedig New York Állam tervezői jogosítványának a 2000-ben történt megszerzése miatt újra az USA-ba költözött és megalapította saját new yorki építész tervező irodáját. Az azóta eltelt 16 év alatt New York államban több mint 200 új épület és meglévő épület átalakításának, bővítésének, felújításának engedélyezési terveit készítette el. A 2008-ban történt nyugdíjba vonulása óta a mai napig aktív. Saját tervező irodájában jelenleg szállodákat és szociális otthonokat tervez kínai megrendelőknek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kuminka István

1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2889/1967

A diplomázást követően a nehéz kérdést, hogy „tervezés vagy kivitelezés?”, a pesti lakáskérdés megoldhatatlansága döntötte el. Kiskunhalason lakást kapva a Kiskunhalasi Építőipari Vállalatnál (KUNÉP) helyezkedett el. Kivitelezői karrierjét művezetőként kezdte. Innen gyors tempóban a helyszíni irányítás minden posztját végigjárva 1975-ben a vállalat főmérnöke lett. A kivitelezői tapasztalatok párhuzamosan az elméleti továbbképzésekkel (építőipari gazdasági mérnöki oklevél, 1975) lehetővé tették, hogy maga és beosztottjai előtt minden pozícióban bizonyítsa rátermettségét. A KUNÉP dolgozott Ausztriában, Németországban, Algériában, Irakban és Kuvaitban. Itthoni tevékenysége, egyedi épületei határozzák meg a város mai arculatát, amelyért a település 1988-ban Hild-érmet kapott. Ő maga pedig 20 éves munkásságáért 1987-ben a Munka Érdemrend ezüst fokozatát vehette át. Megalakította az ÉTE helyi csoportját, hogy segítse kollégái fejlődését. A vállalat több dologban is országos első volt a szakmában (előre eladott lakások, kötvénykibocsátással történő finanszírozás, licit útján kialakuló ár). A rendszerváltás idején az állapotok nem kedveztek az építőiparnak. A vállalat kft-vé alakult. Egy új kihívásnak engedve 1992-ben elvállalta a város főépítési pozícióját. Nagy ambícióval látott neki a fejlesztéseknek. Elvégezte az ELTE-n a településfejlesztési szakmérnöki kurzust. Korábban sikeres tudott lenni a szakmájában, azonban a politikusokkal nem tudott együttműködni, három év után kilépett. Azóta csak tervezéssel foglalkozik (családi házak, kisebb ipari és mezőgazdasági létesítmények, középületek). Kivételes szerencsével megvalósította minden építész álmát, pályája két részre bontható: 25 év kivitelezés, 25 év tervezés.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lakatos Ferenc

*1937-ben született Nagyszalontán
Építészmérnöki oklevelének száma: 2892/1967*

Szakmai tevékenységét 1957-ben a Debreceni Tervező Irodában kezdte mint statikus szerkesztő. 1959-től a Hajdú-Bihar Megyei Tanácsi Tervező Iroda alkalmazásában beosztott, az egyetemi tanulmányok utolsó két évétől mint önálló tervező dolgozott. A változatos feladatok miatt többféle épületfunkció tervezésére volt lehetőség (nem szokványos konstrukciók: vb. héjszerkezet, függönyfalak, különleges vízszigetelések). A tervekben túlsúlyban volt az üzemben, illetve egyedileg tervezett előregyártott szerkezetek alkalmazása (Debrecen: Fogtechnikai Vállalat, Svetics gimnázium felújítása és bővítése, Sütőipari Vállalat iroda, konyha, üzem, étterem, öltöző, orvosi rendelő, tehergépjármű szerviz; Hajdúszoboszló: 200 ágyas szociális otthon, étterem, konyhaüzem, mosoda, 16 tantermes gimnázium). 1969-től a megyei lakásépítési program tervezési felelőse lett. Ekkor találkozott az OUTINORD technológiával. Debrecen, Berettyóújfalu, Hajdúböszörmény, Hajdúszoboszló településekre 2500 lakást kellett elhelyezni. A hiányzó rendezési tervek készítésében (DTV) Palotás Lajos várostervező szakmérnök munkatársaként vett részt. Terveik szakipari részletei és épületgépészeti megoldásai igen jó bírálatot kaptak. Az építészeti tervezést megnehezítette a kivitelező esztétikai igénytelensége! 1977-ben megkapta az Építőipar Kiváló dolgozója miniszteri kitüntetést. 1980-tól megvált a tervező irodától, az államigazgatás területén a város tervanyaga mikrofilmes feldolgozási rendszerének és rögzítésének irányítója lett. A nyugdíjkorhatár elérése után vezető tervezői jogosultsággal több tervezési feladatot végzett. Utolsó tervezése Debrecen, Simonyi út 38. (helyi védettségű épület) Szent László kollégium bővítése és felújítása volt, amely 2013 kora őszen fejeződött be.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

László László

*1937-ben született Újpesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2894/1967*

Szakmai pályafutását az ÉM 25. sz. Állami Építőipari Vállalatnál kezdte. A kivitelezői gyakorlat megszerzése után tervező irodában (KIPTERV) segédtervezői, majd irányító tervezői feladatokat látott el. 1968-tól a közigazgatás különböző területein és szintjein vezetői beosztásokban dolgozott. 1983-ig tanácsoknál (Kazincbarcika, Miskolc, Budapest III. kerület) építés-igazgatási osztályvezető volt. 2001-ig pedig az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumban először 1988-ig városrendezési osztályvezető és településfejlesztési főosztályvezető helyettesként dolgozott, majd a jogutód Belügyminisztériumból főosztályvezetőként ment nyugdíjba. 2001 és 2006 között a Magyar Közigazgatási Intézet főigazgatói tanácsadója és kutatásvezető volt. A főállású tevékenységei mellett folyamatosan kiegészítő, illetve másodállású feladatokat is ellátott, korábban építész magántervezőként és igazságügyi szakértőként is tevékenykedett. 2002-től 2010-ig az Építéstudományi Egyesület ügyvezető főtitkára és a Magyar Építőipar folyóirat ügyvezető főszerkesztője volt. 1992-től oktatott az Államigazgatási Főiskolán, a Corvinus Egyetem Közigazgatás-tudományi Karán. Jelenleg a Nemzeti Közszolgálati Egyetem felkért oktatója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lenkei Antal Gábor

*1942-ben született Újpesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2897/1967*

Az Egyetem elvégzése után néhány évet kivitelezőként dolgozott, 1973-tól a Könnyűbeton- és Szigetelőanyagipari Vállalat (KÖSZIG) fejlesztő mérnöke, majd műszaki fejlesztési osztályvezetője volt. Ebben az időszakban kezdődött a korszerű szervetlen szálás hőszigetelő anyagok (kőzet- majd üveggyapot termékek) hazai bevezetése, gyártó bázisuk megteremtése. Részt vett alkalmazástechnikájuk kidolgozásában, kísérleti, referenciabeépítések szervezésében, tervezési, alkalmazástechnikai segédletek, kézi könyvek kidolgozásában. 1985-ben épületszigetelő szakmérnök képesítést szerzett. 1983 és 1985 között a Taurus, 1985 és 1987 között pedig a Taurus-Flexiko Leányvállalat létesítményi főmérnökeként dolgozott, ahol akusztikai (hanggátló, rezgésszigetelő) termékek fejlesztésével, kísérleti beépítések szervezésével, kivitelezésével foglalkozott. 1987-től 1989-ig a Kas Szigeteléstechikai Rt. épületfizikai irodavezetőjeként tevékenykedett. 1989-től szellemi szabadfoglalkozású vállalkozó; épületek utalólagos vízszigetelésének szakértőjeként (igazságügyi szakértőként is) dolgozik. Lakóépületek, templomok, kastélyok felújítását megalapozó nedvesség-diagnosztikai szakvéleményeket készít. Fontosabb munkái: Szegedi Zsinagóga, budapesti Piarista Központ, kecskeméti Piarista Templom és Kollégium, a fehérvárcsurgói Károlyi, a nádasdladányi Nádasdy kastélyok nedvesség-diagnosztikája.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Magyar Péter

az egyetem díszdoktora

*1937-ben született Békéscsabán
Építészmérnöki oklevelének száma: 2898/1967*

Jeles eredménnyel védte meg ESPOO Városközpont és Városháza c. diplomamunkáját, amelynek opponense Virág Csaba volt. 1975 óta külföldön él. Négy évet Afrikában, egyet Hollandiában töltött feleségével, Deák Csillával, 1980-tól az Egyesült Államokban élnek. Az afrikain kívül öt amerikai egyetemen tanított, és Ausztrália kivételével minden földrészen tartott előadást. Pályázati tervei ugyancsak nemzetközi léptékűek, ezeket és más elméleti munkáit 18 könyvben publikálta. Két amerikai egyetemen az építészmérnöki karok igazgatója, egy harmadiknak pedig alapító igazgatója volt összesen 22 évig. Egyikük Amerika majdnem 200 építész egyeteme közül az ötödik rangot kapta igazgatósága alatt. Életcélja volt, hogy az építészet mindhárom ágában, a tervezésben, az oktatásban és a kutatásban egyaránt aktívan alkothasson. 1993-ban a BME Díszdoktora címet kapta Anomáliák és circumstanciális szingularitás c. doktori munkájáért. 2011-ben a MÉSZ és a MÉK A Magyar Építészetért éremmel tüntette ki. 2015-ben a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagjává választották. Alma matere, a Budapesti Műszaki Egyetem a mai napig fontos szerepet tölt be az életében. Tanáraitól, kollégáitól kapott tudását nemzetközi kapcsolatok kiépítésével és erősítésével kívánja meghálálni. Magyarsága – nevén kívül – külhonban sem szenvedett csorbát, bár felesége Celia Gabor írói néven kiadott Heirs c. magyar történelmi regényével ezt a küldetést aktívabban ápolta. Lánya és testvérei családjainak, barátainak látogatásai életének ünnepnapjait jelenti.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mädl Pál

1939-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2902/1967

Az Ybl Miklós Építőipari Technikum elvégzése után beruházóként dolgozott a Fővárosnál beruházói tervezés-előkészítési feladatokkal. A diploma megszerzésekor már mint főmérnök végezte a Főváros XVII. kerületi hivatalában a kerületfejlesztési munkát. Ezt követően a kerületben működő termelőszövetkezetekhez került, ahol a fiatal szövetkezet fejlesztési munkálataiban vett részt főmérnöki beosztásban. Hozzá tartozott az építési részleg irányítása, részt vett az állattartó telepek és az ipari létesítmények tervezésében és a megvalósításában. 1970-től magántervezői tevékenységet végzett Budapesten és vidéken. Számtalan lakóházat tervezett, de tervezett ipari épületeket is. Későbbiekben a munkahelyén a tervezési, építési és kivitelezési munkálatok mellett irányította a szövetkezet teljes ipari vertikumát. E tevékenységét nyugdíjazásáig végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Medgyessy Katalin

1944-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 3006/1967

Az Egyetem elvégzését követően a 43. sz. ÁÉV panellakótelepen végzett kivitelezési gyakorlatot, majd 1968-tól a KÖZTI-ben kezdett dolgozni (Hilton Szálló, Kandó Kálmán Kollégium, Egri Kórház, Dél-pesti Kórház). Eközben elvégezte az Iparművészeti Főiskola Továbbképző Tagozatát, 1972-ben diplomát szerzett, valamint 14 sikeres tervpályázaton (I. II. III. díjak, WIG 74 nemzetközi dicséret, továbbá megvételek) is részt vett részben egyedül, részben tervezői csoportokban. 1972 elejétől az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán (YMÉMF) az Épülettervezési Tanszéken épülettervezést oktatott. Eközben 1972-től 1986-ig óraadóként az Egyetem Középülettervezési, majd Lakóépülettervezési Tanszékén is tanított. 1986-ban a Lakóépületek Tervezésének Doktora lett. A Főiskolán is végzett tervezési tevékenységet (óvodák, iskolák, Gázművek 44 lakásos lakóegyüttese, valamint magántervezőként társasházak, családi házak, hétvégi házak). A Főiskolán jegyzetet, kéziratokat készített, tanulmányokat, cikkeket írt, kiállításokat szervezett. Diákjaival külföldi tanulmányutakon vett részt (Velencei Biennálé öt alkalommal., Berlin Bautech hat alkalommal, London, Párizs, Róma, Toscana, Nápoly, Szicília, Barcelona). 1992-től 2004-ig a Lipcsei Főiskola és az YMÉMF összekötő tanára volt, évente Budapesten workshopokat szervezett külföldi (lipcsei, oldenburgi, stuttgarti, tamperei, barcelonai) tanárok, diákok részvételével. Magyar diákokkal (az Ybl-ről, illetve a BME-ről) részt vett a Lipcsei Főiskola vendégtanáraként Németországban, Norvégiában, Mallorcán és Bretagne-ban workshopokon. Vendégelőadó oktató volt Oldenburgban, Stuttgartban és Lipcsében, és a Lipcsei főiskola két külső tervezési munkájában is részt vett. 21 diplomázó hallgatója nyert diplomadíjat.

Oktatói munkáját két ízben miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mészáros Jenő

1943-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2904/1967

Diplomaterve a Pécsi TV torony volt. Az egyetem elvégzése után a LAKÓTERV-ben dolgozott három évig, ezt követően pedig két évig a BULAK, majd hét évig a KÖZTI tervező osztályain, ahol elsősorban a Fővárosi Vízművek székházának tervezésében vett részt. 1968-ban megnősült, és először Vecsésen élt pszichológus feleségével. Két gyermekük született 1970-ben és 1973-ban. 1978 után a Fővárosi Vízművek Tervezési Osztályára hívták, ahol 22 évet dolgozott. Elsősorban középületeket tervezett. Ezzel párhuzamosan lakóhelyén és környékén készített családi ház terveket magántervezőként. 1979-ben Felsőögdön építettek házat, ahol jelenleg is élnek. 1982 és 1984 között a BME Építésmérnöki Karán szerzett Városépítési és városgazdasági szakmérnöki másoddiplomát. 1996-ban szívinfarktust kapott, amely után leszázalékolták, később nyugdíjba vonult. 2003 és 2006 között három unokája született. Lánya és családja Brüsszelben él, fia és családja pedig velük Felsőögdön.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Müller Mária

1944-ben született Vácott
Építésmérnöki oklevelének száma: 2912/1967

Friss diplomával a Budapesti 1. sz. ÁÉV Várnegyedbeli építésvezetőségén kezdett dolgozni építés-előkészítőként (Virág Csaba, Farkasdy Zoltán). Tervezési ambícióit először gyártervező irodákban próbálhatta ki (MOL benzinkutak, Tungsram). 1973-ban a Pécsi Tervező Vállalat (PÉCSITERV) munkatársa lett. Köves Emil műtermében tagja lett az NDK részére kórházakat tervező csoportnak. 1975-ben három hónapig Düsseldorfban tanulmányozta tervezőként a nyugat-német kórháztervező és –építő gyakorlatot, amely akkor ontotta magából a terveket. A PÉCSITERV építészei kelet-német kórházakat terveztek. Ő munkájával elnyerte a német partner bizalmát, és egy másfél éves folyamatos tervezői-művezetői feladat elvégzése után dicsérő oklevéllel tüntették ki a létesítmény átadásakor. 1978-tól vezető tervezőként dolgozott új épületeken (Bonyhád, Komló, Pécs) és átalakításokon, felújításokon. 1987-től elvállalta a Pécsi IKV tervező csoportjának vezetését, amely szép feladatokat ígért (férje, Dávid György irányításával műemléki leltárokat is készített). 1992-ben megszűntek Pécsen az állami tervező vállalatok. Mivel korábban is oktatott a Pollack Mihály Műszaki Főiskolán, ekkor elfogadta a főiskolai adjunktusi állást Bachman Zoltántól. A tervezést is folytatta családi vállalkozásukban, az Architektonika Kft-ben, ahol a mai napig is dolgozik. 2010 Pécs Európa Kulturális Fővárosa beruházásai lehetővé tették, hogy az 1988 óta dédelgetett álma valóra váljék (a műemlék Zsolnay Mauzóleum általa készített rekonstrukciós terve). A Zsolnay Negyed 2013-ban ICOMOS díjat kapott. Munkáját ezen kívül ÉTE érdeméremmel és Pollack emlékéremmel ismerték el. Kamarai tag, a mai napig aktív tagja az országos másodfokú Etikai Bizottságnak. Pályája alatt megszerezte a műemléki épületkutatás és értékek dokumentálása szakterületen a szakértői jogosultságot.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Balázs

*1944-ben született Budafokon
Építésmérnöki oklevelének száma: 2914/1967*

Diploma után kivitelezőként kezdte a szakma elsajátítását mint építésvezető egy vidéki KTSZ-ben. Később műszaki ellenőr, majd tervező lett. Ekkor találkozott a hagyományos sárfalas („fecskefalas”) építési móddal, amelyet megőrizendőnek, továbbfejlesztendőnek tartott. Ennek szellemében tervezte és építette meg elsőnek saját családi házát Pomázon 1973 és 1976 között, amelyet a mai napig is meglelégedéssel használ a családjával. (1985-ben elnyerte vele az Év Lakóháza Országos I. díját, bár már 10 éve benne laktak.) Később az Év Lakóháza pályázaton megyei I. díjat nyert munkájával, illetve az év Présháza pályázaton Országos III. helyet. Saját vállalkozásaiban dolgozik 1980 óta tervezőként (Herendi Porcelángyár, Budapest II. ker. Óbuda-Újlak rekonstrukciója, Pomáz város megbízásából óvodák, iskolák, tűzoltóság, családi házak). Eddig 35 földfallal építendő létesítményt tervezett, ebből 20 családi ház meg is épült. Összességében kb. 400 családi ház terveit készítette el. Az 1985. Év Lakóháza díj után több kiállításon vett részt (Építészeti Világkiállítás, Brighton 1987, Magyar Építészeti Kiállítás, Wien 1987., Velencei Építészeti Biennálé, 1991., Magyar organikus építészet). Háza megjelent a Prof. Ing. Gernot Minke; Bauen mit Lehm 6. kötetében 1988-ban, és fogadták a Vályogkonferencia a fejlődő országoknak c. ENSZ Habitat 36 fős delegációját helyszíni bemutatóval. Publikációi jelentek meg a Szép Házak, a Családi ház, a Lakáskultúra c. újságokban, továbbá a Gödöllői Agrártudományi Egyetemmel együttműködésben. Az organikus építészet híve, ezért munkálkodik az ökológikus építés terjesztésén. Hisz az ősi hagyományokon nyugvó magyar vályogépítészet létjogosultságában és a haladó technikai vívmányokkal való ötvözésében.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Erzsébet

*1944-ben született Nagysurányban
Építésmérnöki oklevelének száma: 2915/1967*

1967 szeptemberétől 1969 februárjáig a Lakásépítő KTSz előkészítő csoportjában dolgozott, 9 és 12 lakásos társasházak kivitelezésével foglalkoztak. Utána a különböző néven (MEZŐTI, AGROTERV, AGROBER, ÉGTI) átszervezett ugyanazon vállalatnál tervezett 1992-ig. Mezőgazdasági (tehenészeti, sertéstelepek, fejőházak, magtárak, takarmánykeverők, szociális, iroda) épületek; Algériába baromfi telepek, továbbá élelmiszer- és ipari jellegű épületek (sörgyárok, vágóhidak, növényolajipar), telepek tervezésével foglalkozott építésként és generáltervezőként. 1992-től az ÉLITI'92 Mérnökiroda Kft-nél szakorvosi rendelők (Bp. XIII. ker. Szegedi út) rekonstrukciójának tervezője volt; generáltervezőként a Bp. IX. kerületi tömb-rehabilitáción dolgozott (Balázs Béla u.- Tűzoltó u.); továbbá bölcsődék, óvodák, háziorvosi rendelők (Budapest IX. és XIII. kerületeiben), művelődési házak (CSILI, Kispesti Művelődési Otthon) felújítását, az Országos Mentőszolgálat Központi Irányító Csoportjának kialakítását, valamint a LAVET Állatgyógyászati üzem bővítését irányította, illetve irányítja a mai napig is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nemestóthy Éva

*1943-ban született Szombathelyen
Építészmérnöki oklevelének száma: 2917/1967*

A diploma megszerzése után a Veszprémi Tanácsai Tervező Irodában, majd a BUVÁTI-ban dolgozott statikus tervezőként. Közben 1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán vasbetonépítő szakmérnöki végzettséget szerzett, kitüntetéses eredménnyel. 1975-től 1998-ig, nyugdíjba vonulásáig a Budapesti Műszaki Egyetem Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékén dolgozott tanársegédként, majd adjunktusként. A tanszék tárgyait magyar, majd a külföldi hallgatók felvétele után angol nyelven is oktatta. Bekapcsolódott a tanszék tervezési, szakértői és kutatási munkáiba. Kutatási eredményeinek felhasználásával 1983-ban egyetemi műszaki doktori címet szerzett. Ebben az évben Kiváló Munkáért minisztériumi kitüntetést is kapott. Tagja volt a Mérnöki Kamarának, az ÉTE Tartószerkezeti Szakosztályának és titkár volt az ICOMOS Magyar Tagozata Tartószerkezeti Szakosztályában. Nyugdíjasként 2008-ig magántervezéssel és szakértéssel foglalkozott, majd egészségi állapotának megromlása miatt elköltözött Veszprémbe, az Életöröm Idősek Otthonába.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Eszter (Horváth Györgyné)

*1944-ben született Cegléden
Építészmérnöki oklevelének száma: 2918/1967*

A diploma megszerzése után 1967. szeptember 1-jén kezdett dolgozni a Budapest XII. kerületi Tanács Építészeti Osztályán építési előadóként. Egy év múlva a Pest Megyei Tanács Tervező Irodájában alkalmazták tervezőként. 1968. december 9-től a Veszprém Megyei Tanácsai Tervező Irodában helyezkedett el és építészmérnöki tervezői munkát végzett 2003 novemberéig ugyanebben az irodában (bár annak neve és státusza többször megváltozott: Győri Tervező Vállalat Veszprémi Irodája, Veszprémi Tervező Vállalat, Pannonterv). Főleg lakóépületeket, de köz- és néhány ipari épületet is tervezett, valamint műemléki épületek felújításán dolgozott. Helyi és regionális pályázatokon vett részt - többnyire - eredményesen. 1984-1985. években a BME Építészmérnöki Karának Műemlékvédelmi szakmérnöki oktatásában képezte magát tovább, amelyről 1988-ban oklevelet kapott. 1987 óta van vezető tervezői jogosultsága. 2001-től 2007-ig - félállásban - a Közép-dunántúli Főépítész Iroda előadója volt. 2007-től 2012-ig nyugdíjas magántervezőként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Orbán János

*1944-ben született Kaposváron
Építésmérnöki oklevelének száma: 2923/1967*

A diploma megszerzését követően, mivel a Beton- és Vasbeton Ipari Művek ösztöndíjasa volt, annak pécsi gyárába került. Itt a hirdi és komlói üzemek rekonstrukciós tervezését és a kivitelezés irányítását kapta feladatul. Részt vett a BME Előregyártási Szakmérnök képzésén. 1967-ben megnősült. Két gyermeke született. 1973-tól a dombóvári költségvetési üzem főmérnökeként a Gunaras Fürdő és Gyógyfürdő tervezése és házilagos kivitelezése volt a feladata, és a város javára társadalmi munkában több óvodát, vállalati üdülőket, tanuszodát, magántervezőként pedig társasházakat, lakóházakat tervezett. 1983-tól a MÁV Dombóvári Építési Főnökségén főépítésvezető volt. Több vasúti üzemi épületet tervezett és kivitelezett, de leginkább felújított, karbantartott. 1993-ban az akkor megalakuló MÁV Épület-karbantartási Főnökség főmérnökének nevezték ki. 1997-ben a MÁV Ingatlankezelő Kft. főmérnöke lett. Ez az időszak szakmai pályafutásának legtermékenyebb szakasza volt. A dombóvári Apáczai Csere János középiskola bővítése és rekonstrukciója, valamint a kórházi kápolna tervezése és kivitelezése a főbb művei. 2000-től másodállásban felvállalta Dombóvár város főépítési teendőinek ellátását. Elvégezte a BME Faciliti Management képzését. Napi feladatain túl a MÁV Pécsi Igazgatóság dél-dunántúli nagy állomásainak rekonstrukciós tervezésével foglalkozott. 2003-tól nyugdíjazásáig (2006-ig) a Pécsi MÁV Igazgatóság Építésfelügyeleti Osztály vezetője. Jelenleg egy fiatal tervező csapat vezető tervezőjeként, de főleg építészeti szakértőként tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pál Gábor

*1942-ben született Dombóváron
Építésmérnöki oklevelének száma: 2929/1967*

A diploma megszerzése után a Komárom-Esztergom Megyei Építőipari Vállalatnál helyezkedett el kezdetben technikusként, majd műszaki igazgatóhelyettesként is dolgozott. Néhány évet főüzemvezetőként töltött a vállalat betonelemeket gyártó üzemében. Az Oroszlányi Városi Tanács Építési Osztályát 1985-től 1989-ig vezette. Az ő nevéhez fűződik a majki Kamalduli szerzetesrend épületegyüttesének felújítása. A Novitas Kft. főépítésvezetőjeként a Magyarországra települő SPAR áruházlánc első 27 üzletének a tervezési és kivitelezési munkálatait ő irányította. Saját vállalkozását 1998-ban indította el. Az azóta eltelt időben több lakóház mellett üzem- és irodaépületek tervezését és kivitelezését is végezte (Hungaromill Rt. irodaépülete, Concerto Zeneiskola, Sorona Bt. díszdoboz gyártó üzeme). Az ő tervei alapján épült meg Tatán, a Mindszenty téren egy 32 lakásos lakópark. Külön kihívást jelentett számára, ha műemléképület felújítási munkákat kellett végeznie. Ilyen volt a tatai Öreg Kalló-Malom, ma Tóvárosi Fogadó, átalakítási munkáira vonatkozó tanulmányterv elkészítése, vagy a szintén tatai Stranzky ház felújítása.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Ferenc

*1943-ban született Csanyteleken
Építésmérnöki oklevelének száma: 2924/1967*

A diploma megszerzése után mint a DÉLÉP Vállalat társadalmi ösztöndíjasa, mélyépítő üzemvezető-helyettesként dolgozott, majd megbízták az akkor bevezetés előtt álló paneles építési technológia szegedi üzemének vezetésével. Később tervezőként folytatta ugyanott a munkát. Miután ezek a feladatok már nem jelentett kihívást a számára, 1974-ben a mezőgazdaság intenzív fejlesztésének kezdetén elvállalta az akkor alakult AGROBER magasépítési részlegének vezetését, amelyet öt évig végzett, és ahol gyakorló tervezői feladatokat is végzett. 1976-ban megválasztották a Csongrád Megyei Bíróság igazságügyi szakértőjévé, ezt a munkát azóta is végzi. 1979-től 1987-ig CSOMIÉP Műszaki Tervező Osztályát vezette, ott tervezőként is dolgozva (Borsodi Vegyi Kombinát, Székesfehérvári Könnyűfémű, Rákospalotai Növényolaj és Kozmetikai Gyár, Tiszai Vegyi Kombinát). Eddigi tervezési munkái során szinte minden funkciójú épületet tervezett (lakó- és üzletházak, ipari és mezőgazdasági épületek, iskolák, kórház, repülőgép-hangár, az egyik arab ország legnagyobb üzletközpontja). Két évig a Szegedi Tervező Szövetkezetnél dolgozott vezető tervezőként (főleg DÉLGÁZ telepek tervezése és rekonstrukciós munkái). 1989-ben a TERVSZÖV leépítését nem várta meg, előbb a MICROTÉR, majd a TRAVERZ kisvállalkozások tervező és kivitelező részlegeit vezette. 1996-ban egy évig tanított régi középiskolájában, a Szegedi Vedres István Építőipari Technikumban is. 1998 után egyéni vállalkozóként társasházak tervezésével és építésvezetésével foglalkozott (Szegeden kb. 40 társasház). 2003-ban nyugdíjba vonult, de a korábbi tevékenységét tovább folytatta. Sajnos a beruházások folyamatosan csökkentek, 2006 után szinte teljesen leálltak. Jelenleg tagja a Csongrád Megyei Építész Kamarának és az Igazságügyi Kamarának. de tervezési munkája két éve volt utoljára.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pásztai Károly

*1942-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2931/1967*

Diplomája megvédését követően a Veszprém Megyei Állami Építőipari Vállalatnál mint gyakorló mérnök kezdett dolgozni. Három évvel később az akkor alakuló Házgyári Beruházási Osztályon a tervezett házgyár előkészítésében és lebonyolításában működött közre. 1974-ben a próbaüzem megkezdésekor nevezték ki házgyár vezetőjének. Ezt követően a paneles termékfejlesztő irodán folytatta a munkát 1976-ig, amikor Budapestre költöztek, és az Általános Épülettervező Vállalat I. Magasépítési Irodáján lett vezető tervező (főleg paneles épületek tervezése és fejlesztési munkái). 1992-ben a Kárpátinvest Rt-hez került (MKB V. ker. Sas utcai irodaépület műemléki felújítása, generáltervezői, helyszíni művezetése; KALOT szervezet részére egyházi iskolák felújítása). 1994-ben a Belváros-Lipótváros Vagyonkezelő Rt. Tervezési Osztályán folytatta a munkát, pár hónappal később már mint építész csoportvezető, ahol műemlék épületek felújításának terveit készítették (Klotild-palota). Az irodát átszervezés miatt felszámolták, így munkahelye 1996 márciusában megszűnt. Ettől az időtől kezdve magántervezői munkát végzett közel két évig. Ekkor a Budapest I. kerületi Házgondnoksági Kft-nél folytatta tevékenységét felújítási főmérnökként. A kerületi önkormányzati tulajdonában lévő épületek felújítási munkáinak lebonyolítását végezte a terveztetéstől a közbeszerzési eljárás lefolytatásán keresztül a kivitelezés befejezéséig. Hasonló munkaköre volt 2004-től, a Budapest I. kerület Budavári Önkormányzat Beruházási és Városüzemeltetési Irodáján, ahol nyugdíjazásáig, 2011 december végéig dolgozott. Jelenleg magántervezői munkát végez. Építész vezető tervezői és műszaki ellenőri jogosultsággal rendelkezik. A Budapesti Építész Kamara tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pécsvárady Katalin (Gózon Imréné)

*1944-ben született Szenden
Építészmérnöki oklevelének száma: 2936/1967*

A diploma megszerzése után férje szülővárosába, Veszprémbe került, az akkor alakult MEZŐBER-be tervező gyakornokként. Az ott szerzett gyakorlattal tervezőként, majd irányító tervezőként dolgozott. Ezután az akkor szervezett megyei Beruházási Vállalat tervező csoportjának irányító tervezője, majd tervezési osztályvezetője lett. Változatos feladatokat kapott, sokféle épületet tervezett, amelyek nagyrészt megvalósultak. Felépült házai között bölcsőde, óvoda, iskola, irodaház, cukrászda, szálloda, orvosi rendelő, faluház, imaházak, ravatalozók, gyógyszertárak, lakóházak, ipari létesítmények szerepelnek. Ugyanott a beruházói munkakört is megtapasztalta, területfelelősként tevékenykedett, megszerezte az ehhez előírt felsőfokú tervberuházói oklevelet is. Néhány év beruházói tevékenység után visszatért a tervezéshez az AGROTERV-nél vezető tervezői beosztásban. Munkatársaival részt vett egy országos tervpályázaton, ahol baromfitelep tervével „ezüstérmesek” lettek, az első díjat nem adták ki. Egy ötletpályázatra készítette el a dunaszerdahelyi vásárcsarnok tervét. Az AGROTERV-es évei alatt ipari és mezőgazdasági épületeken kívül irodaházakat, üzleteket, közösségi, egészségügyi épületeket tervezett. Megvalósult épületei sorában szerepel a veszprémi „kék” iskola, a Hotel Villa Medici Veszprémbe, a faluház Küngösön, a szentkirályszabadjai ravatalozó vagy a veszprémi nyugdíjigazgatóság épülete. Szakmai tevékenysége mellett nagyon fontos Pécsvárady Katalin számára a családja. Férje aranydiplomás építészmérnök. Két fia és hat unokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Perczel Anna

*1942-ben született Párizsban
Építészmérnöki oklevelének száma: 2933/1967*

Első munkahelyén, a BUVÁTI-ban (1967–86), Vadász György műtermében a legfontosabb önálló munkája a Gellért Hullámfürdő rehabilitációja volt. Közben négy évig építész kooperánsként Algériában és Mozambikban dolgozott. 1984 és 1990 között a Duna kör aktív tagja volt. Talán ezek az évek is hozzájárultak ahhoz, hogy amikor 1987-ben a VÁTI Kutatási és Műemléki Irodáján történelmi városrészek terveinek elkészítésével bízták meg (Középső-Józsefváros, Kőbánya-Ligetlekek, Óhegy), az épített és természeti környezetre mint pótolhatatlan értékre, védendő örökségre tekintsen. Azért, hogy érthetővé tegye, miért fontos a megújulás során a rombolás helyett a történelmi városrész sajátos világának megőrzése, a szokásosnál mélyebben foglalkozott a negyed múltjával, kulturális és természeti értékeivel. 1990 és 1994 között, fővárosi képviselőisége idején ugyanez az egyre erősödő meggyőződés vezérelte. Ilyen szellemben készült középső-józsefvárosi tervét 2000-ben kiállították a „Kevesebb esztétikát, több etikát” mottójú Velencei Biennálén. A régi pesti zsidónegyed sorsa és jövője az 1990-es évek óta foglalkoztatta. Első, Soros ösztöndíj segítségével készült tanulmánya a negyed lakóházairól 1998-ra készült el, amelyet 2002-ben a Magyar Építőművészet közölt. A főváros megbízásából ezt későbbi tanulmányok követték. Alapító tagja, 2010 óta elnöke a 2004-ben a zsidó negyed megmentésére alakult ÓVÁS! Egyesületnek. 2007-ben jelent meg „Védetlen örökség /Unprotected heritage” című kétnyelvű könyve (Városház kiadó, Lábass Endre fotói). Részt vett az „Ami látható, és ami láthatatlan” címen az Erzsébetváros zsidó örökségéről szóló kötet elkészítésében. Jelenleg a „Zsidó hozzájárulás a főváros arculatának kialakításában, 1840-1944” című kutatáson dolgozik.

2009-ben „Magyar zsidó kultúráért” díjat, 2010-ben Scheiber Sándor-díjat, 2014-ben Podmaniczky-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Péterhídy Olga

*1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2937/1967*

A diploma kézhezvétele után 1973-ig a Beton- és Vasbetonipari Műveknél (BVM), amelynek társadalmi ösztöndíjasa volt, kezdett dolgozni, először a Budapesti Épületelemgyárban az előregyártásban, majd a BVM központjában mint kutató mérnök. 1973-ban ment át a nagyon vágyott tervezési területre, a BUVÁTI-ba, ahol 1986-ig tevékenykedett. A különböző tervezési feladatok (beépítési terv, ravatalozó, irodaház, lakóházak felújításai) között több lakóépület-együttes tervezési munkáiban vett részt, a legnagyobb épület, amelyet M. Jutas Ágnessel együtt terveztek, és amelynél ő végezte a tervezői művezetést is, a Hídfő utca – Tavasz utca sarkán álló 7 emeletes, 7 szekciós alagútzsalus lakóépület (alsó szintjein irodákkal) volt. Utolsó, még BUVÁTI-beli munkája az akkori ELTE épület és Egyetemi Színpad (az Erzsébet-híd pesti hídfőjénél) felújításának tervezése volt. Kollégáival együtt több tervezési pályázaton nyertek díjat. Tekintettel az igen alacsony tervezői fizetésre és arra, hogy sok terv maradt a fiókban, anyagi okok miatt 1986-ban váltott. 1986-ban angol középfokú, 1988-ban német felsőfokú nyelvvizsgát szerzett. Négy évig az Építésügyi Tájékoztatási Központban dolgozott (építőipari műszaki adatbázisok, külföldi adatbázisokkal kapcsolat, pl. ICONDA). Ott jól tudta használni a nyelvtudást, megismerkedhetett a legújabb szakirodalommal és kezdett „barátkozni” a számítógéppel. Közben elvégezte a FÜTI-OMEGA ingatlanközvetítői és értékbecslői tanfolyamait, és ismét pályát módosítva a továbbiakban ezen a területen folytatta a munkát (Ybl Bank, Investunion Rt., ÁVÜ Belvárosi Irodaház Kft., OTP Ingatlan Rt.). Végleges nyugdíjba vonulása előtti utolsó munkahelye a Kereskedelmi és Hitelbank Rt. volt, ahol főosztályvezetőként felelt a bank ingatlan-portfoliójáért és a hitelezés alapjául szolgáló értékbecslések felügyeletéért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pogány Jolán (Dr. Váli Istvánné)

*1944-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 3012/1967*

Egy munkahelye volt az egyetem elvégzésétől a nyugdíjazásáig, az Országos Műemléki Felügyelőség. (Az intézmény neve ezalatt az idő alatt többször változott.) Kezdként a Kivitelezési Osztályon dolgozott, majd az Igazgatói Titkárságon kapott beosztást. Azután a Tervtár vezetője lett nyugdíjazásáig. Egyik fontos esemény volt ezalatt az idő alatt a Magyar Tudományos Akadémia Székháza lappangó 1861-es pályázati terveinek felfedezése és méltatlan körülmények közül való kimentése. Hivatali munkája mellett 24 könyvet illusztrált, „A szép emberi környezet”-hez készített rajzaiért bronzérmet kapott a Lipcsei Könyvversenyen. 14 könyv műszaki szerkesztője volt, és egy könyvet írt: „Az örökség hagyományozása, Könyöki József műemlékfelmérései” címmel. Kiállításokat rendezett pl.: Pozsonyban. Cikkei szaklapokban és napilapban jelentek meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pongrácz Gábor

*1944-ben született Újvidéken
Építésmérnöki oklevelének száma: 2939/1967*

Diplomázása után hároméves továbbképzésen képezte tovább magát a Magyar Iparművészeti Főiskola építész szakán. A Középülettervező Vállalat 3. Irodájában a Budavári Nemzeti Könyvtár részlettervezésében vett részt, majd a Budapest Sportcsarnok terveit készítette Kiss István mellett. Később dolgozott a Kőfaragó Vállalat tervező csoportjában az Országház homlokzati felújításán, és a Budaörsi MEZÉPSZER Vállalat tervező csoportja vezetőjeként üzemi csarnokok, lakóházak tervezését irányította. A COOPINVEST-nél, majd a Tónus Tervező Kisszövetkezetnél lakóház-együttest tervezett a Bp. Kaszásdűlői lakótelepre, ez azonban nem valósult meg, viszont a Dobogókőre, a Közúti Felügyelőség részére tervezett sorházas üdülőegyüttes felépült. Magántervezőként számos társas- és családi házat épített Budapest XI., és XIV kerületeiben, Budaörsön és Dunaharaszttiban. A Budapesti Építész Kamarának kezdetektől tagja, 1987-ben vezető tervezői jogosultságot szerzett. Az IPARTERV-nél eltöltött 16 év alatt tervezésében megvalósult épületek: Iparterv székház (Váci u-Türr István u. sarok) tetőtér beépítése lakásként; Bp. Árkád üzletközpont kiviteli tervei; Hévízi szálloda, Tapolcai Gyógy szálló, Zalaszentgróti Gyógyfürdő kiviteli tervei; Paksi Atomerőműben jelentkező felújítási igények tervezése - főépület tetőszigetelése, homlokzati felújítása, primerkörü belső korróziós hibák javításai, az Erőmű területén Radiográfiai labor - új épület-tervezése, művezetése, Bataapátiban radioaktív hulladékkezelő technológiai épület kiviteli tervei, az Erőmű területén két irodaház bővítése emelet-ráépítéssel kiviteli tervei. 2013-tól nyugdíjas, 2016-tól a Budapesti Építész Kamara tiszteletbeli tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Poroszlai Csaba

*1943-ban született Rahón
Építésmérnöki oklevelének száma: 2940/1967*

Első munkahelye a Posta Épületkarbantartó Üzem volt, ahol beosztott mérnökként dolgozott, majd a Fővárosi Kertészeti Vállalatnál tervező mérnökként folytatta. 1972-ben emigrált a Német Szövetségi Köztársaságba. A Stuttgart melletti Rommelshausenbe került egy Magyarországról kitelepített sváb építési vállalkozóhoz. Eleinte műszaki rajzoló feladatokat kapott, később önállóan társasházakat tervezett. 1977-ben elvállalt egy iráni kiküldetést: Ahwazban, a dél-iráni olajközpontban építésvezetőként egymástól több száz kilométerre lévő elektromos alállomások kivitelezését ellenőrizte. 1978 végén, a teljes felfordulásban, mindent hátrahagyva otthagyták az országot. 1979-ben a régi Stuttgart melletti cége líbiai munkát ajánlott fel. Egy jövődöbeli sivatagi város teljes elektromos hálózatát építették ki az irányítása alatt. 1980-ban átköltözött Münchenbe. Egy ottani építőipari cég elküldte ismét Líbiába, ahol egy katonai bunkerrendszer építésének ellenőrzésével bízták meg. Ez a project közvetlenül Kadhafi alá tartozott. 1988-tól a müncheni Doblínger beruházó cégnél dolgozott a külföldi részlegben magyarországi projectvezetőként, amely a bürokratikus nehézségek miatt 1991-ben kivonult Magyarországról. 1992-93-ban a Höffner és Partner tanácsadó vállalatnál volt magyar szakértő. Kivonulásuk oka ugyanaz volt, mint az előzőnek. 1993 és 1997 között az OBI cég magyarországi terjeszkedését vezette. Projectvezetőként hét áruházat épített föl a telekvásárlástól a kulcsrakész állapotig. Ezután egy stuttgarti cég budapesti luxusház-építési programjában vett részt mint kirendeltség-vezető és cégrész tulajdonos. Kivonulásuk után az Infopark „A” épületének kivitelezését vállalta el 2001-ben egy német-magyar konzorcium keretében. Utolsó munkája 2003 és 2005 között a Lehel úti 300 lakásos izraeli befektetésű lakópark volt. Ezek után nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Puja Klára

*1944-ben született Battonyán
Építésmérnöki oklevelének száma: 2941/1967*

Az UVATERV-ben kezdett dolgozni. 1969-től tudományos munkatársként a BME Építésmérnöki Karának Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékének lett a munkatársa, majd 1972-től oktatóként folytatta a munkát ugyanitt tanársegédi, 1976-tól adjunktusi beosztásban. 2009, nyugdíjazása után is mint megbízott előadó és óraadó vett részt a tanszéki munkában. Főprofilja az oktatás volt, de rendszeresen részt vett a tanszéki tervezési munkákban is: 1975-ben a Vasipari Kutató Intézet átépítéséhez készült programterv, 1967-ben Battonyán könyvtár épült, 1980-ban szintén Battonyára elkészült a Művelődési Központ és Zeneiskola programterve, 1981-ben Budapest Amerikai útra 90 lakásos lakótelep terve, 1984-ben az ózdi OKÜ igazgatási épületének felújítása és belsőépítészeti kialakítása készült el, 1998-ban Fővárosi Gázművek Albertfalvai Telepére egy gázfogadó épület kiviteli terve, később családi házak tervei, 2000-ben pedig a West End City Center egyik számítástechnikai szaküzletének a belsőépítészeti kialakítása készült el. A Tanszék által írt, szerkesztett segédletek és könyvek megírásában is tevékenyen vett részt (Ipari üzemek tervezési adatai című segédlet 1973, 1980; Munkahelyek építésze 2000). 1984-ben a BME Építésmérnöki Kar szakmérnöki képzésének keretében műemlékvédelmi szakmérnöki oklevelet kapott. Műszaki doktori minősítését 1987-ben kapta meg a BME Építésmérnöki Karán. Jelenleg a Pest Megyei Építész Kamara tagja vezető tervezői jogosultsággal (1987), valamint építész és műemlékvédelmi szakértői jogosultsággal (2000) rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rozgonyi Miklós

*1933-ban született Pécsen
Építésmérnöki oklevelének száma: 1260/1958*

Mivel apja Kassán nőtt fel, 1939-ben oda költöztek, amikor ez lehetővé vált. Így elemi iskoláit Kassán végezte. Az érettségit Pécsen tette le. Műegyetemi diplomáját 1958-ban kapta meg. Még tanulmányai befejezése előtt 1957-ben kezdett el a Lakóépülettervező Vállalatnál statikus segédtervezőként dolgozni. Mintegy öt éven keresztül különféle lakó- és ipari épületek statikai tervezésében vett részt, legutóbb az IPARTERV kötelékében, ahonnan 1962-ben az Építésmérnöki Kar Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékére került. 1993-ban innen ment nyugdíjba. A tanszék szinte valamennyi tárgyának oktatásában részt vett. A Szilárdságtan tárgy gyakorlatainak javításához számítógépes javító programjáért rektori elismerésben részesült. A Rúdszerkezet tárgy évfolyamfelelőse volt hosszú ideig. Előadója is volt a nappali, az esti és a levelező tagozaton is, amikor szükség volt rá. 1976-ban a bécsi Műszaki Egyetem Statika Tanszékén (Technische Universität, Lehrstuhl für Statik), majd 1979-ben Moszkvában az Építészeti Műszaki Főiskola Szilárdságtani tanszékén (МАРХИ, Кафедра Сопротивления Материалов) fél-féléves munka-tanulmányúton volt. A számítógépes gyakorlatjavítás programjait fejlesztette ott. A tárgyak tanulása során sok számítást kell a hallgatóknak elkészíteniük. Ezek alapos ellenőrzése bonyolult tanári feladat. Ehhez adott segítséget az általa kifejlesztett programrendszer. Nyugdíjba menetele után is folytatta statikus tervezői munkáját szellemi szabadfoglalkozás keretében. Sok épület statikai tervezését, statikai szakértését készítette. Ezen kívül számítógépes programcsomagot is összeállított a Nógrád Megyei ÁNTSZ részére kisgyermekek kötelező oltási adatainak nyilvántartására. E rövid összefoglalóban nem lehet minden részletre kitérni. Fő munkaterületének az egyetemi oktatást tekintette. Az egyetemi munka súlyponti része ez.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rubik Ernő

**Kossuth- és Prima Primiissima díjas, A Nemzet Művésze,
az egyetem díszdoktora**

*1944-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2944/1967*

A Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban érettségizett. A diploma megszerzése után a Magyar Iparművészeti Főiskola (MIF) Építész Szakán szobrászatot és belsőépítészetet tanult. Első munkahelyén, a KÖZTI-ben tervezőként dolgozott, majd volt egyetemünk Rajzi Tanszékének óraadója is. 1971-ben a MIF oktatója lett először tanársegédként, majd adjunktusként, később docensként. 1982-ben főszerkesztője lett az ...ÉS JÁTÉK magazinnak. 1983-ban megalapította a Rubik Studio Kiszövetkezetet, amelyben bútorokat és játékokat tervezett, és amelynek elnöke volt. Közben a MIF Továbbképző Intézet igazgatójaként is tevékenykedett (1984-86). 1990 óta a Rubik Studio Kft. igazgatója. Ezzel párhuzamosan több vállalkozás tevékenységében is aktívan részt vesz (A&D Studio zRt., igazgató (1990-98), Androsoft Corp., elnök (1996-99), Trocadero Kft., igazgató (1998-), Rubik Exhibition Kft., igazgató (2009-), AIT-Rubik Workshop (2011-)). Tervezési munkái: néhány családiház, játékok, játék-szabadalmak.

Pályája során számtalan díjban és kitüntetésben részesült: HUNGEXPO díj (1978), Toy of the Year; NSZK, Anglia, Fraciao. USA (1980), Finno., Svédo., Olaszo. (1981), Anglia (1982), a Museum of Modern Art, NY. (MOMA) felvette a kockát a design gyűjteménybe (1982), Munka Érdemrend Arany fokozat (1982), Állami Díj (1983), Gábor Dénes-díj (1995), Jedlik Ányos-díj (1996), Doctor honoris causa, BME (1996), Doctor honoris causa, MIF (1997), A Magyarország Hírnevéért Díj (1997), Kossuth-díj (2007), Moholy-Nagy-díj (2008), EU Ambassador-Year of Creativity and Innovation 2009, Magyar Örökség Díj (2009), Magyar Köztársasági Érdemrend (2009), Prima Primiissima díj, (Tudomány) (2010), Genius Award from Liberty Science Center, USA (2012), Hazám díj (2012), Budapest Díszpolgára (2014), Szent István-díj (2014), A Nemzet Művésze (2014).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Salát Géza

*1944-ben született Békéscsabán
Építészmérnöki oklevelének száma: 2947/1967*

„50 év alatt voltam kutató, szerkezettervező és szakértő, beosztott és vezető, a korai számítástechnikai alkalmazás élharcosa, de leginkább tanár. Fontosabb munkahelyeim voltak: BME Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszék, Pollack Mihály Műszaki Főiskola, Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézet, Budapesti Lakásépítő Vállalat, saját vállalkozások. Építészhallgatók generációit tanítottam a Műegyetemen, néhány évig a pécsi főiskolán. Diákjaim rácsodálkoztak, hogy érdekes, érthető és fontos a tartószerkezetek működését megismerni. Különös öröömre voltak azok az érdeklődő és tehetséges diákok, akiket már csak biztatásommal segíthettem, mert inkább én tanultam tőlük.”

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sándor György

*1943-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 3017/1967*

Diplomamunkáját a Városépítészeti Tanszéken készítette, amely egy miskolci beépítési és szabályozási terv volt. Első munkahelye a Veszprém Megyei Tanács volt, majd mintegy 14 éven keresztül a közigazgatásban városi majd járási tanácsnál dolgozott. Város- és községfejlesztési feladatokat végzett beleértve műemlékvédelmi és város-rekonstrukciós munkákat is. Alkalma volt foglalkozni fent említett témakörökben a Balaton északi partjának jelentős részével is. Mintegy nyolc évig vállalkozói tevékenységet folytatott. 1991-től 2004-ig (a többször átszervezett) Veszprémi Közülemi Szolgáltató Rt. vezérigazgatójaként városüzemeltetéssel foglalkozott beleértve a távfűtést, a hulladékgazdálkodást és a parkfenntartást. 2004-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schildmayer Ferenc

*1931-ben született Sárváron
Építésmérnöki oklevelének száma: 2016/1961*

Általában „egyetemi tanulmányait befejezte” záradék következik az indexben, majd a diploma megszerzése a feladat. Végül zsebben a friss oklevéllel indul az álláskeresés, ami nem egy esetben egész szakmai életére szóló módon befolyásolja a hallgatót. Tanulmányaimat 1947-ben a Felső Építőipari Iskolában kezdtem, 1951-ben számos „átkeresztelés” után befejeztem. Első munkahelyem az ÉVM VI. (győri) Tervező Vállat Veszprémi Irodája volt. Tényleges katonai szolgálatom teljesítése után Budapesten a Kereskedelmi Tervező Vállalatnál dolgoztam és esti tagozaton folytattam tanulmányaimat, amelyet 1961-ben építésmérnöki oklevél megszerzésével fejeztem be. Visszatérve balatonalmádi lakóhelyemre a Veszprém megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál, egykori munkahelyemnél helyezkedtem el, és nyugdíjazásomig tervező munkaköröm megtartása mellett építész osztályvezetői, illetve irodavezetői beosztásban dolgoztam. Posztgraduális képzés keretében műemlékvédelmi szakmérnöki oklevelet szereztem. Munkaterületem – néhány kivételtől eltekintve – műemlék épületek rekonstrukciója, átalakítása volt. Jelentősebb tervek: Balatonfüred-Kerektemplom és Kossuth kút (utóbbi a szakmérnöki diplomafeladat): helyreállítás, építéstörténet, levéltári kutatás, építéselméleti pályázat; Veszprém-Vár utca 6. (Havranek ház), 12. és 31. sz. alatti épületek: átalakítás, helyreállítás; Veszprém-BALLUFF Elektronikai Kft. telephelye. Örökségvédelmi hatástanulmányokat a részletes rendezési tervek építészeti, műemlékvédelmi és településképi részeként készítettem, kapcsolódva a régészeti anyaghoz (Várpalota, Devecser Szentkirályszabadja, Veszprémfajsza, Hajmáskér, Királyszentistván, Csajág, Küngös stb.).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schulcz Zsuzsanna

*1944-ben született Székesfehérváron
Építészmérnöki oklevelének száma: 2948/1967*

A diploma megszerzése után az egyik állami építőipari vállalathoz került technikai munkakörben. Rövid idő után az ÉLITI-nél (később AGROBER ÉGTI), egy élelmiszeripari tervező vállalatnál helyezkedett el 1969-től 1972-ig statikus szerkesztő, majd további 20 évig statikus tervezői beosztásban. 1972-ben vasbeton-építési szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. Főleg hús- és tejipari létesítmények tartószerkezeti tervezésében vett részt többek között Budapesten, Szolnokon, Veszprémben, Debrecenben. Angol nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. 1992-től az OLAJTERV statikus tervezőjeként olajipari projektekben vett részt (Százhalombatta, Zalaegerszeg, Bajánsenye és a TVK). Utoljára a VEGYÉPSZER-be helyezve karacsaganaki (Kazahsztán) projekt terveinek készítésében vett részt. Nyugdíjazása után egy ideig statikus, esetenként építész tervek gépi szerkesztését vállalta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sikari Kovács Béla

*1942-ben született Kecskeméten
Építészmérnöki oklevelének száma: 3018/1967*

A Bács-Kiskun Megyei Építőipari Vállalat ösztöndíjasaként diplomázott az Építészmérnöki Karon. Kecskeméten kezdett dolgozni először gyakorló mérnökként, később építésvezető-helyettesként. 1970-ben nevezték ki építésvezetőnek. Több épület építése mellett megkapta feladatul a Kecskeméti Házgyár megépítését. 1976-ban ezért a munkáért Szabó János, Építésügyi Miniszter Az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetést adományozta neki. Abban az évben közreműködött a Kőművestechnológiai Főüzem megszervezésében és lett a vezetője. A vállalat neve változott és így lett Duna-Tisza-közi Állami Építőipari Vállalat (DUTÉP). 1976-ban szerzett építési gazdasági mérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Kar Gazdasági Mérnöki Szakán. 1982-ben főépítésvezető lett, feladata főként a házgyári lakóépületek felépítése az egyéb építés mellett, még Budapesten is. 1986-ban feladatként kapta a vállalat területén a Szakipari Főüzem irányítását, ahol nyolc szakma irányítását végezte, és a saját létszám mellett több mint 800 ipari tanuló munkáját irányította, négy város szakiskolájának tanulóit. 1988-ban a Honvédelmi Minisztertől kitüntetést kapott katonai objektumok megépítéséért. Pályafutása során több alkalommal megkapta a Vállalat Kiváló Dolgozója elismerést is. Felesége 1989-ben meghalt, így egyedül nevelte fel két fiát. 1990-ben a DUTÉP megszűnése után a Generál Építőipari Kft-nél 17 évig töltött be főmérnöki állást és 2007-ben véglegesen nyugdíjba ment. 1968 óta folyamatosan végez magántervezési és magánépítési feladatokat is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somlai László

*1944-ben született Szegeden
Építésmérnöki oklevelének száma: 2950/1967*

Szakmai pályáját a Csepeli Tervező Intézetnél kezdte mint statikus tervező. Néhány év múlva építész és statikus tervezőként részt vett a könnyűszerkezetes-program megvalósításában (az ALUTERV társtervezőjeként könnyűszerkezetes ipari csarnokok: Ajka, Inota, Tatabánya). 1974-től tíz évig a Könnyűipari Tervező Intézet (KIPTERV) irányító tervezője volt. 1975-ben megbízást kapott a Vietnami Köztársaságban felépítendő 100.000 orsós fonoda épületei komplex építésztervezői feladatainak elvégzésére (a telepítési helyszín kiválasztása és a Hanoi-ban és Hue-ban történő szakági egyeztetések vezetése, koordinálása). A KIPTERV-ben tervezett munkák közül a dombóvári Pátria Nyomda és a martfői Szociális és Iroda épületei miniszteri kitüntetéssel valósultak meg. 1984-től a COOPINVEST-ben folytatta tevékenységét létesítményi főmérnökként (Kavics és Szeréna úti 18 lakásos lakópark, egyéb középületek). 1991-től 1994-ig Münchenben kirendeltség-vezető, kivitelezést irányító főmérnök volt (München: lakópark 60 lakás és mélygarázs, Rosenheim: lakópark, Lipcse: kommunikációs központ szerkezetépítése, Altenburg: ipari csarnok szerkezetépítése, Egming: kastélyépület felújítása). 1995 és 1999 között kivitelező főmérnöke volt a Budapesti Körszálló és egyéb Hungarhotels szállodák átépítési és felújítási munkáinak, tervezője volt a székesfehérvári ALBACOMP székháznak. 1999-től létesítményi főmérnöke volt a Budapest II. ker. Hankóczy utcai Binder-2000 luxus lakóparknak (mai nevén Pasa-lakópark: 5 épületes lakó komplexum, 33 luxuslakással, uszodával és 2 szintes mélygarázzsal). 2005-ben az ÓBUDA-ÚJLAK Beruházásfejlesztő és Fővállalkozó zRt. létesítményi főmérnöke lett. Ezt követően saját cégében elsősorban társasházak, valamint egyéb lakó- és középületek kivitelezés-irányításával, műszaki ellenőrzéssel, valamint építésügyi szakértéssel foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Süveges László

*1928-ban született Székesfehérváron
Építésmérnöki oklevelének száma: 2566/1965*

Az egyetem elvégzése után munkahelye a 31. sz. Állami Építőipari Vállalat lett, amely főleg ipari nagyberuházások kivitelezésével foglalkozott. Ez a körülmény meghatározó volt szakmai életútja alakulásában. Építésvezetőként a Dunai Cement Művek, főépítésvezetőként négy budapesti házgyár, osztályvezetőként a Budapest Sportcsarnok építési munkáiban vehetett részt. A vállalatnál töltött 30 év során nagy gyakorlatot és sok szakmai ismeretet szerezhetett különféle alapozási technológiák, nehéz vasbeton épületszerkezetek helyszíni előregyártása és összeszerelése, valamint előfeszített 18 és 24 m-es födémpanelek ipari méretű előállítás terén. Megtapasztalta, hogyan hasznosulnak az egyetemen tanultak a gyakorlatban, és hogy szükség van a tanultak állandó ismételtesére és folyamatos kiegészítésére az új anyagok és technológiák megjelenésével. Mivel csak ritkán volt lehetőség célzott nyugati tanulmányutakra, továbbá az állandó valutahiány miatt az új termékeket és technológiákat sem tudták megvásárolni, ez arra kényszerítette és sarkalta munkatársaival, hogy a hiányzó megoldásokat maguk találják meg. A megoldás sikerélményt adott és állandó igyekezetet tartott fenn bennük. Aktív életkora arra az időszakra esett, amelyben a magyar építőipar átalakult, és a kisipari munkamódszereket elhagyva egyre több előrelépés történt a manufaktúra, a termelékenység és a minőség javulása terén.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Eszter

1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2952/1967

A diploma megszerzése után az ÉM Kavicsbánya Vállalatnál új építőanyag-ipari üzemek megvalósításában vett részt létesítményfelelősként és műszaki ellenőrként. Ez a munkakör a komplex feladatok végiggondolására, a különböző építési szakágak összehangolására - az épületek mellett az útépitéstől, vasútépitéstől kezdve a technológiai szerelési munkálatokig - jelentős gyakorlat volt a pályakezdéshez. 1974-ben került a BME Műszaki Fejlesztési Osztályára csoportvezetői, osztályvezető-helyettesi, majd főtanácsosi munkakörben. Az irányítása alatt dolgozó csoport az Egyetem ingatlanfejlesztési és felújítási-rekonstrukciós munkáit szervezte és ellenőrizte - akkori árszinten - évente több százmillió forintos nagyságrendben. A vezetői, irányítói feladatok ellátása mellett az új épületek közül az Uszoda, a Villamosmérnöki Kari Kollégium és a Z jelű oktatási épület létesítményfelelőse és építész műszaki ellenőre volt. A fenti munkavégzés mellett az osztályon lehetőség volt mellékfoglalkozásban tervezési tevékenység folytatására is. Felelős építésztervezőként több jelentős ipari, szociális, laboratóriumi, kereskedelmi és konyha-étterem épület megvalósításán dolgozott. Szakmai továbbképzésként Kivitelező Szakmérnök és az Építőmérnöki Kar által szervezett Igazságügyi Szakértői Szakmérnök képzésben vett részt. Jogosultságot szerzett felsőfokon ingatlan értékbecslés végzésére is. 1995-től munkáját magánvállalkozásban folytatta. 2009-ig folyamatosan részt vett az M3-as és az M7-es autópályák üzemi épületeinek, telepeinek, valamint ezek mellett számos jelentős kereskedelmi, oktatási-kutatói, iroda épület megépítésében mint létesítményi főmérnök és építész műszaki ellenőr. Ezen időszakban is folytatott igazságügyi szakértői tevékenységet.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó László

1943-ban született Nagyecseden
Építészmérnöki oklevelének száma: 2954/1967

Gyakorló mérnökként a Szolnok Megyei Állami Építőipari Vállalatnál (ÁÉV) állt munkába mint ösztöndíjas. Építésvezető-helyettesként 1970-ig a Szolnokon épülő Beton- és Vasbetonipari Művek Épületelemgyárában, majd építésvezetőként a MAV Szolnoki Járműjavító létesítményein dolgozott. 1973 és 1976 között a vállalat kunsági főépítésvezetője volt (Törökszentmiklós, Kunszentmárton, Mezőtúr, Karcag – lakó-, kommunális és ipari létesítmények építése). 1977-től 1982-ig a Szolnok Megyei ÁÉV termelési osztályvezetői teendőit látta el, majd 1982 és 1990 között a vállalat igazgatójaként dolgozott. A rendszerváltás után 1991-től 1997-ig, a vállalat megszűnéséig a DUNABAU 43. sz. ÁÉV-nél folytatta a munkát projektmenedzseri, majd főmérnöki beosztásban. Ezt követően kilenc évig az OTP Ingatlan Rt. Üzemeltetési Igazgatóságán volt főelőadó, osztályvezető, majd igazgatóhelyettes. Tagja volt az Építéstudományi Egyesületnek (ÉTE), majd a Pest Megyei Mérnöki Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Magdolna (Tóthné)

1944-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2956/1967

A Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban érettségizett. A diploma megszerzése után két évig a Kereskedelmi Tervező Iroda (KERTI) tervezőjeként kereskedelmi és vendéglátóipari épületek tervezésében vett részt. 1969-től 1978-ig a Somogy Megyei Tanácsi Tervező Vállalat Siófoki Irodája tervezőjeként óvodákat, bölcsődéket, lakóházakat, vállalati üdülőket tervezett (Siófok, Tab, Marcali). 1978 és 1989 között a Bányászati Aknamélyítő Vállalat (BAV) Budapesti Központjában, az építész csoportban az EOCÉN program megvalósulásához szükséges ipari épületek tervezésében vett részt (szállítógépházak, györlőszínek, kompresszorházak, ventilátorházak, öltöző-fürdő épületek, valamint a dolgozók számára társas lakóházak: Lencsehegy, Dudar, Pécs, Budapest). 1989-től 1996-ig, nyugdíjba vonulásáig az ERDÉRT Gyártmányfejlesztési Osztályán, majd a Faházgyártó Üzemében tervezőként ajánlati, kiviteli terveket, gyártmányrajzokat készített. Fachwerk, Multi Modul, könnyűszerkezetes szerkezetekkel dolgozott. 2013-ig nyugdíjas vállalkozóként a Budapesti, majd a Fejér megyei Építész Kamara tagjaként családi házakat, nyaralókat tervezett hagyományos és könnyűszerkezetes építési móddal. 2013-ban lépett ki a Kamarából. 2002 óta képzőművészettel is foglalkozik, 2013 óta intenzíven. Fest, grafikázik, művésztelepekre jár. Több alkotócsoporthoz tagja. 14 egyéni és számtalan csoportos kiállításon vett részt. 2016-ban a Stefánia Palotában nyílt kiállításának címe a következő volt: „Megfagyott Muzsika - Égő Színek”.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó (Heim) Zoltán

1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2957/1967

Az egyetem elvégzése után a budapesti Középületépítő Vállalatnál mérnökként fejlesztési, majd vezető fejlesztési mérnökként dolgozott. Kórházak, színházak, múzeumok, kormányzati épületek, stadionok, szállodák meglévő épületeinek rekonstrukciós munkáiban és újak építésében vett részt (Idegsebészeti Klinika, Dél-pesti Kórház, Budai Királyi Vár rekonstrukció). Idegen nyelvek ismerete miatt a vállalatnál a külföldi építési rendszerek honosítását, műszaki fejlesztését végezte (Scan-Form, CLASP, FILLOD). A külföldi beruházások megjelenésétől azok építését szervezte és irányította (Hotel-Duna Intercontinental Szálló, Budavári Hilton Hotel). Külföldön Kubában tervezett, majd egy hatalmas földrengés után Peruban az ENSZ által szervezett település-rekonstrukciós, rehabilitációs munkálatokban főépítész volt két éven keresztül). Tervezői tevékenységet magántervezőként folytatott, majd a Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézetben (TTI) vezető tervezőként a CLASP könnyűszerkezetes rendszerű iskolák tervezésében, megvalósításában vett részt. Komplex beruházói, tervezői, kivitelezői és üzemeltetői gondolatjegyében vezette a Beruházási Bank, a KELETTÉRV, a DÉLÉP, a VÁÉV, és a Medicor által létrehozott MEDINVEST-et. A képző- és iparművészek, az építészek szervezeteinek összekapcsolódását, együttgondolkodását, külföldi munkákban, kiállításokon történő együttes fellépését próbálta megvalósítani a GENERALART vezetőjeként és nemzetközi szervezetben is (ICSID), amely két cikluson keresztül is a végrehajtó bizottság tagjává választotta. A magánlehetőségek kialakulása után saját építész-, mérnöki tanácsadó, fővállalkozó céget alapított Terra Consulting Kft. néven, amely ipari és középületek tervezésével, kivitelezésével, speciális technológiájú alvállalkozói munkákkal foglalkozik bel- és külföldön (Németország, Hollandia, Írország, Egyesült Királyság) mind a mai napig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szappanos László

1942-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 3020/1967

Első munkahelye a Középületépítő Vállalat volt, ahol termelés-irányítóként és munkahelyi technikusként dolgozott. A feladatok elsősorban középületek voltak (irodaház Bosnyák tér, Hotel Duna Intercontinental, BME kísérleti atomreaktor, BME oktatási épületek). 1969-től műszaki előkészítő volt a KGM Építőipari Vállalatnál, ahol főként ipari épületek kivitelezését és kisebb tervezési munkákat végzett 1972-ig. Ezt követően 1990-ig a HUNGEXPO-nál építési és beruházási csoportvezetőként folytatta pályáját. Ezen idő alatt megfeszített tempóban kellett részt venni a Budapesti Nemzetközi Vásár új helyszínén történő felépítésében, valamint a városligeti vásárváros lebontásában. Közben 1981 és 1986 között állami kiküldetésben dolgozott Oranban (Algéria), később egy évig tervező irodában, majd a Megyei Építési és Lakásügyi Igazgatóságon. A munka elsősorban műszaki ellenőrzés (főleg külföldi beruházások) és építési tenderek elbírálása volt. 1991-től biztonságtechnikai ismeretszerzéseket követően elsősorban különleges vasbeton trezorok tervezésében és kivitelezésében vesz részt. 2001-ben saját biztonságtechnikai társaságot alapított, amelyben a mai napig tevékeny részt vállal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szekeres Rozália

1943-ban született Nagykátán
Építészmérnöki oklevelének száma: 2958/1967

A diplomázástól 1981-ig a Szolnok Megyei Állami Építőipari Vállalat (ÁÉV) ösztöndíjasaként a Műszaki Osztályon dolgozott. Kezdetben technológusi, később főtechnológusi (kiemelt munkák: Szolnok MÁV állomás, Városközpont, Zagyvaparti lakótelep, Szécsényi városi lakótelep, Martfű Sörgyár), majd fejlesztő főtechnológusi munkakörben (Polygon Üzem; a Vállalat Tervező részlegén a Déli Ipartelep – lakatos-, asztalos-, betonüzemek, szociális épületek, utak, önálló vasúti csatlakozással; irodaházak: Szolnoki Húsipar, Papírgyár; társasházak, lakóépületek). 1981-82-ben a Szolnoki Városi Tanács Tervezési Osztály főmérnökeként a város több létesítményének beruházását irányította (Szécsényi városi lakótelep, iskolák, óvodák, tiszaligeti üdülő). 1983-tól a megalakult tanácsi kivitelező vállalatban a Műszaki és a Tervezési Osztály vezetőjeként dolgozott 1986-ig (lakóépületek, irodaházak, szociális létesítmények előkészítése). Több létesítmény vezető építész tervezője volt (Nagyiván óvoda, ABC áruház, Tiszaörsi Tanács háza, Művelődési ház, Karcag Festőműhely, Tiszafüred Kapszula Gyógyszergyár). 1986-tól az AGROBER Szolnoki Irodájában vezető tervezőként dolgozott (Jászberényi Kórház 1000 adagos konyha, Gépműhely Tiszaigar, Fröccsöntő üzem Törökszentmiklós). A Debreceni Építőipari Technikum és a Főiskola Szolnoki Tagozatán mérnök tanárként tevékenykedett. 1989-től magántervezőként az ISOPLAN-2000 Bt-ben dolgozik mint vezető tervező (Bp. Aranyalkony Idősek Háza, Belvárosi Színház (volt Filmmúzeum), társasházak, lakások). A Szolnok Megyei ÁÉV helyi lapjában több cikket publikált, az Országos Építőipar Szakfolyóiratban is jelent meg tanulmánya a Polygon üzem rekonstrukció által készített lakásokról. 1967-től tagja az Építéstudományi Egyesületnek, ahol vezetőségi tag is, illetve a Pest Megyei Építész Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szerető Dániel

1942-ben született Gyomán
Építésmérnöki oklevelének száma: 2963/1967

Gyakorló mérnökként a Fejér Megyei Állami Építőipari Vállalatnál (ÁÉV) dolgozott néhány hónapot, majd a Bábolnai Állami Gazdaságban vállalt munkát. Ott az iparszerű állattartás magyarországi bevezetésén dolgozott. Korszerű állattartó épületek, telepek tervezésével, az épületszerkezetek gyártásával, építésük szakmai felügyeletével foglalkozott. Öt év után Budapestre költözött, ahol a Fővárosi Moziüzemi Vállalatnál beruházási és tervező munkát végzett. Innen a Kerepestarcsai Építő KTSZ-hez került, ahol építésvezetőként fő feladata a Magyar Nemzeti Múzeum felújítási munkái voltak. Ezután a 22. sz. ÁÉV-hez ment dolgozni, ahol építésvezetőként fő munkái a Dózsa György úti AFIT Spirál Szerviz és a Fő utcai Industrial Export irodaház voltak. Később a Központi Fizikai Kutató Intézetben folytatta tevékenységét, ahol beruházói és tervezői feladatai voltak. Ezt követően a Hegyvidéki Kft-hez került, ahol főépítésvezetőként fő munkája a budaörsi úti Rubin Apartman Szálló kivitelezése volt. Innen a Magyar Doka kft-hez ment át, ahol a korszerű monolit vasbeton szerkezetépítés technológiájával foglalkozott a Műszaki Iroda vezetőjeként és foglalkozik a mai napig is nyugdíjas tervezőként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szilágyi Antal

1942-ben született Jászapátin
Építésmérnöki oklevelének száma: 2964/1967

A debreceni Péchy Mihály Építőipari Technikumban érettségizett. Két évvel ezután nyert felvételt az ÉKME Építésmérnöki Karára. 1960-tól 1962-ig a SZOLNOKTERV-nél és Jászapátin az Építőipari Szövetkezetnél dolgozott rajzoló-szerkesztőként, illetve munkahelyi technikusként. Az egyetemi tanulmányokat követően az Ybl Miklós Tervező Szövetkezetben kezdett, ahol üzletházak, üzemépületek, lakóházak terveinek szerkesztése volt a feladata. 1968-tól a Postai Tervező Irodánál (POTI) folytatta a kezdő építésztervezői munkát lakóépület, posta és híradástechnikai épületek tervezésével. 1970-ben nyert felvételt a MÉSZ Mesteriskolájába (Fiatal Építészek Köre). Gyakornokként Tokár György vezető építészhez került. Így az 1970 és 1986 közötti években a BUVÁTI-ban dolgozott építésztervezőként, 1974-től pedig műteremvezetőként. Itt a korra jellemző lakótelepi lakóházak, orvosi rendelők, gyógyszertárak tervezése mellett mozikat is tervezhetett. 1986-ban műteremvezetőként tért vissza a POTI-ba, amelyet a rendszerváltáskor bekebelezett a MATÁV. 1998-ig műszaki épületeket (telefonközpontok, számítóközpontok) és konferencia-épületet tervezett. 1998-tól családi vállalkozásban dolgozik Balázs és Csaba fiaival (SZIMA 2000 Bt. – TEREM Kft. – Room-Design-Studio Kft.). Építészeti, belsőépítészeti és generál tervezés keretében terveznek egészségügyi és kereskedelmi létesítményeket (magánorvosi rendelők és klinikák, pszichiátriai otthon, bevásárló központok), mozit, fitness központot, irodákat, lakóépületeket.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szily Imre Balázs

*1943-ban született Pécsen
Építészmérnöki oklevelének száma: 2966/1967*

Diplomamunkájával megnyerte a MÉS-ÉTE diplomadíjat, így felvételt nyert mindkét szervezetbe. Elvégezte a Magyar Iparművészeti Főiskola Belsőépítész Szakát. Ezután mint művezető ismerkedett a kivitelezéssel. 1971 és 2013 között az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán (ma Szent István Egyetem) oktatott épületszerkezetant és tervezést, 1984-től építészettörténetet. Több jegyzetet és egy tankönyvet is írt. Diákjait népi műemlékek felmérését végző nyári táborokban oktatta. Főiskolai docensként ment nyugdíjba. Több pedagógiai elismerést kapott. Tagja a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapjának (1971) és a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének (1980). Grafikai munkáit kiállításokon mutatta be itthon és külföldön. 1984-ben műszaki doktorátust szerzett (Műemlékvédelem és Épületszerkezettan). Az 1990-es években a Fővárosi Tervtanácsba delegálta őt a főiskola, és a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületében az Iparművész Tagozat elnöke is volt. 1993-ban a FEANI felvette soraiba mint Euroingeneurt. 1995 óta a Magyar Építőipar szerkesztőbizottságában tevékenykedik. 2000-től az ICOMOS tagja. Magántervezőként építészeti és belsőépítészeti tervezési munkát vállalt, iparművészként világítótesteket tervezett és készített (templomok, mozik, kiállító helyiségek). 1987-ben meghívásos pályázatot nyerve Bécsben az „Adventzauber” keretében a Városháza előtti park díszítésében vett részt. 1990-ben hozta létre a Sibylla Design Kft-t, és azóta ennek keretein belül fejti ki tervezői tevékenységét. Külföldi tanulmányutakon tett (Európa, Üzbegisztán, Egyiptom, USA, Kanada). 1989-ben egy fél évet dolgozott Londonban (Taylor Wimpey), ahol több tervpályázaton is indultak (Csalagút szellőzőgépházának kialakítása). 1994-től 2005-ig egy müncheni építész iroda tervezői munkáját segítette. 1995 óta felső-ausztriai megbízásokat teljesít.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szövényi István

*1943-ban született Dombóváron
Építészmérnöki oklevelének száma: 2969/1967*

Diplomadíjasként végezte el az Egyetemet. 1967-től 1973-ig a Balatoni Intézőbizottságnál, a Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézetben (TTI), majd az IPARTERV-ben dolgozott önálló tervezőként. 1970-ben feleségül vette évfolyamtársát, Czoch Andreát. Lakásukat a Budai Várban szövetszerkezetből építették, amelyre még az egyetem alatt Sámsondi Kiss Béla építész-feltaláló tanította, akinek halála után, 1973-tól a BÉPA Szövetkezetben folytatta munkáját a kísérleti épületek tervezésével, építésével. Felesége ezalatt félerővel dolgozva nevelte fel négy gyermeküket. 1973 óta végzett saját fejlesztésük eredménye - a gipszbeton - 1991-ben magyar, majd európai szabadalmat kapott, ÉÁB-vel 1987 óta rendelkezik, 2004-ben pedig szerepelt a Velencei Biennálén. 1984-ben az Országos Műemléki Felügyelőséghez került, a műszaki fejlesztés mellett tervezte a vállalat belvárosi tetőtéri lakásait és a Pécsi Dóm Kőtár gipszbeton szerkezeteit. 1985-ben alapították saját irodájukat. Az iroda építészeti munkái tág körre terjedtek ki: gipszbetonszerkezetek tervezése, építése, (Magyar Nemzeti Múzeum raktár, dunaújvárosi udvarházak), műemlék épületek, terek tervezése (Mátyás templom, Ybl-bazár, Fűzerradványi Károlyi kastély, Szent György tér) hagyományos épületek tervezése (Gázművek épületei: Béke tér, Gyöngyike utca, Koppány utca), patak- és városszerkezet-rehabilitációk tervezése (Kőszeg, Zalaegerszeg, Répcelak), pályázatok (Budapest Jel, WTC emlékmű pályázat). A Budai Várban töltött 40 év után – amely felnövekvő gyerekeikkel, unokáikkal, barátaikkal, emlékeikkel életük gerincét alkotta – 2013-ban legkisebb lányuk családjával együtt Budafokra költöztek. 4 gyerekük, 14 unokájuk fele itthon, fele külföldön él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szubi László

*1937-ben született Magyaróváron
Építésmérnöki oklevelének száma: 2970/1967*

1955-ben végezte el a Magasépítőipari Technikumot. Építésmérnöki diplomájának megszerzése után 1977-ben kivitelezői szakmérnöki oklevelet kapott. 1955-től 1993-ig a 23-as számú Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott. Közel 15 évig építésvezetői, majd 10 évig főépítésvezetői, termelői osztályvezetői, termelési főmérnök beosztásokban tevékenykedett nagyobb ipari és középületek kivitelezésén. 1982 és 1986 között Líbiában dolgozott nagyberuházáson területi igazgatói beosztásban. 1990-től 2000-ig Németországban szintén nagyberuházásokon mint építésvezető végezte munkáját 1993-ig a 23-as számú Állami Építőipari Vállalattal, majd 2000-ig a Hunicon Kft-vel. Hazajövetele után 2001-től különböző cégeknél mint építésvezető dolgozott. Felelős műszaki vezetői, műszaki ellenőri engedéllyel rendelkezik. Többször kapott kiváló dolgozói, kiváló újtói kitüntetések: törzsgárda kitüntetés, építési miniszteri kitüntetés. Munkáját mindenhol megbecsülve elismerték.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szvoboda József

*1935-ben született Szegeden
Építésmérnöki oklevelének száma: 3023/1967*

A diploma átvétele után is az 1957 óta lévő munkahelyén dolgozott, a Budapest IX. kerületi Ingatlankezelő Vállalatnál (IKV), ahol először építésztervező csoportvezető volt, 1968-tól pedig az Előkészítő-Tervező-Árelemző Osztály vezetője lett. Feladata az új József Attila lakótelep elkészültét követő, ingatlankezelést terhelő, befejező munkálatok felmérése, szakmai elosztása, esetleges megterveztetése és végrehajtásra való kiadása, pénzügyi rendezése volt. Ezt követően elkezdődhetett a Középső Ferencváros Rehabilitációs tervének készítése. Irányításával felmérték a teljes vagy részleges bontási szükségletet, elkészítették a felújítandó épületek jegyzékét, valamint meghatározták a lakóépületek építésének lehetőségét, figyelemmel a közművek meglévő és bővítendő igényét. Elkészítették a Boráros tér és a Nehru park kertészeti felújításának terveit, ütemezték végrehajtásának menetét és költségeit. Megtervezték a felújítandó évenkénti végrehajtás soros épületjegyzékét. Beosztottaitól emberi magatartást kért! Kinevezték a Műszaki Osztály vezető főmérnökévé. Kerületismerete óriási volt, így feladatainak végrehajtását maradéktalanul teljesítette 15 éven át. A beosztott előadók munkáját hatásosan irányította, minimális fellebbezések lettek. Létrehozta s működésbe hozta a Főváros 3. számú tervező zsűrijét. Felszámolta a IX. kerületben az engedély nélküli építkezéseket. 1989-ben főmérnöki munkakörének megszüntetését kérte súlyos balesetének maradandó következményei miatt. Dicsérettel felmentették. Munkája során több minisztertanácsi kitüntetését kapott. Új munkahelye az APEH Pest megyei szervezete lett, főtanácsos-belső ellenőr, valamint az építésügyi és ÁFA-visszatérítési eljárások ellenőrzése volt a munkaköre (több szabálytalanság előfordulását felszámolta). Betegsége miatt 2000-ben nyugdíjba ment APEH „DO UT DES” kitüntetéssel.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tompos Csaba

1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2973/1967

Az építészmérnöki diploma megszerzése után 1967-től 1971-ig a Kereskedelmi Tervező Iroda (KERTI) tervezője volt. Megépült munkái: 8 tantermes Általános Iskola és 120 férőhelyes (fh) kollégium Balkányban és egy 100 fh. AFIT üdülő Gyulán. 1971 és 1976 között a Klemenzenz-Flubacher Építész Iroda (Zürich) és a Merkli + Merkli Építész Iroda (Zürich) tervezőjeként dolgozott tovább. 1977-től 1984-ig a Középülettervező Vállalatnál folytatta a munkát. Ebben az időszakban megépült munkái: Budapest Nagy Sportcsarnok Energia Központja és a Hevesi Sándor Színház és Szakszervezeti Oktatási Központ Zalaegerszegen. 1984 és 1987 között a BEHTO Építészirodában (Algéria) dolgozott tovább. 1992-től 2011-ig a BME Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési és a Lakóépülettervezési Tanszékek angol nyelvű kurzusának korrektoraként segítette az oktatást. 1992-ben megalapította az A+D Építészirodát, amely keretében megépült munkái: Jászberényben a Lehel Hűtőgépgyár Logisztikai Központja, Porszívó Üzeme, Hűtőgépcsarnoka, Ebesen a CURVER Műanyagfeldolgozó Gyár és Budaörsön az Airport Retail Park. 1989 óta a Középülettervező zártkörűen működő Részvénytársaság (KÖZTI zRt.) stúdióvezetője. Megépült munkái: a Schlumberger Mérőműszergyár Gödöllőn, a Plaza Debrecen, az NSI Gyakorló Jégcsarnok Budapesten, az UTE Jégcsarnoka Budapesten, a Nyugat-magyarországi Egyetem Kutató Laboratóriuma Sopronban, a Semmelweis Kórház bővítése Kiskunhalason és a soproni Csík Ferenc Uszoda kiviteli terveinek készítése (2017).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Endre

1937-ben született Debrecenben
Építészmérnöki oklevelének száma: 2482/1965

1965-ben, a diploma megszerzésekor és azt követően a Kisipari Szövetkezetek Megyei Szövetsége (KISZÖV) műszaki osztályának vezetője lett, amely a Hajdú-Bihar megyében lévő 23 építőipari szövetkezet középszintű irányítását jelentette. Ennek keretében többek között a nagy tiszai árvíz okozta károk újjáépítése, a csengersimai több száz családi ház építésének koordinálása is feladatát képezte, amelyet kimagasló eredménnyel fejezett be. 1971-ben a Debreceni Építőipari Szövetkezethez került, amelynek műszaki vezetője lett, főmérnök volt. Ezen időszakban az egyedi szervezésű többszintes társasház-építés volt a főprofilja a szövetkezetnek. Főmérnöksége alatt a Hajdú-Bihar Megyei Állami Építőipari Vállalattól átvették a Polygon elnevezésű előregyártó üzemet, azt korszerűsítették, majd többek között olyan épületeket gyártottak, szereltek össze, építettek meg, mint a Debreceni Dohánykutató Intézet központi épülete, amely a mai napig a város egyik impozáns épülete. Az építkezéseken túl évente átlagosan 80-100 építőipari szakmunkást képeztek a szövetkezetnél. A szövetkezet elnökének nyugdíjazását követően a szövetkezeti közgyűlés az 1970-es évek második felében őt választotta meg új elnökének. Munkássága alatt megkapta az Építőipar Kiváló Dolgozója és a Szövetkezeti Ipar Kiváló Dolgozója kitüntetések. 1992-óta tölti nyugdíjas éveit. Nős, két gyermek édesapja és három unoka nagypapája.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Károly Elek

*1942-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2974/1967*

Diplomadíjjal végzett az Építésmérnöki Karon. Friss diplomásként a Középülettervező Vállalatnál helyezkedett el, ahol majd' tíz évet dolgozott tervezőként. Munkái jellemzően oktatási létesítmények, uszoda, valamint szállás- és irodaépületek voltak. Részt vett a vállalat algériai projektjeiben is. Közben nyolc éven keresztül az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán mint meghívott óraadó oktatott szabadkézi rajzot. A következő kilenc évben az UVATERV-ben vezető tervezőként autóbusz-pályaudvarok, szervizek, és VOLÁN busztelepek tervezésével foglalkozott. Irányító tervezőként a KERTI-ben elsősorban kereskedelmi létesítmények tervezése volt a feladata. Több publikációja és tanulmánya is megjelent időközben. Egy éven keresztül szálloda és irodaépületek ajánlati terveit készítette főépítésként a DURIA Kft-nél. Országos tervpályázatokon számos díjat nyert. 1991-ben kapott felkérést Budapest-Csepel Polgármesteri Hivatalától és innen számítva - megszakításokkal ugyan - tizenegy évig tevékenykedett mint Csepel főépítésze. A főépítési státusz mellett szellemi szabadfoglalkozásuként a tervezéstől sem szakadt el. Számos rendezési tervet és oktatási intézmény rekonstrukcióját (műemléki) tervezte meg. 2003-ban ment nyugdíjba. Azóta szellemi szabadfoglalkozású vezető tervező építésként, több szabályozási tervet, illetve családi és társasház tervét készítette el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Tamás

*1943-ban született Székesfehérváron
Építésmérnöki oklevelének száma: 3024/1967*

Társadalmi ösztöndíjasként a MÁV-nál helyezkedett el. Másfél év épületfenntartási és kivitelezési munka után a Magasépítési Főnökség tervezőirodájába került (kis volumenű épületekacégsajátberuházásaihoz). 1972-73-ban adüsseldorfi DHK+Partner Építészirodában dolgozott (irodaházak, középiskolák sokszor nyertes tervpályázatai, engedélyezési és kiviteli tervek). Spanyolországba német beruházók tengerparti nyaralótelepeit tervezték. 1974-ben átkerült a MÁVTI-ba. Külföldi munkavállalásokkal megszakítva itt dolgozott 1989-ig (Marx tér BVKH-SKÁLA irodaépület, MÁV Kórház rekonstrukció, MÁV Kórház nővérszálló. Kelenföld állomás tervpályázat, Rákospalota-Újpest állomás tervpályázat. Bécs-Budapest világkiállítás koncepcióterv a Déli pályaudvar átalakításával és lefedésével, Ferencváros pályaudvar helyén városi alközpont koncepcióterve.). 1975-től 1977-ig Algériában dolgozott egy új megyeszékhelyen (Jijel) egy kis létszámú nemzetközi tervezőirodában (irodaépületek, középületek, fő munkája az agrárforradalom keretében új, komplett 400-600 családos falvak tervezése). 1980 és 1982 között Mozambikban, a maputói Projecta/Atelier 21 nemzetközi tervezőiroda vezetője volt. Új határállomásokat terveztek (zambiai, szváziföldi, tanzániai határ, Beira tengeri kikötői határállomás, Tete város repülőtere kiviteli terveinek befejezése, Pemba új repülőtere). A tervek nagy része a háború miatt nem épült meg. 1989-ben megalakították a Pannon Project Tervezőirodát, amelynek 1991-ig Koppányi Imrével együtt ügyvezetője volt, főként kórháztervezéssel foglalkoztak (esztergomi és nagykanizsai kórház-rekonstrukciók). A nagykanizsai műveseállomás terveit készítette és művezetését végezte. Párhuzamosan magántervezőként is dolgozott (lakóépületek, néhány irodaépület és egészségügyi létesítmény). Munkáját színesíti sok - szobrászokkal együtt végzett - szobor- és díszkút-elhelyezés, térrendezés.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ujsághy Enikő (Domonkosné)

*1943-ban született Pécssett
Építészmérnöki oklevelének száma: 2977/1967*

Pályáját beruházó előkészítő munkakörben kezdte a Budavári Palota Beruházó Irodánál, ahol az F épület rekonstrukciójának befejezéséig dolgozott, majd a Pest Megyei Beruházó Vállalatnál az új beruházások előkészítése, a megbízók, tervezők és kivitelezők munkáinak összehangolása volt a feladata mind műszaki, mind pénzügyi szempontból. 1975-től a Budapesti Városépítési Tervező Vállalatnál a Tokár György vezette irodán dolgozott. Az iroda tervezte a korábban megépült lakótelepekre az elmaradt közintézményeket az ún. „31-es” előregyártott szerkezetből. Ezzel egy időben a XXI. ker. Csepeli lakótelep I. ütemének létesítményi főmérnökeként beruházói feladatot is ellátott, majd négy budapesti lakótelep utólagos műszaki és gazdasági értékelését (tanulmány) készítette el. Időközben ingatlanforgalmazói képesítést szerzett, így 1989-ben a VII. kerületi Önkormányzat megbízásából – a bérlakások megvásárlására irányuló nagy lakossági érdeklődésre való tekintettel – megszervezte az Elidegenítési Irodát, amelynek vezetőjeként feladata volt a lakáseladások műszaki és jogi feltételeinek kidolgozása és az iroda irányítása. Pályafutása során lehetősége volt a szakma minden oldalát megismerni és dolgozni benne.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Újvári István

*1942-ben született Újdombóváron
Építészmérnöki oklevelének száma: 2978/1967*

A diploma megszerzése után Somogy Megyei Tanácsí Építő Vállalat ösztöndíjasaként mint építésvezető új és felújítási munkákon dolgozott. Az ÉM Pécsi Tervező Vállalatnál építész tervezőként középületeket, lakóépületeket, valamint ipari, egészségügyi létesítményeket tervezett. Munkáját Kiváló Dolgozó oklevéllel jutalmazták. Az Agrober BM-i kirendeltségén tervezőként tevékenysége az élelmiszeripari üzemek tervezésével egészült ki. Tervpályázatokon való részvétele, eredményei jelzik további munkásságát. 1987-ben a Pécsi Ingatlankezelő Vállalat műszaki osztályvezetői állását megpályázva az állami tulajdonú épületekkel kapcsolatos ingatlankezelésben tervezési, lebonyolítási és a szervezési tevékenység összefogása, irányítása volt a feladata. 1992-től nyugdíjazásáig a Pollack Mihály Műszaki Főiskola Épületszerkezet-tani Tanszékén mint oktató adta át tudását hallgatóinak. A vállalati alkalmazások mellett 1979-től a magántervezésben is változatos feladatok jellemzik a tevékenységét, vezető tervezői és műszaki ellenőri jogosultsággal rendelkezett.

A MÉM eredményes és jó munkája elismeréséül Kiváló Munkáért kitüntetést adományozott. A Szántódpusztai Idegénforgalmi és Kulturális Központ épületegyüttes rekonstrukciós munkáiban való közreműködése Építészeti nívódíjat eredményezett. A PTE PMMF Kari Tanácsa 2002-ben a főiskola emlékplakett ezüst fokozatát adományozta „Kimagasló tevékenysége” elismeréséül. Munkái közül megvalósult épületeit oklevéllel, illetve Az Év Lakóháza dicséretben részesítették.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Ferenc

*1941-ben született Homrogon
Építésmérnöki oklevelének száma: 2980/1967*

Diploma után a szakmai gyakorlatot építész tervezőként kezdte a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Tanácsai Tervező Irodán. Utána 1980-ig a Középülettervező Vállalatnál építész tervező, majd műteremvezető beosztásban folytatta pályáját (Miskolcon a Postai Munkásszálló és Szakközépiskola, Sajószentpéteren Bisztró és ABC Áruház, Budapesten a Kossuth Lajos téren a Kereskedelmi Kamara Székháza (építész munkatárs), az ÉVM Székházban konyha-étterem építése, Bp. III. kerületben 160 lakásos lakótelep, a Városligetből a Budapesti Nemzetközi Vásár áttelepítési terve a jelenlegi Kőbányai helyszínre, ott pavilonok tervezése, Fiumei úton a Baleseti Kórház rekonstrukciója, Győrött a Megyei Kórház gazdasági tömb (konyha-étterem, mosoda, prospektúra), a Kaposvári Ruhagyár bővítése és étterem-konyha). 1980-tól az Országos Szakipari Vállalatnál a tervező csoportot vezette. Az Országház és az Operaház felújításánál a különleges szakipari munkák, egyedi állványok, díszítő festő, aranyozó, díszműbádogos munkák terveit, műszaki előkészítését végezték. 1984-től a RE-GENERÁL Építőipari Kiszervezet helyettes főmérnökeként a műszaki előkészítés és tervezés volt a feladata. Közreműködött több budapesti nyugdíjas otthon kivitelezésénél. Tervei alapján épült a II. kerületi Csatárka úton a körzeti orvosi rendelő és a IV. kerületi Szérvaskerti lakótelepen a Gyermekorvosi Rendelő. 1986-tól a KÉVISZ Építőipari és Szolgáltató Kiszervezet főmérnöke, majd 1992-től az AXIS-BAU Tervező és Kivitelező Kft. tulajdonosa, ügyvezető igazgatója (ipari, kereskedelmi és társasházak építése, felújítása). Hivatalt munkáján kívül jelentős magántervezői tevékenységet is végzett, több (budai) társasház és lakóépület készült a tervei alapján. Több építészeti pályázaton is sikerrel szerepelt. Nyugdíj mellett tervezést és műszaki vezetést vállalt.

1981-ben Kiváló Munkáért ÉVM Miniszteri kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Judit

*1943-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2982/1967*

Érettségi után - mint sok évfolyamtársa - egy évet dolgozott a 23-as Állami Építőipari Vállalatnál (ÁÉV), hogy édesapja nyomdokába lépve, építésmérnök lehessen. A diploma megszerzése után ismét kivitelezőkhöz szerződött, a 31-es ÁÉV-nál dolgozott férjhez menetelég. Szakmai pályafutása ezzel befejeződött, bár rövid volt -nyolc év - de intenzív és sokoldalú. Külső főépítésvezetőségen dolgozott, alvállalkozóknak adott megbízást, koordinálta a határidőket és a szállításokat, egyeztetett a tervezőkkel, beruházókkal. Előkészítőként kezdte és mint a főépítésvezető műszaki helyettese fejezte be. Szakmai működése elismeréseként kétszer részesült Kiváló Dolgozó és egyszer Az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetésben. A főnöke és a hétfős csoport is mögötte állt, s a jó munkatársi viszony sem hiányzott. Építkezéseik: budapesti házgyárak, Vízmű székház, OKGT székház, többlakásos lakóházak, továbbá átalakítások: József Attila Színház, ORFI kórház emeletráépítés, Kispesti és Kőbányai Erőművek bővítései.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Sándor

*1944-ben született Szombathelyen
Építésmérnöki oklevelének száma: 2983/1967*

Középiskoláját Pécsen, a Pollack Mihály Építőipari Technikumban végezte, majd szerencsés fordulattal, a „listázás” megszűntét követő évben, kisiparos szülő gyermekeként felvételizett az Építésmérnöki Karra. Tanulmányait az akkor kimagaslónak számító megyei tanulmányi ösztöndíj (350 helyett 500 Ft/hó) is támogatta, így diplomája megszerzését követően a Tanácsi Építőipari Vállalathoz került, ahol építésselőkészítő-technológus munkakörben tervfelülvizsgáló-szerződéskötőfeladatkört látott el. A tervezés iránti nosztalgia a Vas megyei MEZŐBER-hez vitte. Ez időtájt az építőipar (tömeges lakásépítések) és a mezőgazdaság (telephelyépítések, de akár a középülettervezések és kivitelezések) a fejlődése csúcsán állt. Irányító tervezőként e területek megbízásaiból bőséggel meríthetett a munkákból. Ezt követően a Vas megyei TANÉP Műszaki-fejlesztési Osztálya vezetőjeként érdekes és úttörő jellegű feladatokat végzett (alagútszalus lakásépítés, vakolatmentes eljárások, válaszfalak, mellvédpanelek fejlesztése, próbagyártása). Következett a Szombathelyi ÉPSZÖV főmérnöki, majd elnöki pozíciója. E cég elsősorban lakóépületek felújításával foglalkozott, szélesebb körben ismert egysége azonban az asztalos üzeme volt, amely egyedi belsőépítészeti munkák kivitelezésével Dunántúl-szerte teljesített megbízásokat. E cégtől került rokkant nyugdíjba, majd nyugdíjba. Magántervezést kezdettől fogva végzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vasas Julianna (Csépai Jánosné)

*1943-ban született Nagyváradon
Építésmérnöki oklevelének száma: 2986/1967*

Társadalmi ösztöndíja okán 1967-ben a Pest megyei Állami Építőipari Vállalatnál kezdett dolgozni. Az építés-kivitelezéssel kapcsolatos szinte minden szervező és irányító munkában részt vett, így az évek során széleskörű kivitelezési gyakorlatra tett szert. 1978-ban, harmadik gyermekének megszületése után az Építésgazdasági és Szervezési Intézetnél (ÉGSZI) munkaszervező mérnökként, majd tudományos munkatársként részt vett 12 féle építési rendszerben készülő beruházások (iskolák, ipari és mezőgazdasági épületek) építési gyors költség-meghatározó módszerének kimunkálásában és az ezekről szóló kiadványok összeállításában. Kidolgozta a műszaki tervezés korai szakaszában alkalmazható egységes költségbecslés módszertanát, és a hozzá tartozó műszaki adatbázist. Az erre épülő számítógépes programot több mint száz alkalommal mutatta be kivitelező és beruházó cégeknek, valamint a CONSTRUMA kiállításon is. Elsősorban közepes vállalatok használták versenyajánlataik kidolgozásához, de vagyonértékeléshez többek között a Kincstári Vagyonkezelő Szervezetnél is alkalmazták. 1991 óta építésgazdasági, építésszervezési, valamint magasépítési és kivitelezési szakértő. Az ÉGSZI jogutódjának megszűnése után, 1993-ban a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium Területfejlesztési és Építésügyi Hivatalánál a Területfejlesztési Főosztály főtanácsosa lett. 1994-ben közigazgatási alapvizsgát tett „kiválóan megfelelt” minősítéssel. 1998-ban jogutódlás folytán a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Területfejlesztési Főosztálynak Településpolitikai Osztályán feladatai közé tartozott a programfinanszírozási keretek felhasználásának ellenőrzése és értékelése. 2002-től újabb jogutódlás folytán a Miniszterelnöki Hivatal Nemzeti Területfejlesztési Hivatal munkatársa lett, ahonnan 2003 áprilisában minisztériumi vezető főtanácsosként ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vass Erzsébet (Dr. Nemesné)

*1941-ben született Egerben
Építészmérnöki oklevelének száma: 2984/1967*

A Hajdú-Bihar megyei Állami Építőipari Vállalat ösztöndíjasaként első munkahelye a vállalat előkészítő osztályán volt, ahol előkészítő, programozó, illetve technikus munkakört töltött be. Szakmai előlépést jelentett a Debrecen Városi Tanács Tervosztályán elnyert beruházási munkakör. Az ebből megalakuló Debreceni Beruházási Vállaltnál előkészítési osztályvezető lett. Irányítása alá tartozott az előkészítés, a jogügy és a műszaki ellenőrzés. Két kisfia megszületése után az osztályvezetői munkakör 10-12 órás igénybevételét már nem tudta vállalni, így 1970-től az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Épületszerkezeti Tanszékének oktatója lett (épületszerkezettan, építészettörténet, épülettervezés, építési technológiák és építési rendszerek). Tudományos diákköri kurzusokat is vezetett. Építészeti tervezéssel tanszéki megbízások alapján foglalkozott. 1996-ban nyugdíjba küldték (Bokros csomag). Ez az „incidens” nem törte meg oktatói pályáját, óraadóként tovább oktatott 2010-ig. Az Építéstudományi Egyesület (ÉTE) Debreceni Csoportjának Építéskivitelezési Szakosztályát vezette. Az ÉTE Záródolgozat Pályázatának bíráló bizottságában is részt vett, a szakdolgozatokból kiállításokat szervezett. Nyugdíjba vonulása után férjével építész irodát alapítottak. Oktatói pályája 40 éve alatt az ifjúság szellemi és szakmai nevelése élete céljává vált. A tananyag szigorú megkövetelése mellett sok kellemes időt töltött el a hallgatókkal (szakmai kirándulások, síelés, közös vetélkedők, főzések). További szakmai végzettségei: okl. építéskivitelező szakmérnök (1979), Új építőipari Technológiák Szaktudomány műszaki doktora („summa cum laude”) (1982).

Élete során több megtisztelő díjat kapott: Kiváló Munkáért Érdemérem, ÉTE érdemérem, Szakszervezetek Országos Tanácsa által adományozott érdemérem, Társadalmi Munkáért Érdemérem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Váli István Csaba

*1942-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2987/1967*

Az egyetem elvégzése után visszament korábbi munkahelyére, az Országos Műemléki Felügyelőségre, ahol a Beruházási Osztályon dolgozott. 1968-69-ben a Baukombinát Dresden Tervező Irodájában volt szakmai gyakorlaton. A lipcsei Herder Instituton felsőfokú német nyelvvizsgát tett. Hazatérve továbbra is műemlékekkel foglalkozott (tervezett: Budapest, Károlyi palota - Petőfi Irodalmi Múzeum, Rákoskeresztúr Podmaniczky kastély). Vezető tervezői jogosultságot szerzett. Tervező irodában csoportvezetőként számos fiatalot vezetett be a műemléki tervezésbe. A Budapesti Műszaki Egyetemen műemlékvédelmi szakmérnöki diplomát 1979-ben, majd az Építészettörténeti Szaktudomány doktori fokozatát 1985-ben szerezte meg. Az Országos Műemlékvédelmi Hivatalnál osztályvezető volt, majd az Igazgatói Titkárságon kastély-szakreferens a nyugdíjazásáig. Másodállásban Tatán főépítéssként tevékenykedett. Cikkei jelentek meg a Műemlékvédelem, a Budapest, a Magyar Építőipar folyóiratokban, a Műemlékvédelmi Szemlében, és a Magyar Nemzetben. Egy könyv szöveges részét írta a kastélyokról. Nyugdíjazása után műemléki szakvéleményeket készített, továbbá mai és történeti stílusokban bútorokat, lakásbelsőket tervezett. Kézdivásárhelyen egy panzió (Vörös Ház) teljes berendezése az étlaptól a bútorokig az ő alkotása.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vezse József

*1944-ben született Nyírmadán
Építészmérnöki oklevelének száma: 2988/1967*

Diplomája megszerzése után a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Állami Építőipari Vállalat (SZÁÉV) ösztöndíjasaként előbb beosztott mérnöki, majd építésvezetői munkakörben dolgozott. Ipari létesítmények (nyíregyházi TAURUS Gumigyár, üvegtechnikai üzem, autószervíz, kenyérgyár, malom, csúszózsarus gabonasiló) építésében és kivitelezésében vett részt. 1972-től a Tiszamenti TSz-ek Építőipari Vállalatát irányította főmérnök-helyettesként, illetve főmérnökként (állattartási telepek állattartási és tárolási épületeinek tervezése és kivitelezése). 1975-től a megyei Építő és Szerelő Vállalatnál (ÉPSZER) volt műszaki tanácsadó, majd termelési osztályvezető. 1978-tól ismét a SZÁÉV-nél dolgozott termelési osztályvezető-helyettesként. 1981-ben megbízták a Líbia-Tripoli lakásépítési projekt vezetésével, amely három évig tartott. Külön kihívást jelentett az 500 dolgozó elhelyezésének és teljes ellátásának megszervezése. Munkája elismeréseként 1983-ban megkapta a Kiváló Munkáért kitüntetést. Később a vállalat termelési igazgatóhelyettese, majd műszaki igazgatóhelyettese lett (Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei, budapesti lakások és oktatási létesítmények kivitelezése, export munkák-Szovjetunió-Ukrajna). A rendszerváltást követően 1997-ig több kisebb építőipari vállalkozásnál dolgozott vezetőként. 1996-ban a portugál tulajdonú METROÉPSZOLG Építőipari Gépészeti és Szállítási Rt. műszaki igazgatóhelyettese, majd műszaki igazgatója lett (ipari épületek, ipartelepek kivitelezése, autópályák, autóutak vízelvezetése, szennyvíztelepek, vízellátási létesítmények, hulladéklerakók, csatornázások, vízi közművek, árvízvédelmi és szerkezetépítési munkák). 2008-ban a szolnoki műemléki várfal rekonstrukciójában végzett munkájáért Lampl Hugó-díjban részesült. 2004-től 2010-ig nyugdíjasként még dolgozott a korábbi műszaki igazgatói munkakörében.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zádori Attila

*1944-ben született Marosvásárhelyen
Építészmérnöki oklevelének száma: 2991/1967*

Az Ybl Miklós Építőipari Technikumot országos verseny nyerteseként végezte el, az egyetemet pedig diplomadíjasként. Másfél évig dolgozott kivitelezőként az ÉVM Mélyépítő Vállalatánál, majd átigazolt a BVTV-be (népszerű nevén: Buváti). 1970-71-ben elvégezte a Mesteriskolát, majd a MUT kétéves városrendezési képzését, és már fiatalon szakosztály-, később osztályvezetőnek nevezték ki. 1970-től a 90-es évek közepéig évente több alkalommal indult és ért el dobogós helyezést városrendezési és építészeti tervpályázatokon egyéniben és csapatban (I. helyek: Dél-budai városközpont (1971), Örs vezér tere (1972), Szeged északi városrész (1976), Eger-Almagyar-Merengő (1979), Kerepesi temető (1982), IX. ker. Közraktárak telke (1990), Citadella-Gellérthegy (1992), Árpád-híd pesti oldalán Rogner szálloda (1995, Kaszab Ákossal). Megvalósult nagyobb tervei: Magyar Honvédség Klubja (1972-79), Gyulai szálló (1978), Hungária Biztosító székháza (1985), Axel Springer Irodaház (1989), Selyemakác lakópark (1999). Mindemellett számtalan lakóházat, családi- és társasházat tervez a mai napig. A Buvátitól 23 év után, 1991-ben lépett ki, és először Kaszab Ákossal megalapította a K&Z Építész Irodát, 1996-tól pedig a Zádori és Társai Építész Stúdiót vezeti. A 2000-es években a lakáspiac felfutásának köszönhetően kb. 4000 lakást tervezett és engedélyeztetett csak lakóparkokban (XV., XVI., XVII. kerületek és Csepel). Nyugdíjas éveiben sem hagyott alább munkatempójából, továbbra is részt vesz tervpályázatokon (XV. Rákospalota városközpont (2011), Széll Kálmán tér (2012)), vállal irodaház-tervezést (XI. Kelenhegyi út (2014)), műemlék kastély rendezési tervében segédkezik, (Rottermann kastély, Csepreg (2014), vagy készít 22 hektárra beépítési és közművesítési tervet (XVIII. Halomi út vége (2015))). 2017-ben egy korábbi épületén, a budapesti Pozitron nukleáris medicina központ bővítésén dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zobel Márta

1944-ben született Budapesten

Építésmérnöki oklevelének száma: 3026/1967

A diploma megszerzése után kivitelezői gyakorlatát a 43-as számú Állami Építőipari Vállalat Budapest, Fillér utcai lakótelepének építkezésén töltötte. Ezt követően az Építőipari Számítástechnikai és Ügyvitel-gépesítési Vállalat Kutatási Osztályán kivitelezés-szervezési programok kidolgozásával foglalkozott. 1971-től két éven át az INTERAG Építésztervezési részlegén a MONOBAU és WIMPEY cégek lakásépítési technológiájának magyarországi meghonosításán dolgozott. A részleg felbomlása után átkerült az Ybl Miklós Építőipari Tervező Szövetkezethez, ahol a fenti két lakásépítési technológia mellett Sarkadi Sándor építész irányításával más tervezési feladatokra is lehetőség nyílt (társasházak, bölcsőde, szolgáltató ház, mosoda, gépjárműjavító műhely). 1982-től a MÉLYÉPTERV Thoma József által vezetett tervezési osztályán főként ipari épületek (vízművek, szennyvíztisztító telepek, egyéb ipari épületek) magasépítési munkáit tervezte vezető tervezői minőségben. A tervező cégek felszámolása idején 1990-től az NCC International svéd beruházó és kivitelező vállalat megbízása alapján irodaházak létesítésével és üzemeltetésével foglalkozott. A svéd vállalat Magyarországról történő kivonulása után 2006-tól - feladatköre megtartása mellett - tovább dolgozott az osztrák tulajdonú "IMMO Hungary" Kft-nél 2009-es nyugdíjba vonulásáig. Állandó munkája mellett 2011-ig kamarai tagként magántervezői tevékenységet folytatott (családi házak, nyaralók építése és átalakítása).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

A Hazai Korszerű Építésmérnökök Képzésért Alapítvány

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány felkérése

Tisztelt Leendő Támogatónk!

1994-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) Építésmérnöki Karának akkori vezetése létrehozott egy alapítványt azzal a céllal, hogy a Kar hallgatóinak szakmai, tanulmányi munkájához és fejlődéséhez segítséget nyújtson (pl. tanulmányutak támogatása), továbbá hogy díjazza a kiemelkedő hallgatói teljesítményeket (Tudományos Diákköri elismerések, Hauszmann Alajos diplomadíj).

Az Alapítvány 1999-ben közhasznúvá vált, és ezzel megteremtődött annak a lehetősége, hogy a magánszemélyek is támogathassák a Kar célkitűzéseit a személyi jövedelemadójuk 1 %-ával.

Az Alapítvány kuratóriuma 2006-ban létrehozott egy honlapot (www.hkeka.bme.hu), amelyen keresztül megfelelő tájékoztatással tud szolgálni az érdeklődőknek.

Tájékoztatásul szeretnénk emlékeztetni, hogy a Társasági adó törvény 7. § (1) bekezdés z) pontja értelmében azon cégek, akik közhasznú alapítványnak támogatást nyújtanak, a támogatás összegének 20 %-ával csökkenthetik az adózás előtti eredményeiket.

Végezetül szeretnénk kérni, hogy amennyiben az Alapítvány szellemiségével egyetért, lehetőségeihez mérten támogassa, hogy a kiemelkedő diákok munkájához és fejlődéséhez segítséget tudjunk nyújtani, illetve hogy díjazhassuk a munkáikat.

Előre is köszönjük a ránk fordított figyelmét és reméljük, hogy az Ön cégét is a támogatóink között tudhatjuk a jövőben.

Üdvözlettel.

Molnár Csaba DLA s.k.

dékán

dr. Szoboszlai Mihály s.k.

a kuratórium elnöke

Budapest, 2017. május

Pro Progressio Alapítvány

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képező kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

A Műegyetemi Kiadó gondozásában megjelent reprezentatív kiadványok

Németh József: A Műegyetemtől a világhírig

E könyv olvasója bizonyosságot talál arra, hogy a Műegyetem tanárai és tanítványai hogyan vettek részt a magyar gazdaság fejlesztésében, hogyan járultak hozzá a világ műszaki fejlődéséhez. Könyvünk a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem közel 225 éves történetét, nemzetközi hírnévű mérnök-tanárait, több, ma már világhírnévű egykori tanítványát – akik közül hárman Nobel-díjat kaptak – és a mai Műegyetemen folyó oktató, kutató munkát mutatja be – magyar és angol nyelven – több mint 350 képpel. Elődeinktől kapott örökségünk arra kötelez bennünket, hogy a Műegyetem továbbra is hazánk vezető felsőoktatási intézménye, valamint Európa aktív, jelentős műszaki -, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központja maradjon. Könyvünk emlékeztessen a régiekre, bátorítson az új keresésére.

Hencsei Pál: A Műegyetemtől a sport élvonaláig

A könyvben mindazokat a műegyetemi sportolókat kívánjuk bemutatni, akik részt vettek az olimpiai játékokon, illetve sikeresen szerepeltek más világversenyeken: világbajnokságokon, Európa-bajnokságokon, főiskolai világbajnokságokon. Műegyetemi sportolóknak tekintjük mindazokat, akik egyetemünkön mérnöki diplomát szereztek, egyetemi hallgatók vagy dolgozók voltak, vagy a MAFC egyesületben sportoltak. A sporteredmények ismertetése mellett kitérünk arra is, hogy a civil életben, a mérnöki pályán milyen sikereket értek el, hogyan állták meg a helyüket. Ezzel igazolni szeretnénk, hogy a sport és a tanulás összeegyeztethető, mindkét területen el lehet érni kiemelkedő eredményeket, meg lehet felelni az elvárásoknak. A mai egyetemi hallgatók a leírtakat követendő példaként használhatják fel, hogy sportbeli és szakmai sikereikkel a Műegyetem hírnevét a jövőben is öregbíthessék.

Palasik Mária: A műegyetemisták odüsszeiája 1944–1946

1944 decemberében a nyilas magyar kormány SAS-behívóval arra kényszerítette az orvosi egyetemek, a József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem két végzős és szigorló évfolyama mérnöki karainak hallgatóit, valamint állatorvostan-hallgatóit, hogy Németországba telepítve (csaknem toloncolva) ott folytassák és fejezzék be tanulmányaikat. Azok előtt, akik megtagadták tanulmányaik Németországban történő folytatását, két választás volt: vagy katonai szolgálatra jelentkeznek, vagy bujkálnak. Az előbbi a harcba vetés, az utóbbi a pusztulás veszélyét jelentette. Ez sem hordozott kevesebb kockázatot, mint a németországi kitelepítés.

Az egykori hallgatók kezdeményezését felkarolva a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Egyetemtörténeti és Hagyományőrző Bizottsága védnöksége alatt, a BME támogatásával, a Műegyetemi Kiadó gondozásában monográfiában tárja az utókor elé ennek a generációnak a hányattatásait.

A kiadványok megrendelhetők:

BME Printer Nonprofit Kft. (Műegyetemi Kiadó)

1111 Budapest, Goldmann tér 3.

Telefon: 463-3864

Megjelent: Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épületegyüttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00- 17:00

Egyetemünk emlékei

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem egykori hallgatói, akik arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinadiplomát vehettek át az ünnepség alkalmával, emlékezhetnek az egyetem egykoron volt épületeire, azóta sem látott tárgyaitra, hangulatára és miliójére. Egyetemünk patinás, múltjára büszke intézmény, de mára egyre kevesebb emlékünkn maradt meg. Éppen ezért szeretnénk megszólítani az Egyetem múltját őrzőket, akik a régi épületek és tereik fényképeivel, a korabeli egyetemi élettel kapcsolatos tárgyakkal rendelkeznek vagy hollétükről tudomásuk van, hogy másolatkészítés céljából vegyék fel a kapcsolatot az Egyetem BME OMIKK-kal. Természetesen az eredeti emlékektől nem kell megválniuk, csupán fényképmásolatot szeretnénk készíteni egyetemi archívumunk számára. Bízunk benne, sok érdekességgel fogunk találkozni, s mihamarabb megteremtjük a lehetőségét annak, hogy a mai hallgatók is megismerkedjenek eme relikviákkal. Ötven év múlva a mai fiatalok fognak mesélni és emlékezni erre a korra, de szeretnénk, hogy ez folyamatos legyen emlékezetünkben s legfőképpen hiteles. (www.omikk.bme.hu)

Visszaemlékezés-gyűjtemény

Egyetemünk több mint 235 évre visszanyúló, egyedülálló szellemi örökségének megőrzése szép feladat, kötelesség. Fontos része a mindenkori egyetemi polgárok identitásának és közösségtudatának formálása, erősítése, valamint az egyetemi hagyományok ápolásának gazdagítása és színesebbé tétele. Ennek egyik módja az egyetem múltjának újfajta módon, hétköznapi mélységében való feltárása és bemutatása, a személyes történetek, emlékek rögzítése, megőrzése és közreadása. Az egyetem levéltára ennek szellemében visszaemlékezés-gyűjtemény létrehozását tervezi írásos, hangzó és képi dokumentumok begyűjtésével. Kérjük az egyetem volt és jelenlegi oktatóit, dolgozóit és volt hallgatóit, akik az 1940-60-as években tanultak, oktattak, dolgoztak a Műegyetemen, hogy közreműködésükkel segítsék vállalásunkat (természetesen az 1970-90-es évek történetére vonatkozó anyagokat is szívesen fogadunk, hiszen a közelmúlt története iránt egyre nagyobb az érdeklődés). Olyan írásos, hangzó és képi dokumentumokat várunk, amelyek a visszaemlékező egyetemi életére, tevékenységére és az egyetem történetének valamely szegmensére vonatkoznak. A visszaemlékezést megkönnyítő, annak támpontokat adó összeállítás letölthető a levéltár honlapjáról (www.omikk.bme.hu). A felhívásban foglaltakkal kapcsolatos információkért kérjük, az alábbi munkatársunkat keressék:

Batalka Krisztina levéltáros (telefon: 463 1703, e-mail: kbatalka@omikk.bme.hu)

Megértő együttműködésüket előre is köszönjük.

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.

